

ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลาย
โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

บทคัดย่อ
ของ
อุดม บุตุตะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
มีนาคม 2547

อุดม บุตตะ. (2547). *ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*.

ปริญญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวลี พิงโพธิ์ทอง, อาจารย์สมควร โพธิ์ทอง.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตาม

ตัวแปรเพศ ระดับชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 376 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับด้านงบประมาณและการสนับสนุน ด้านบุคลากร ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวันเวลาของกิจกรรมนันทนาการและด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 5 ด้าน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้ง 3 ระดับชั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 5 ด้าน
3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน ยกเว้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความต้องการด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง

A STUDY OF STATUS AND NEEDS FOR RECREATIONAL ACTIVITIES
OF SECONDARY STUDENTS IN SPORT SCHOOLS
UNDER THE MINISTRY OF TOURISM AND SPORTS

AN ABSTRACT
BY
UDOM BUTTA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University
March 2004

Udom Butta. (2004). *A Study of Status and Needs for Recreation Activities of Secondary Students in Sport Schools under Ministry of Tourism and Sports*. Master thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwitor University. Advisor Committee : Assist. Prof. Konokvadee Puingphotong, Mr. Somkuan Phothong.

The Purposes of this study were to study the conditions and needs of recreation activities management of secondary students in Sports School under Ministry of Tourism and Sports according to the variants of sexes and classes. The samples used in this research were 376 senior high school students from Sports School, under Ministry of Tourism and Sports, selected by stratified random sampling. The instruments applied to collect the data were questionnaires invented by the researchers, concerning about the following aspects; budget and promotion, personnel, places, equipment and facilities, date and time of recreational activity management, the kinds of recreational activities. The data were analyzed by frequency distribution, percentage, and standard deviation. All the data were presented in forms of tables and statements.

The research results were found as follows :

1. Both boys and girls from Sports School under Ministry of Tourism and Sports had the overall ideas concerning the conditions of recreational activity management at the average level. When each aspects was considered, it was found that the ideas for all five aspects were at the average level.
2. Senior high school student from Sports School under Minister of Tourism and Sports for three classes had the overall ideas concerning the conditions of recreational activity management at the average level. When each aspect was considered, it was found that the ideas for all five aspects were at the average level.
3. Both boys and girls from Sports School under Ministry of Tourism and Sports had the needs of recreational activity management in overall at the high level. When each aspect was considered, it was found that the needs for all five aspects were at the high level.
4. Senior high school students from Sports School under Minister of Tourism and Sports for three classes had the needs of recreational activity management in overall at the average level. When each aspects was considered, it was found that the ideas for all five aspects were at the high level.

ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ปริญญานิพนธ์
ของ
อุดม บุตตะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
มีนาคม 2547

ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ปริญญานิพนธ์
ของ
อุดม บุตตะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
มีนาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ของ
นายอุดม บุตตะ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิต
วิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่..... เดือน มีนาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์
..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวลี พึ่งโพธิ์ทอง)
..... กรรมการ
(อาจารย์สมควร โพธิ์ทอง)

..... กรรมการที่
แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เผือกสุวรรณ)

..... กรรมการที่
แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจริญนัย)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์สมควร โพธิ์ทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รวมทั้งรองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เผือกสุวรรณ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์สุภารัตน์ วรทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัยโรจน์ สายพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิคม จารุมณี นายวิจิต ชีเชิญ และ นายครองจักร งามมีศรี ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องและความเที่ยงตรง ในด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนกีฬา คณะครูอาจารย์ ตลอดจนนักเรียนโรงเรียนกีฬาทั้ง 10 แห่ง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนผู้วิจัย และยังให้ความสะดวกในการ เก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีในปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้ที่มีพระคุณทุกท่าน เช่น บิดา มารดา ครู อาจารย์ พี่ ๆ ทุกคนในตระกูล ตลอดจนคุณสร้อยทอง บุตตะ ภรรยา อันเป็นที่รักที่คอยให้การสนับสนุน ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด จนทำให้ปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ประสบผลสำเร็จ

อุดม บุตตะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	5
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบและแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความหมายของความต้องการ.....	8
แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการ.....	9
ความหมายของนันทนาการ.....	9
จุดมุ่งหมายของนันทนาการ.....	11
ความสำคัญของนันทนาการ.....	12
ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ.....	16
ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ.....	21
นันทนาการในโรงเรียน.....	24
ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกีฬา.....	26
นโยบายของโรงเรียนกีฬา.....	26
วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา.....	27
โครงสร้างการบริหารโรงเรียนกีฬา.....	28
การสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา.....	28
การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	32
งานวิจัยในประเทศ.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3(ต่อ) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	116
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	116
วิธีดำเนินการวิจัย.....	116
สรุปผลการวิจัย.....	118
อภิปรายผล.....	131
ข้อเสนอแนะ.....	136
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	136
บรรณานุกรม.....	137
ภาคผนวก.....	142
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	152

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนกีฬา.....	45
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้น.....	46
3	ข้อมูลส่วนตัวจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	51
4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน โรงเรียนกีฬา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน.....	52
5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน โรงเรียนกีฬา จำแนกตามเพศ ด้านงบประมาณและการสนับสนุน.....	53
6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ นักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามเพศ ด้านบุคลากร.....	54
7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน โรงเรียนกีฬา จำแนกตามเพศ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	56
8	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน โรงเรียนกีฬา จำแนกตามเพศ ด้านเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	58
9	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน โรงเรียนกีฬา จำแนกตามเพศ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ.....	61
10	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของ นักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมและรายด้าน.....	63
11	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของ นักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้น ด้านงบประมาณและการสนับสนุน.....	64
12	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของ นักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้น ด้านบุคลากร.....	65
13	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้น ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	66
14	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้น ด้านเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	68
15	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้น	

ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ.....	70
------------------------------------	----

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน โรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	72
17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน โรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านงบประมาณและการสนับสนุน.....	73
18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน โรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านบุคลากร.....	75
19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน โรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	77
20 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน โรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	79
21 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน โรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ.....	82
22 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	84
23 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านงบประมาณและการสนับสนุน.....	85
24 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านบุคลากร.....	87
25 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	88
26 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	90

27	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ.....	93
----	---	----

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
28	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา โดยรวมและรายด้าน.....	95
29	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านงบประมาณและการสนับสนุน.....	96
30	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านบุคลากร.....	97
31	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	98
32	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	100
33	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านประเภทกิจกรรมนันทนาการ.....	102
34	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านโดยรวมและรายด้าน.....	104
35	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านงบประมาณและการสนับสนุน.....	105
36	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านบุคลากร.....	106
37	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	107
38	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ.....	108
39	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ.....	110

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นักเรียนและเยาวชนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญยิ่งในการที่จะส่งเสริม และพัฒนาให้มีคุณภาพ เพื่อใช้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ การศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคมอันสำคัญในการสร้างบุคคลให้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ อีกทั้งยังเป็นกลไกทางสังคมที่จะปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตของบุคคลให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

การศึกษาเป็นกระบวนการทุกชนิดที่ช่วยพัฒนาหรือปรับปรุงจิตใจ อุนิสัยและคุณสมบัติทางกายภาพต่าง ๆ ของมนุษย์ให้ดีขึ้น (ภิญโญ สาร. 2530 : 3) และภารกิจในการจัดการศึกษาควรใช้ยุทธศาสตร์ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยภาครัฐ เอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน ครอบครัวและสถาบันต่าง ๆ ในสังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (เอกวิทย์ ณ ถลาง. 2540 : 35) ในการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยแนวการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 9 – 19) จึงสรุปได้ว่าการพัฒนาคุณภาพของคนที่สำคัญวิธีหนึ่งคือการใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อในการพัฒนาให้คนได้เรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน ดังที่สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 15) กล่าวว่ากิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่เป็นเลิศในการเสริมสร้างบุคลิกภาพของบุคคลให้เป็นผู้นำมีมนุษยสัมพันธ์อันดีงาม มีความสง่างามในเรือนร่าง และมีสมรรถภาพของจิตใจดี

กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะได้รับการผ่อนคลายความเหนื่อยเมื่อยล้าทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจเป็นการตอบสนองความต้องการทางกายและจิตใจของบุคคลและสังคม ทำให้สดชื่นเสริมสร้างพลังขึ้นมาใหม่ การที่บุคคลจะมีสุขภาพจิตหรืออารมณ์ดีหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่บุคคลปฏิบัติในยามว่างเท่าๆ กับการปฏิบัติในช่วงของการทำงานหรือการเรียน อาศัยปฏิกิริยาที่บุคคลกระทำในยามว่างจึงเป็นสิ่งแวดล้อมด้านร่างกายจิตใจอารมณ์ และสุขภาพจิตของบุคคลได้ เพราะกิจกรรมนันทนาการสามารถทำให้บุคคลทุกคนได้รับประโยชน์เป็นผลที่ได้รับการส่งเสริมสุขภาพทางจิตใจ เปิดโอกาสให้บุคคลมีความสัมพันธ์ทางสังคมดีขึ้น จึงกล่าวได้ว่าการพัฒนาคนหรือทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องจัดกระทำทั้งทางด้านสุขภาพและการศึกษาควบคู่กันไป โดยต้องพัฒนาองค์ประกอบปัจจัยด้านต่าง ๆ คือ ทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา และใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อ

กิจกรรมนันทนาการตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเกี่ยวข้องและเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ กิจกรรมที่ทำอาจแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถ ความสนใจ ความชอบและแรงกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวของบุคคลผู้นั้น ซึ่งกิจกรรมนันทนาการที่บุคคลเลือกกระทำนั้นย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคลและสังคม เช่น ให้เกิดความสนุกสนาน มีความสุขในชีวิต มีสุขภาพจิตดี ป้องกันปัญหาอาชญากรรมและความประพฤติเผลอของเด็ก พัฒนามนุษย์สัมพันธ์ ฟันฟูสมรรถภาพร่างกายจากการเจ็บไข้ได้ป่วย และเพื่อประโยชน์ในการสร้างศักยภาพของแต่ละบุคคลให้สูงขึ้น (จรินทร์ ธานีรัตน์. 2528 : 52 – 55)

องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ประกาศหลัก “ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน” (The Universal Declaration of Human Rights) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับนันทนาการอยู่ 3 มาตรา คือ มาตราที่ 24 “ทุกคนมีสิทธิที่จะพักผ่อนและใช้เวลาว่าง” มาตราที่ 26 “การศึกษาเป็นเครื่องช่วยให้มนุษย์พัฒนาทางด้านบุคลิกภาพ” และมาตราที่ 27 “ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมของชุมชนด้านวัฒนธรรมศิลปะ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนผลประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนั้น ๆ” (จรินทร์ ธานีรัตน์. 2528 : 45) และจากแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535–2539) ตามแนวนโยบายในวัตถุประสงค์ข้อ 3 ในเรื่องนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยให้เร่งรัดพัฒนาทรัพยากร คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้นำมากำหนดเป็นแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539) ได้มุ่งจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของพลเมืองให้มีคุณธรรม จริยธรรม ปัญญา และพละนาถัยสมบูรณ์ สำหรับนโยบายการศึกษาและมาตรการในการพัฒนาบุคคลให้มีศักยภาพประการหนึ่งคือ การสร้างความเข้าใจและให้มีพฤติกรรมที่ถูกต้องเกี่ยวกับโภชนาการ การกีฬา การออกกำลังกาย การพักผ่อน การใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ มีความเหมาะสมตามเพศและวัยและสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น มีสุขนิสัยที่ถูกต้อง รวมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมเอื้ออำนวยให้มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2535 : 19)

ปัจจุบันสังคมมีภาวะเป็นมลพิษทางด้านพฤติกรรมองค์การถือเป็นความเปี่ยงเบนทางลบ อาจเป็นปัจจัยองค์ประกอบที่ทำให้สังคมเสื่อม บุคคลในสังคมต่างเห็นแก่ตัวขาดการเอื้ออาทร ขาดการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีความเครียดเกิดขึ้นทั้งบุคคลและกลุ่มบุคคล จึงเป็นเหตุทำให้แสวงหาสิ่งต่าง ๆ มาชดเชยสิ่งนั้นคือกิจกรรมนันทนาการ ดังที่กำโชค เผือกสุวรรณ. (2538 : 10) กล่าวว่า กิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือในการปรับพฤติกรรมทางลบ มาสู่พฤติกรรมทางบวกได้ และสังคมนั้นต้องจัดแสวงหากิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมให้กับบุคคลในสังคมนั้น ๆ จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของประชาชนทุกระดับมีเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

เมืองการทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันจัดกิจกรรม

นั้นหนาการรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเต้นแอโรบิค การเล่นกีฬา การสังสรรค์ให้กับบุคลากรในองค์กรและชุมชนนั้น ๆ

โรงเรียนเป็นองค์กรทางการศึกษาที่มีหน้าที่ในการพัฒนาอบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีประสิทธิภาพ ศักยภาพของสังคมและประเทศชาติ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียนจึงบรรจุกิจกรรมวิชานันทนาการลงไปหลักสูตรให้เด็กได้เรียนรู้ เช่น กีฬากลางแจ้ง กีฬาในร่ม ศิลปะป้องกันตัว หัตถศึกษา การพักผ่อน การดนตรี นาฏศิลป์ การแสดง หอสมุด การศึกษาพิเศษ การบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมพิเศษ เป็นต้น กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ช่วยลดความเครียดจากการเรียน จากการฝึกซ้อมกีฬา และเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนได้

โรงเรียนกีฬาเป็นหน่วยงานทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาและการกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความถนัดและความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา ให้มีโอกาสดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬาให้ถึงขีดสูงสุดไปพร้อม ๆ กับการศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะเป็นการเตรียมและผลิตนักกีฬาของชาติให้มีความสามารถและมีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ และดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานการกีฬาและนักกีฬาของประเทศ ในแต่ละปีการศึกษามีผู้สมัครเข้าเรียนเป็นจำนวนมากจึงต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกเข้าเรียนเมื่อนักเรียนเหล่านั้นได้เข้าศึกษาในสถาบันแห่งนี้แล้ว ปรากฏว่ามีนักเรียนออกก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีสถิติสูงที่สุดเมื่อเทียบกับนักเรียนชั้นอื่น การออกของนักเรียนถือว่าเป็นความสูญเสียทางการศึกษา เนื่องจากปัญหาหลายประการ เช่น ปัญหาด้านความวิตกกังวลในการเรียน จากการที่นักเรียนโรงเรียนกีฬาต้องเดินทางไปเข้าร่วมการแข่งขันกีฬายูเป็นประจำ ทำให้นักเรียนโรงเรียนกีฬาเรียนไม่ทันเพื่อน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (สุพจน์ โพสมักร. 2544 : 3 – 4 ; อ้างอิงจากโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น. 2542 : 1 – 3) เหล่านี้ล้วนเป็นความกดดันทางจิตใจที่ก่อให้เกิดความเครียดแก่นักเรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น จะต้องประสบกับปัญหาความยุ่งยากลำบากในการปรับตัวอย่างมากมาย ทั้งจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของในแต่ละช่วงวัยล้วนทำให้เกิดความเครียดได้ทั้งนั้น นอกจากนี้ยังต้องมีการแข่งขันในด้านการศึกษาเล่าเรียน การสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษาที่สูงขึ้น การฝึกซ้อมกีฬา การเตรียมตัวในการเดินทางไปแข่งขันกีฬาในสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนความต้องการและความคาดหวังทั้งของตนเอง ผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม และผู้ปกครอง ในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถจัดการกับความเครียดต่อสถานการณ์และปัญหานั้น ๆ ได้ย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตได้ อีกทั้งสภาพแวดล้อมยังก่อให้เกิดปัญหาการปรับตัวของนักเรียนโรงเรียนกีฬา สภาพแวดล้อมดังกล่าวคือ สภาพที่นักเรียนพัก

ประจำอยู่ที่โรงเรียนเพราะเป็นนักเรียนประจำ มักประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาขาดความอบอุ่นจากบิดามารดา ปัญหาการปรับตัวเข้ากับอาจารย์หอพัก และเพื่อนฝูง ปัญหาการปรับตัวให้ถูกต้องตามกฎระเบียบของหอพักและปัญหาอื่น ๆ รวมทั้งตารางการฝึกซ้อมของแต่ละชนิดกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาเป็นตารางการฝึกซ้อมที่เข้มข้นเพื่อความแข็งแรง แข็งแกร่ง และทนทาน โดยเน้นที่ความเป็นเลิศ ซึ่งจะหนักกว่าการฝึกซ้อมหรือการออกกำลังกายของนักเรียนและบุคคลทั่วไปเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังต้องเรียนวิชาสามัญเหมือนกับนักเรียนทั่ว ๆ ไป ทำให้นักเรียนที่เหนื่อยล้าจากการฝึกซ้อมจากการเรียน เกิดความเครียดทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ อันอาจเกิดผลกระทบและสร้างปัญหาแก่นักเรียนทั้งด้านการเรียนและการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขได้

ด้วยเหตุที่กิจกรรมนันทนาการเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลทั้งร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมบูรณ์มีประสิทธิภาพในการเรียน และเพื่อดำรงชีวิตในสังคมตลอดจนเพิ่มศักยภาพของคนในการพัฒนาประเทศ เมื่อความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการในปัจจุบันมีมากขึ้นความต้องการกิจกรรมนันทนาการของประชาชน นักเรียน นิสิตนักศึกษา บุคลากรในองค์กรต่าง ๆ ทั่วประเทศย่อมจะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และสภาพปัจจุบันของโรงเรียนกีฬาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทั้ง 10 แห่ง ได้เจริญขึ้นในทุก ๆ ด้าน จำนวนนักเรียนมีเป็นจำนวนมาก นักเรียนเหล่านั้นต่างก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความถนัดทางกีฬาแตกต่างกัน โรงเรียนกีฬาได้จัดกิจกรรมนันทนาการให้กับนักเรียนหลายรูปแบบ บางแห่งจัดอย่างเป็นระบบ บางแห่งจัดอย่างไม่เป็นระบบ ทั้งทางด้านงบประมาณและการสนับสนุน ด้านบุคลากร ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรม นันทนาการ และด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ จากการสังเกตและสอบถามนักเรียนโรงเรียนกีฬาต่างมีความประสงค์อยากให้มีการจัดกิจกรรมนันทนาการอย่างเป็นระบบและหลายประเภท ดังนั้นจึงเป็นปัญหว่านักเรียนเหล่านั้นมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการประเภทใด มากน้อยเพียงใด อย่างไร เพื่อที่โรงเรียนกีฬาจะได้จัดกิจกรรมนันทนาการให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬาสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน พัฒนา ปรับปรุง แก้ไข ตลอดจนเป็นแนวทางให้กับผู้ที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้สามารถตอบสนองกับสภาพและความต้องการของนักเรียนโรงเรียนกีฬาได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยม

ศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อนำข้อมูลไปพิจารณาปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมนันทนาการให้สามารถสนองตอบความต้องการของนักเรียนโรงเรียนกีฬา และนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้ง 10 แห่ง จำนวน 1,500 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2546 โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 376 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ

ยามาเน่ (Yamane. 1970 : 725)

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 ระดับชั้น
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพ หมายถึง ลักษณะที่เป็นจริงในการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงเรียนกีฬาในปัจจุบัน

2. ความต้องการ หมายถึง ความปรารถนา ความประสงค์หรือความเป็นไปได้ที่อยากให้เกิดขึ้น

3. การจัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึงรูปแบบหรือการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการที่มี ซึ่งประกอบไปด้วย

3.1 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน หมายถึง การให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเงินเพื่อสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการในด้านต่าง ๆ

3.2 ด้านบุคลากร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่จัดกิจกรรมนันทนาการ

3.3 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง อุปกรณ์เครื่องใช้และอาคารสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการทุกชนิด ทั้งกลางแจ้งและในร่ม

3.4 ด้านวันเวลา หมายถึง ระยะเวลาที่ต้องการทำกิจกรรมนันทนาการ

3.5 ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ หมายถึงกิจกรรมนันทนาการประเภทต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 11 ประเภท ได้แก่

3.5.1 ประเภทเกมและกีฬา หมายถึง กิจกรรมด้านร่างกายที่ใช้เกมและกีฬาเป็นสื่อที่จะทำให้เกิดความสนุกสนาน เช่น เกมต่าง ๆ กีฬากลางแจ้ง-ในร่ม

3.5.2 ประเภทศิลปหัตถกรรม หมายถึง กิจกรรมที่ทำหรือประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ ขึ้นด้วยมือ เช่น การปั้น แกะสลัก วาดเขียน จักสาน การเย็บปักถักร้อย ประดิษฐ์เครื่องใช้ วัสดุเหลือใช้ทำตุ๊กตา กระดาษประดิษฐ์ ดอกไม้ประดิษฐ์

3.5.3 ประเภทการเต้นรำฟ้อนรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ หมายถึง กิจกรรมทั้งหลายที่เคลื่อนไหวโดยใช้เสียงดนตรีเป็นจังหวะ เช่น การเต้นรำพื้นเมืองแบบต่าง ๆ รำวง รำไทย ฟ้อนเล็บ กลองยาว เต้นรำสากล รวมทั้งการเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี

3.5.4 ประเภทดนตรีและการร้องเพลง หมายถึงกิจกรรมทางด้านดนตรีทุกชนิดที่ให้ความบันเทิงแก่ผู้เล่นและผู้ฟัง จะเป็นดนตรีสากล ดนตรีเบา ๆ หรือคอนเสิร์ต การแต่งเนื้อร้อง ทำนอง การเล่นดนตรีและการร้องเพลงทุกชาติทุกภาษา

3.5.5 ประเภทละครภาพยนตร์และการแสดง หมายถึงกิจกรรมการแสดงต่าง ๆ ที่เป็นไปในแบบของการละครจะบนเวทีหรือไม่ก็ตามที่ทำให้ผู้เล่นผู้ดูได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น ละครพื้นเมือง ละครชาตรี ละครร้อง ละครรำ โขน หนังตะลุง หุ่นกระบอก ลิเก นาฏศิลป์ทั้งของไทยและสากล ภาพยนตร์และการแสดงต่าง ๆ

3.5.6 ประเภทวรรณกรรม (อ่าน ฟุด เขียน) หมายถึงกิจกรรมที่ต้องอาศัยการอ่าน การฟุด การเขียนเป็นหลัก เช่น อ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ การเขียนจดหมาย การเขียนเรียงความ การอภิปรายและการโต้วาที

3.5.7 ประเภทงานอดิเรก หมายถึงกิจกรรมที่ทำขึ้นในเวลาว่างเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การสะสมแสตมป์ การสะสมเหรียญที่ระลึก การสะสมของเก่า การเลี้ยงสัตว์ ปลูกพืช การถ่ายรูป

3.5.8 ประเภทอาสาสมัคร หมายถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม และเกิดขึ้นได้จากความพึงพอใจ เป็นการเสริมสร้างทักษะและคุณภาพชีวิต เช่น อาสาสมัคร ช่วยงานโรงเรียน ช่วยงานชุมชน และงานอาสาสมัครต่าง ๆ

3.5.9 ประเภทกิจกรรมพิเศษ หมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นในโอกาสพิเศษ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา งานแสดงมุทิตาจิต แสดงความยินดี

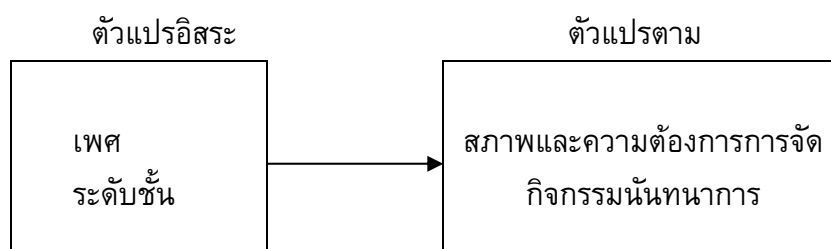
3.5.10 ประเภทกิจกรรมทางสังคม หมายถึง กิจกรรมที่ทำแล้วก่อให้เกิด ประโยชน์กับสังคม ช่วยส่งเสริมโอกาส สร้างความเข้าใจ มนุษย์สัมพันธ์ ความสามัคคีต่อเพื่อน มนุษย์ เช่น การพบปะสังสรรค์งานปาร์ตี้งานวันเกิดและการเข้าร่วมในวันสำคัญทางศาสนาเพื่อ บำเพ็ญประโยชน์นอกสถานที่

3.5.11 ประเภทกลางแจ้งนอกเมือง หมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยใช้สถานที่นอก สถานศึกษา เช่น การอยู่ค่ายพักแรม

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึงนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ปีการศึกษา 2546 ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการ กีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

5. โรงเรียนกีฬา หมายถึง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและ นันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มี 10 แห่ง คือ 1. โรงเรียนกีฬาจังหวัด สุพรรณบุรี 2. โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี 3. โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช 4. โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น 5. โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ 6. โรงเรียนกีฬาจังหวัด นครสวรรค์ 7. โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง 8. โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง 9. โรงเรียนกีฬา จังหวัดยะลา 10. โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของความต้องการ
2. แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการ
3. จุดมุ่งหมายของนันทนาการ
4. ความสำคัญของนันทนาการ
5. ประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการ
6. ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ
7. นันทนาการในโรงเรียน
8. ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกีฬา
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของความต้องการ

นักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายประเด็นด้วยกัน ประกอบด้วย

สตัฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam and others. 1985.) ได้ให้คำนิยามว่า “Needs” คือ บางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนองหรือเกิดประโยชน์หากได้รับการตอบสนองภายใต้เหตุผลความจำเป็นที่ชัดเจน

แมกนีล (มาลี อาสาเสนีย์. 2533 : 37 ; อ้างอิงจาก McNeil. 1977. *Curriculum administration. Principales and techniques of Curriculum Development*) ได้ให้ความหมายของความ ต้องการ (Needs) ว่า หมายถึง สภาพการณ์ที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างพฤติกรรมหรือเจตคติของผู้เรียนในสถานะที่ยอมรับกับสถานะที่ได้จากการสังเกต

คอฟแมน และอิงลิช (ศิรินันต์ ชื่นจิตกุลถาวร. 2533 : 15 ; อ้างอิงจาก Kaufman and English, 1981. *Needs Assesement : Concept and Apication.*) ได้ให้ความหมายของความ ต้องการ (Needs) ว่าหมายถึงช่องว่าง (Gap) ระหว่างผลผลิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกับผลผลิตที่เราต้องการ โดยนำช่องว่างที่ได้รับมาจัดลำดับความสำคัญแล้วเลือกเอาสิ่งที่สำคัญที่สุดเป็นความต้องการที่จะต้องกระทำก่อน

มาลี อาสาเสนีย์ (2533 : 37) ให้ความหมายว่า ความต้องการหมายถึง ความไม่สอดคล้องระหว่างสภาพความเป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติของบุคคลนั้น

ศิรินันต์ ชื่นจิตกุลถาวร (2533 : 16) ได้ให้ความหมายว่า ความต้องการ หมายถึงสภาพการณ์ไม่สอดคล้องกันระหว่างสิ่งที่ครุมีอยู่ในด้านความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติในการเรียนการสอนกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

เจษฎา แซ่มประเสริฐ (2534 : 17) ให้ความหมายว่า ความต้องการหมายถึง กระบวนการหรือวิธีการหาปัญหาหรือสิ่งที่ยังบกพร่องที่ทำให้งานไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการจากสภาพที่ควรจะเป็น

สุพัทตร์ พิบูลย์ (2535 : 21) กล่าวว่า ความต้องการ คือเงื่อนไขความไม่สอดคล้องระหว่างสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (Actual conditions) กับสภาพที่ควรจะเป็น หรือสภาพที่ต้องการ (Desired conditions) เป็นสภาพที่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนอง หรือดำเนินการแก้ไข

จากความหมายของความต้องการ (Needs) ตามที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้

สรุปได้ว่าความต้องการคือสภาพการณ์ที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกระหว่างบุคคลที่มีลักษณะเป็นความหวังให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ยังขาดในการดำรงชีวิตประจำวัน

แนวความคิดเกี่ยวกับนันทนาการ

ความหมายของนันทนาการ

คำว่า “นันทนาการ” มาจากศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า “Recreation” ซึ่งมาจากคำกริยา คือ ทูตรีเอท (To create) ซึ่งหมายถึงการสร้างหรือทำให้เกิดขึ้น คำว่า รี (re) เป็นอุปสรรคเติมหน้าคำกริยาแสดงถึงคำใหม่หรือเพิ่มเติมอีก ดังนั้นจึงเป็นคำว่า Re-create หมายถึงการสร้างใหม่หรือทำให้มีขึ้นใหม่ สร้างให้มีขึ้นใหม่ เมื่อเป็นคำนามก็จะเป็นคำว่า เรครีเอชั่น (Recreation) ซึ่งจะหมายถึง การสร้างขึ้นใหม่หรือการทำให้มีขึ้นใหม่

นันทนาการเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม โดยใช้เวลาวางหรือเวลาอิสระเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลายตามความสมัครใจและสนใจ นันทนาการมีความหมายหลายประการ มีผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความหมายของคำว่านันทนาการไว้มากมาย สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

บรรจง คณะวรรณ (2531 : 31) กล่าวว่า นันทนาการ หมายถึง การเข้าร่วมทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งในช่วงที่มีเวลาวางจากงานประจำหรือการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ตนเองมีความสนใจขณะมีเวลาวางเพื่อเพิ่มทักษะประสบการณ์และการเข้าร่วมกิจกรรม นั่นก็เป็นไปด้วยความสมัครใจเป็นการทำงานที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือสร้างสรรค์งานขึ้นมาใหม่ หรือเป็นการเข้าร่วมทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเพื่อลดเวลาวางที่ตัวเองมีอยู่ให้น้อยลง เป็นการลดความเครียดทั้งทางกายและทางอารมณ์ให้หมดหรือลดน้อยลงกลับเป็นคนใหม่ที่มีพลังมีความสดชื่นที่เต็มไปด้วยพลังพร้อมจะทำงานหรือเผชิญโชคต่อไป

พระพงศ์ บุญศิริ (2542 : 29) ได้สรุปความหมายของนันทนาการไว้ดังนี้

คำว่า “นันท” หมายถึงความรื่นเริงสนุกสนาน เมื่อสนธิกับคำว่า “อาการ” เป็น นันท + อาการ เป็นนันทนาการ หมายถึงลักษณะอาการแห่งความสนุกสนานหรือการทำให้สนุกสนานรื่นเริงระทึกใจ

สมบัติ กาญจนกิจ (2542 : 17 – 18) กล่าวว่า นันทนาการหมายถึงการทำให้สดชื่นหรือการสร้างพลังขึ้นมาใหม่ (Re+Fresh, Rd+Ereation) เป็นความหมายเริ่มแรกที่ได้มีการอธิบายว่า การที่บุคคลได้รับประทานอาหารเข้าไปแล้วเปลี่ยนเป็นพลังงานโดยแรงขับภายในจะทำให้เขาต้องใช้พลังงานในรูปแบบของการเคลื่อนไหวหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ แล้วก่อให้เกิดการเหนื่อยเมื่อยล้า ดังนั้นบุคคลต้องนันทนาการเพื่อสร้างพลังขึ้นมาใหม่หรือสร้างความสดชื่นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง หรือการที่บุคคลมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อสร้างความสดชื่นและพลังงานขึ้นมาใหม่ในรูปแบบของการเล่น การแสดงออกในด้านกีฬา ดนตรี ศิลปะ งานอดิเรกหรือไปท่องเที่ยว เป็นต้น

ความหมายที่ 2 มีนักการศึกษาและนักสังคมศาสตร์อธิบายไว้ว่า นันทนาการ หมายถึง กิจกรรม (Activities) ซึ่งมีรูปแบบเป็นกิจกรรมที่หลากหลาย การที่บุคคลหรือชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามความสนใจของตนแล้วก่อให้เกิดผลการพัฒนาอารมณ์สุขสนุกสนาน และสุขสงบ กิจกรรมในที่นี้หมายถึงกิจกรรมประเภทเกม กีฬา ศิลปะ ดนตรี การแสดงละคร การเดินทางท่องเที่ยว การอยู่ค่ายพักแรม งานอาสาสมัคร งานอดิเรก กีฬา ทำหยา เป็นต้น

ความหมายที่ 3 นันทนาการ หมายถึง กระบวนการ (Process) กล่าวคือนันทนาการเป็นกระบวนการในการพัฒนาประสบการณ์ หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือสังคมโดยอาศัยกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เป็นสื่อในช่วงเวลาว่างเวลาอิสระโดยที่บุคคลเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ หรือมีแรงจูงใจ แล้วส่งผลให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุขสนุกสนาน และสงบสุข

ความหมายที่ 4 นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม (Social Welfare) นันทนาการคือสถาบันทางสังคม ซึ่งรัฐบาลและฝ่ายบริหารท้องถิ่นจะต้องมีหน้าที่จัดการให้บริการแก่ชุมชน เพื่อสร้างบรรยากาศของเมืองและของประเทศให้น่าอยู่มีความอบอุ่นใจ เช่น จัดอุทยานแห่งชาติ วนอุทยานแห่งชาติ ศูนย์เยาวชน สวนสาธารณะ เป็นต้น

สมบัติ กาญจนกิจ (2542 : 16 - 17) ได้สรุปความหมายของนันทนาการไว้ดังนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การทำให้สดชื่น เสริมสร้างพลังงานขึ้นมาใหม่หลังจากการใช้พลังงานแล้วก่อให้เกิดความเหนื่อยเมื่อยล้าทางร่างกายทางสมองและจิตใจ กิจกรรมนันทนาการที่บุคคลเข้าร่วมในเวลาว่างจะช่วยขจัดหรือผ่อนคลายความเหนื่อยเมื่อยล้าทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ในความหมายนี้นันทนาการจึงเป็นการตอบสนองความต้องการทางกายและจิตใจของบุคคล และสังคม

2. นันทนาการหมายถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลเข้าร่วมในช่วงเวลาว่างโดยไม่มีการบังคับหรือเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และผลก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข รวมทั้งความสนุกสนานหรือความสุขสงบและกิจกรรมนั้นต้องเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับด้วย

3. นันทนาการ หมายถึงกระบวนการหรือประสบการณ์สุขที่บุคคลได้รับโดยอาศัยกิจกรรมนันทนาการในช่วงเวลาว่างเป็นสื่อ ก่อให้เกิดการพัฒนาหรือการเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุคคล

4. นันทนาการเป็นสถาบันทางสังคม หรือแหล่งศูนย์กลางทางสังคม เพื่อให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแล้วก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านอารมณ์และพัฒนาเจริญงอกงามทางร่างกาย จิตใจ และสังคม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นันทนาการ (Recreation) หมายถึง กิจกรรมที่คนเราใช้เวลาว่างจากภารกิจงานประจำโดยเข้าร่วมด้วยความสมัครใจและพึงพอใจต่างกันไปตามประสบการณ์ของตนเอง โดยทำให้ลดความตึงเครียด ทำให้เกิดความสนุกสนาน ร่าเริง ทำให้เกิดการพัฒนาหรือความเจริญงอกงามทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเพิ่มทักษะให้เกิดความชำนาญมากขึ้น ทำให้รู้สึกสดชื่นกลับคืนสู่ภาวะปกติ และกิจกรรมเหล่านี้จะต้องไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และกฎหมายบ้านเมือง

จุดมุ่งหมายของนันทนาการ

ชัชวาล ช่อใสว (2536 : 38) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของนันทนาการไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทั้งร่างกายและจิตใจ มนุษย์เราเกิดมามีโครงสร้างของร่างกายที่มองเห็นด้วยตาเปล่าภายนอก และมีส่วนที่เป็นอวัยวะภายในอีกมากมายมีระบบการทำงานที่อวัยวะ อวัยวะแต่ละส่วนต่างมีหน้าที่ซึ่งกันและกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น ถ้าหากส่วนใดทำหน้าที่ผิดปกติหรืออวัยวะส่วนนั้นไม่แข็งแรงเท่าที่ควรก็อาจเกิดการแทรกแซงของโรคนานาชนิดทาง ด้านจิตใจก็พลอยผิดปกติไปด้วย ทุกคนจึงจำเป็นต้องพัฒนาร่างกายให้แข็งแรงเพื่อจิตใจอีกด้วย ดังคำกล่าว “จิตใจที่ดีย่อมอยู่ในร่างกายที่แข็งแรง”

2. เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ กิจกรรมนันทนาการของนันทนาการจะช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี เช่น เราสนใจในเรื่องของศิลปะและการดนตรี เกิดเป็นแนวคิด เกิดเป็นมโนทัศน์ เกิดจินตนาการการสร้างสรรค์มองโลกที่เราอยู่อย่างสุนทรีย์แล้วบุคคลนี้จะมีบุคลิกภาพเช่นไร กิจกรรมของนันทนาการอื่นอีกมากมายต่างมีจุดมุ่งหมายให้พฤติกรรมไปต่าง ๆ กัน ที่จะทำใ้บุคลิกภาพทางบวก

3. เพื่อการพัฒนาในด้านมนุษยสัมพันธ์ กิจกรรมนันทนาการแต่ละประเภทจะต้องมีบุคคลเข้าร่วมกิจกรรม เป็นกลุ่ม เป็นทีม เป็นคณะ หรืออย่างน้อยก็ต้องสองคนขึ้นไป การทำกิจกรรมร่วมกันแต่ละประเภทก็จำเป็นต้องใช้หลักในการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีการเอาใจเขามาใส่ใจเรา สิ่งที่เราไม่ชอบคนอื่นก็คงไม่ชอบเช่นกัน การทำงานร่วมกัน การมีกิจกรรม

ร่วมกัน บางครั้งต้องมีจริยธรรมเมตตาธรรมการเสียสละซึ่งกันและกันอย่างสูง จึงทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมต้องปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมกลุ่มนั้น ซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานเบื้องต้นที่จะทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีเพื่อนฝูงมากมาย และมีความสุขรอบตัว

4. เพื่อการพัฒนาให้เป็นพลเมืองดีต่อครอบครัว สังคม ชุมชน และประเทศชาติ กิจกรรมนันทนาการจะช่วยให้ครอบครัว สังคม ชุมชน มีความรัก ความอบอุ่น ความสามัคคี มีทัศนคติที่ดีร่วมกัน เพราะกิจกรรมนันทนาการจะช่วยให้เป็นสื่อเชื่อมความสัมพันธ์ ความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มีคุณธรรม ไม่แบ่งชั้นวรรณะ เชื้อชาติ และศาสนา สิ่งเหล่านี้นับได้ว่าเป็นพื้นฐานอันหนึ่งที่พัฒนาให้มนุษย์เป็นคนที่พึงปรารถนาของประเทศชาติต่อไป

สรุปว่าจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทางด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์สติปัญญาและบุคลิกภาพของผู้เข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีปฏิสัมพันธ์และทัศนคติที่ดีต่อกันและเป็นการสร้างคนให้เป็นพลเมืองดีของสังคมต่อไป

ความสำคัญของนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ (2542 : 52-53) กล่าวว่าไว้วานันทนาการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่าวิถีการดำเนินชีวิตของคนเรานั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจนเป็นผลให้ต้องมีปัจจัยที่หาเพิ่มเติมจากปัจจัยสี่ประการ ได้แก่ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่ ยารักษาโรคและอาหาร ปัจจัยที่หานี้ก็คือ การพักผ่อนหรือกิจกรรมนันทนาการ จากการเปลี่ยนแปลงนี้เอง ทำให้นันทนาการเริ่มมีบทบาทและมีความสำคัญต่อสังคมมนุษย์เป็นอย่างมาก ซึ่งในส่วนต่อไปนี้จะได้กล่าวถึงความสำคัญของนันทนาการว่ามีความสำคัญต่อส่วนใดบ้างดังต่อไปนี้คือ

1. ประชากรในสังคม นันทนาการเป็นสื่อที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ดังนั้นนันทนาการจึงมีความสำคัญต่อประชากรในสังคมเป็นอย่างยิ่ง

2. ครอบครัวจัดได้ว่าเป็นสังคมหน่วยย่อยที่เล็กที่สุด ซึ่งในปัจจุบันนี้สัมพันธภาพของสมาชิกภายในครอบครัวไม่ค่อยแน่นแฟ้นเหมือนสมัยก่อน ๆ เพราะทุกคนต่างมีความจำเป็นในการทำมาหากินสภาพแวดล้อมที่ต้องแข่งขันทั้งกับเวลาและแข่งกับคนอื่น ๆ ทำให้สมาชิกในครอบครัวไม่ค่อยมีโอกาสนี้จะได้พบปะกันมากนัก ดังนั้นกิจกรรมนันทนาการจะเป็นสื่อสำคัญที่จะช่วยสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นให้เกิดขึ้นภายในครอบครัว นอกจากนี้กิจกรรมนันทนาการยังช่วยลดปัญหาการใช้เวลาว่างให้กับสมาชิกในครอบครัวด้วยเป็นผลทำให้ผู้นำของครอบครัวได้ทำบทบาทของตนเองได้ดีขึ้น

3. ชุมชน นันทนาการช่วยพัฒนาชุมชนให้มีความสมบูรณ์ในหลาย ๆ ด้านด้วยกันคือ

3.1 ช่วยสร้างคนให้เป็นสมาชิกที่ดีมีเหตุผล เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความขยันขันแข็งทั้งนี้เพราะกิจกรรมนันทนาการช่วยให้การเสริมสร้างสมาชิกที่ดีให้กับชุมชน เพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการร่วมกิจกรรมนันทนาการ และในกิจกรรมนันทนาการบางประเภท เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ จะช่วยให้สมาชิกในสังคมรู้จักเสียสละและช่วยเหลือผู้อื่น

3.2 ลดปัญหาอาชญากรรม ในชุมชนที่สงบสุขย่อมไม่มีปัญหาอาชญากรรม ถ้าหากเราพิจารณาถึงปัญหาอาชญากรรมแล้วจะพบว่าสาเหตุที่สำคัญอันหนึ่งก็คือ การปล่อยให้คนบางประเภทโดยเฉพาะวัยรุ่นอยู่ว่างมากเกินไปจนทำให้เกิดการหมกมุ่นกับอบายมุขและประพฤติดันก่ออาชญากรรมดังกล่าว ดังนั้นถ้าหากในชุมชนมีโปรแกรมนันทนาการให้กับบุคคลเหล่านี้ก็จะช่วยลดปัญหาอาชญากรรมได้

3.3 ช่วยให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดี ทั้งนี้เพราะว่านันทนาการนั้นจะครอบคลุมไปถึงเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมให้สวยงาม เป็นการป้องกันปัญหาสังคมภาวะได้อีกทางหนึ่งด้วย การจัดสวนหย่อมที่ดีหรือการจัดสวนไม้ดอกไม้ประดับก็จะช่วยรักษาความสมดุลทางธรรมชาติได้เป็นอย่างดี ดังนั้นถ้าหากในชุมชนใดก็ตามขาดกิจกรรมนันทนาการหรือมิได้มีการวางโปรแกรมนันทนาการไว้ก็อาจจะมีความเสี่ยงทางด้านมลภาวะได้

4. ประเทศชาติ นันทนาการมีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างมากทั้งนี้ เพราะว่ากิจกรรมนันทนาการจะช่วยลดปัญหาความประพฤติของประชากรลงได้อย่างมาก จนอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมนันทนาการจะช่วยสร้างความสงบสุขภายในได้เป็นอย่างดี เพราะเมื่อคนภายในชาติได้เล่นได้ออกกำลังกาย ก็ทำให้มีสุขภาพดีทำให้รัฐบาลไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และเมื่อคนมีสุขภาพดีได้มีโอกาสผ่อนคลายความตึงเครียดจะส่งผลให้มีสุขภาพจิตดีไม่โกรธ หรืออาฆาตแค้นยอมทำให้การทะเลาะวิวาทไม่เกิดขึ้นในสังคม

บุญเสริม อุทัยผล (2530 : 14 – 18) กล่าวว่า ความหมายของนันทนาการมีหลายทาง และมีรูปแบบหลากหลายจัดเป็นกิจกรรมที่ให้โอกาสแก่คนทั่วไปในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นความพึงพอใจเฉพาะ เพราะกิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ระบายออกถึงลักษณะที่เป็นความต้องการของมนุษย์ ความต้องการทางกายภาพและจิตวิทยาเป็นกิจกรรมที่เกิดจากความสมัครใจในการเข้าร่วมในช่วงโอกาสที่เป็นเวลาว่าง โดยมีลักษณะเฉพาะดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ มีทั้งการเล่นที่ต่างชนิดกันไป อาจจะให้ประโยชน์ต่อการพัฒนาทางกายจิตใจหรืออารมณ์โดยใช้พลังงานในช่วงเวลาว่างที่มีอยู่โดยมุ่งหวังเพื่อความสนุกสนาน ได้ออกกำลังกาย ผ่อนคลายอารมณ์และสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย

2. เป็นหลายรูปแบบ ประกอบด้วยรูปแบบต่าง ๆ หลากหลาย เนื่องจากความต้องการ ความสนใจ ความปรารถนา หรือรสนิยมของคนเราแตกต่างกัน ดังนั้นกิจกรรมการแสดงออกจึงเป็นได้หลายรูปแบบไม่มีข้อจำกัด ขอให้ได้รับความสนุกสนานและความพึงพอใจ

เป็นหลัก อาจจะเป็นในรูปของการพบปะสนทนา งานอดิเรก เล่นกีฬา กิจกรรมดนตรี การร้องเพลง เขียนภาพ ศิลปะ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ หรือเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนตามโอกาสที่มีเป็นต้น

3. เป็นกิจกรรมที่มีแรงจูงใจเป็นเครื่องตัดสินใจ การตัดสินใจที่จะเลือกเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นั้นเกิดจากแรงจูงใจหลายรูปแบบโดยมีพื้นฐานความพึงพอใจและความสนใจเป็นที่ตั้ง เข้าร่วมด้วยความสนใจและเกิดความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรม

4. เป็นกิจกรรมที่ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลา เป็นกิจกรรมที่อาศัยโอกาสเวลาว่างที่จะเข้าร่วมด้วยความพึงพอใจเป็นเครื่องตัดสินใจจึงไม่มีขอบเขตจำกัดของเวลาขึ้นอยู่กับโอกาสของแต่ละบุคคลที่เข้าร่วมอาจจะเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ หรือเข้าร่วมเป็นประจำตามโอกาสที่มีหรือในช่วงใดช่วงหนึ่งที่ว่าง

5. เป็นกิจกรรมที่อาสาด้วยความเต็มใจ เป็นกิจกรรมที่ยอมรับเรียกหาด้วยความเต็มใจสมัครใจ ไม่สามารถบังคับได้ โดยขึ้นอยู่กับผู้นำและการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการกำหนดจุดหมายของกิจกรรม โดยเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสมัครใจพร้อมใจ เกิดความภาคภูมิใจโดยไม่มีการบังคับ

6. เป็นกิจกรรมกายภาพบำบัด เป็นกิจกรรมที่ใช้เพื่อการบำบัดฟื้นฟูผู้ป่วยทั้งทางกายและจิตใจ ช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์และบำบัดพักฟื้นทางกายและจิตใจที่ดีให้ความเพลิดเพลินสนุกสนานผ่อนคลายจัดเป็นกิจกรรมบำบัดทางกายทางจิตและอารมณ์ บางครั้งสามารถจัดเป็นกิจกรรมบำบัดด้วย

7. เป็นปฏิบัติการสากลและพิสูจน์ได้ เป็นกิจกรรมการแสดงออกทางกายภาพและจิตวิทยาของกลไกร่างกายมนุษย์ไม่มีขีดจำกัดในเรื่องเวลา สถานที่ เชื้อชาติ ศาสนา ทุกคนเข้าร่วมด้วยความพอใจของตนตามจังหวะโอกาสและในสถานที่ต่าง ๆ

8. เป็นสิ่งจริงจังและมีจุดหมาย เป็นกิจกรรมมีคุณค่า สาระ มีจุดมุ่งหมายก่อให้เกิดความสุขความซาบซึ้งในด้านความงาม ทักษะ และการเรียนรู้ พัฒนาอารมณ์วุฒิภาวะ นอกจากจะเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินยังได้รับความรู้ ทักษะและความชำนาญไปด้วย

9. เปลี่ยนแปลงยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม เป็นกิจกรรมที่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม สภาพการเกิด จัดได้ง่ายตามสภาพปัจจุบันที่ต้องการ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2528 : 59 – 64) กล่าวถึงความสำคัญของนันทนาการไว้ดังนี้

1. ความสำคัญสำหรับบุคคล

1.1 บุคคลแต่ละคนมีสิทธิที่จะใช้เวลาว่างของตนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง

1.2 บุคคลแต่ละคนมีความรับผิดชอบตามกฎหมายในอันที่จะสนับสนุนนันทนาการโดยการเสียภาษีให้แก่รัฐ

1.3 บุคคลแต่ละคนย่อมมีความรับผิดชอบในทางจิตใจหรือทางศีลธรรมในอันที่จะช่วยเหลือสนับสนุนโดยผ่านทางองค์กรอาสาสมัครทั้งหลาย

1.4 บุคคลแต่ละคนย่อมมีความรับผิดชอบที่จะอุทิศเวลาว่างของตนเองเพื่อบริการต่อชุมชน

2. ความสำคัญสำหรับครอบครัวโดยมูลฐานของกระบวนการหรือรูปแบบของกิจกรรมนันทนาการที่ดีย่อมเกิดขึ้นแต่เด็ก ดังนั้นบ้านที่มีบิดามารดาเป็นผู้นำนันทนาการคนแรกของเด็ก กิจกรรมต่าง ๆ ที่บิดามารดาทำการฝึกให้เด็กมีนิสัยหรือทัศนคติที่ดีในการใช้เวลาไปในทางที่เกิดประโยชน์ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาเยาวชน ถ้าบุคคลของครอบครัวมีสุขภาพดีมีความมั่นคง ประเทศชาติก็เป็นปึกแผ่นมั่นคงตามไปด้วย

3. ความสำคัญสำหรับกลุ่มหรือคณะ โดยกิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือเป็นสื่อให้บุคคลได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันจะทำประโยชน์ให้แก่สังคม

4. ความสำคัญสำหรับชุมชน ชุมชนที่ดีควรจัดให้มีสถานที่บริการทางนันทนาการเพื่อประชาชนเหล่านั้นได้พักผ่อนหย่อนใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้ผลิตเฟลีน มีความสุขความพอใจในชีวิต พร้อมทั้งจะดิ้นรนเพื่อเผชิญกับปัญหาชีวิตประจำวันต่อไป

5. ความสำคัญสำหรับประเทศชาติ ชาติจะมั่นคงและพัฒนาไปได้ไม่ว่าจะทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ย่อมเป็นผลสืบเนื่องมาจากประชาชนและพลเมืองมีสุขภาพพลานามัยดี มีสมรรถภาพทางกายและทางใจดี นั่นคือคนต้องรู้จักใช้เวลาพักผ่อนในทางกิจกรรมนันทนาการ

6. ความสำคัญสำหรับนานาชาติ นันทนาการมีบทบาทสำคัญในอันที่จะส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศาติ ในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ วัฒนธรรม วรรณกรรมพื้นบ้าน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่งผลให้ลดความขัดแย้งปัญหาระหว่างประเทศ ดังเช่นปัจจุบันได้มีสมาคมนันทนาการแห่งโลก (World Recreation and Leisure Association : WRLA) ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

สมบัติ กาญจนกิจ (2535 : 15 - 17) ได้สรุปพฤติกรรมของคนที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. พฤติกรรมพื้นฐานทางสังคม กิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มการสร้างมนุษยสัมพันธ์ของบุคคล เช่น กิจกรรมการเต้นรำ งานปาร์ตี้ การเยี่ยมญาติและเพื่อนฝูง ฯลฯ

2. พฤติกรรมเกี่ยวข้องและผูกพัน กิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมผู้ที่มีส่วนร่วมหรือสมาชิกให้มีความผูกพันกันมีใจร่วมกัน เช่น กลุ่มผู้สะสมแสตมป์ กลุ่มสะสมอัญมณี กลุ่มสะสมพระเครื่อง กลุ่มสะสมรถยนต์ กลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรมชาติ ฯลฯ

3. พฤติกรรมเชิงแข่งขัน กิจกรรมนันทนาการที่ช่วยเสริมสภาพการณ์แข่งขัน การประกวดหรือทดสอบความสามารถ กิจกรรมท้าทายใฝ่สัมฤทธิ์ของมนุษย์ เช่น เกมกีฬา การประกวดความสามารถ ศิลปหัตถกรรม

4. พฤติกรรมเสี่ยงอันตรายทำลายความสามารถ กิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมความสามารถหรือพิสูจน์ความสามารถเพื่อความเป็นเลิศ เช่น การแข่งรถแข่งเรือ กระโดดร่ม เครื่องร่อน ไต่เขา ผจญภัยกับธรรมชาติที่ไม่ได้พัฒนา

5. พฤติกรรมบุกเบิกค้นหา กิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมการบุกเบิกค้นหาได้แก่ การท่องเที่ยวพักผ่อน การสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ การเดินป่า การผจญภัยใต้น้ำ เป็นต้น

6. พฤติกรรมทดแทนหรือสร้างเสริม กิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมการอ่าน พุด เขียนวรรณกรรม ช่วยเสริมสร้างความรู้สึกละเอียดและประสบการณ์ทดแทนรวมทั้งรายการโทรทัศน์ การแสดงละคร นาฏศิลป์ และศิลปกรรม เป็นต้น

7. สิ่งกระตุ้นทางประสาทสัมผัส กิจกรรมนันทนาการทางสังคมและนันทนาการพิเศษต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะส่งเสริมกิจกรรมสังสรรค์ สนุกสนาน การแสดงคอนเสิร์ตช่วยกระตุ้นประสาทสัมผัสอารมณ์และรวมทั้งแสงเสียง

8. การแสดงออกทางร่างกาย กิจกรรมประเภทเกมกีฬา การเดินรำ กิจกรรมเข้าจังหวะ ถือว่าเป็นกิจกรรมการแสดงออกทางกาย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่านันทนาการมีความสำคัญและจำเป็นต่อมนุษย์เป็นอย่างยิ่งในฐานะที่เป็นองค์ประกอบและเป็นส่วนหนึ่งในแวดวงชีวิตของคนเราในการที่จะพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ อารมณ์ เพื่อให้เกิดความสุขความรักความอบอุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและชุมชน เป็นการนำพาสถาบันครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติไปสู่สังคมที่มีแต่ความสงบสุข

ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ

บัทเลอร์ (Butler. 1959 : 14 – 15) ได้กล่าวถึงคุณค่าทางนันทนาการที่มีต่อมนุษย์ไว้สรุปได้คือ

1. นันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์
2. นันทนาการคือทางออกที่ดีของการแสดงออกและการพัฒนาตัวบุคคล
3. การเล่นหรือนันทนาการช่วยให้เด็กมีความเจริญเติบโตและมีประสบการณ์ที่จะนำไปใช้

4. ประโยชน์ในชีวิตเพื่อเจริญวัยขึ้นช่วยให้เด็กมีความกระตือรือร้นในชีวิตและกิจกรรมต่าง ๆ และช่วยให้ได้มาซึ่งทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิตในภายหลัง

5. สำหรับผู้ใหญ่ นันทนาการเป็นการแสดงออกในกิจกรรมต่าง ๆ และการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน

6. นันทนาการเป็นวิธีการหาความสุข ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสมดุลในชีวิตกับการทำงาน การพักผ่อน ความรักและเคารพนับถือซึ่งกันและกันในหมู่มนุษย์

ไวส์คอฟ (คงศักดิ์ เจริญรักษ์. 2527 : 80 - 81 ; อ้างอิงจาก Weifskoff 1975. *A Guide to Recreation and Leisure.*) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนันทนาการที่ให้ผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการดังนี้

1. นันทนาการกับผลทางด้านจิตวิทยา เป็นที่ยอมรับกันว่ากิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการที่จะป้องกันบุคคลที่ป่วยทางด้านจิตใจ และยังใช้ในการฟื้นฟูจิตใจให้กลับคืนสภาพเดิมได้เร็วอีกด้วย นอกจากนี้แล้วปัญหาอื่นที่ทำให้ทุกคนเกิดความคับข้องใจ หรือความวิตกกังวลจะถูกกลืนไปได้ เมื่อบุคคลนั้นได้เข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม กิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่ม หรือคณะจะให้ผลทางด้านจิตใจมาก โดยเฉพาะด้านเกมกีฬา

2. นันทนาการกับผลทางร่างกาย กิจกรรมนันทนาการประเภทเกมและกีฬาจะช่วยส่งเสริมสมรรถภาพทางกายให้กับผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดี ทำให้ร่างกายได้รับการพัฒนาทุกส่วน ส่งเสริมการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของระบบในร่างกาย โดยเฉพาะระบบการไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบกล้ามเนื้อและระบบขับถ่ายของเสีย เมื่อร่างกายแข็งแรงก็จะมีผลให้สามารถประกอบภารกิจประจำวันได้ดีขึ้น

3. นันทนาการกับผลทางสังคม กิจกรรมนันทนาการเปิดโอกาสให้บุคคลที่เข้าร่วมทำงานและรับผิดชอบร่วมกัน มีการติดต่อประสานงาน เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันจึงเป็นการส่งเสริมให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยความราบรื่น

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2527 : 51 – 55) กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการ โดยสรุปดังนี้

1. ช่วยให้ผู้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยให้ผู้ได้พักผ่อน
3. ช่วยในทางสุขภาพจิต
4. ช่วยป้องกันอาชญากรรมและความประพฤติพาลเกเรของเด็ก
5. ช่วยบำรุงขวัญ ความแข็งแรง และความอดทนของทหาร
6. ส่งเสริมให้เกิดความสุข ความพอใจ
7. ช่วยให้ความปลอดภัยแก่สังคม
8. ช่วยเสริมความรักความอบอุ่น และความเข้าใจอันดี
9. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี
10. ส่งเสริมให้มีการสงวนทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ

ฟอง เกิดแก้ว (2527 : 25) ได้กล่าวถึงคุณค่าทางนันทนาการในรูปของ
วัตถุประสงค์ของนันทนาการมีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต 4 ประการ คือ พัฒนาสุขภาพ
มนุษยสัมพันธ์ การเป็นพลเมืองดีและพัฒนาตัวบุคคล

บรรจง คณะวรรณ (2531 : 33 – 34) กล่าวถึงคุณประโยชน์ของกิจกรรม
นันทนาการ ไว้ดังนี้

1. ทำให้มีความสุขและความเพลิดเพลินสบายใจ
2. สร้างความพึงพอใจ
3. ทำให้ชีวิตพัฒนาไปอย่างสมดุล
4. ช่วยทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์อย่างมากมายขึ้นในสังคม
5. ช่วยส่งเสริมให้มีการแข่งขันกันสูงขึ้น ซึ่งทำให้ชีวิตมีค่าและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. เป็นการช่วยสร้างลักษณะนิสัยที่ดี เช่น ไม่เห็นแก่ตัวเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มานะ

พยายาม

สมบัติ กาญจนกิจ (2535 : 41 – 42) ได้สรุปประโยชน์ของนันทนาการไว้เป็น
ข้อ ๆ ดังนี้

1. ช่วยให้บุคคลและชุมชนมีความสุข สนุกสนาน มีความสุข ความอบอุ่นในชีวิต และ
รู้จักใช้เวลาว่างของตนเองให้เกิดประโยชน์

2. ช่วยให้บุคคลและชุมชนมีสุขภาพจิต สมรรถภาพทางกายที่ดี เพราะถ้าคนเรามี
จิตใจที่แจ่มใสปราศจากความวิตกกังวล ปัญหาโรคจิตก็จะหมดไป

3. ช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรม และพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ไม่พึงประสงค์ของ
บุคคลทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันปัญหาของเด็กและเยาวชนมักจะพบเห็น
มากในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ลักขโมย ทะเลาะวิวาท หนีโรงเรียน ติดยาเสพติด หรือมั่วสุม
อยู่ตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ทำให้สังคมไม่มีความสุข ซึ่งสาเหตุต่างๆ เหล่านี้เกิดจาก
การที่เด็กและเยาวชนไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ทางกิจกรรมนันทนาการ ดังที่ทราบ
ความจริงจากทฤษฎีการเล่นว่า เยาวชนชอบแสดงพฤติกรรมของตนให้ปรากฏแก่เพื่อนฝูงหรือ
ต่อสาธารณชน ดังนั้นการจัดกิจกรรมนันทนาการให้พวกเขาได้แสดงออกในทางที่ถูก เพื่อ
ช่วยจัดปัญหาและพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนได้เป็นอย่างดี ดังเช่นที่ฮารากูใน
ประเทศญี่ปุ่นเขาปิดถนนให้เยาวชนหอบหิ้วเอาเครื่องเสียงไปเปิดเพลงเพื่อเต้นรำกันเพื่อให้
เยาวชนได้แสดงออกอย่างเต็มที่ สำหรับในประเทศไทยในปัจจุบันนี้รัฐบาลได้สนับสนุนให้
สถานที่ราชการหลายแห่งและโรงเรียนต่าง ๆ จัดลานกีฬาเพื่อเยาวชนโดยเปิดโอกาสให้เด็ก
และเยาวชนได้เข้าไปใช้พื้นที่เพื่อออกกำลังกาย

4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี การที่ประชาชนได้มีโอกาสใช้เวลาว่างให้เกิด
ประโยชน์ไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคม ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ จะทำให้
พวกเขาเหล่านั้นได้เรียนรู้ในเรื่องของหน้าที่ ความรับผิดชอบ รักหมู่คณะ รักความยุติธรรม

ไม่เห็นแก่ตัว มีน้ำใจให้บริการอาสาสมัครช่วยเหลือสังคม ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมของความ เป็นพลเมืองดีของประเทศไทย และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

5. ส่งเสริมการพัฒนาทางอารมณ์ให้เกิดความสุข ความรัก ความเมตตา กิจกรรม นันทนาการมีส่วนช่วยในการพัฒนาทางด้านอารมณ์ ทำให้เกิดความสุขสนุกสนาน ลด ความเครียด ความวิตกกังวล พอใจกับชีวิตและสังคม รู้จักการควบคุมอารมณ์อันเป็นการ ส่งผลทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีบุคลิกภาพที่ดีตามไปด้วย

6. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมนันทนาการมีส่วนช่วยส่งเสริมศิลปและ วัฒนธรรมของชาติเป็นอย่างมาก เช่น การละเล่นพื้นเมือง ประเพณีพื้นบ้าน ตลอดจนแหล่ง นันทนาการประเภทอุทยานประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ เป็นต้น โดยผู้เข้าร่วม กิจกรรมจะได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ มีทัศนคติที่ดี ความซาบซึ้งในความงามเชิงศิลปะ อัน จะก่อให้เกิดการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติสืบต่อไป แต่กิจกรรม บางอย่างถึงแม้จะเป็นประเพณีดั้งเดิมแต่เป็นการทรมานชีวิตผู้อื่น เช่น กัดปลา ตีไก่ ชนวัว แม้จะเป็นประเพณีดั้งเดิมแต่ไม่ควรสนับสนุนให้มีขึ้น เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

7. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ปัจจุบันโลกเราได้มีการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว จึงทำให้ความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไป มีการโยกย้าย ประชากรจากชนบทมาสู่ชุมชนเมือง ทำให้โอกาสที่พวกเขาจะได้สัมผัสใกล้ชิดกับธรรมชาติลด น้อยลง ประชาชนส่วนใหญ่มักมีชีวิตอยู่กับการใกล้ชิดกับอาคารคอนกรีต ป่าคอนกรีต กิจกรรมนันทนาการนอกเมืองและกิจกรรมกลางแจ้ง เช่น กิจกรรมอยู่ค่ายพักแรม การเดินป่า ศึกษาธรรมชาติ ล่องแก่ง ฯลฯ จึงมีส่วนที่ช่วยสอนผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมให้รู้จักคุณค่าของ ธรรมชาติ มีความซาบซึ้งและสามารถดูแลอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอันจะเป็นประโยชน์ต่อ ชุมชนและต่อประเทศชาติ

8. ส่งเสริมในเรื่องการบำบัดรักษา กิจกรรมนันทนาการมีส่วนที่ช่วยรักษาบำบัดคน ป่วยให้หายวันหายคืนได้เร็วยิ่งขึ้น โดยส่งเสริมให้คนป่วยมีการพัฒนาทางด้านร่างกายและ สุขภาพจิต จึงทำให้พวกเขาเหล่านั้นมีขวัญและกำลังใจที่ดี ร่างกายจึงกลับสู่สภาวะแข็งแรง เป็นปกติโดยเร็ว

9. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์และการทำงานเป็นกลุ่ม (Team) ในสถาบันการศึกษา หรือองค์กรต่างๆ ได้มีการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเป็นการช่วยส่งเสริมให้บุคคลได้มีการ แสดงออก มีการละลายพฤติกรรมของกลุ่ม ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สร้างเสริม คุณค่าทางสังคม ส่วนกิจกรรมเกมกีฬาและกีฬาเพื่อการแข่งขัน การอยู่ค่ายพักแรม จะช่วยให้ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ ไม่เห็นแก่ตัว เสริมสร้างความสามัคคีและความ เข้าใจอันดีในหมู่คณะ

10. ส่งเสริมและบำรุงขวัญทหารและตำรวจปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน ทหารและตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดนหรือในท้องถิ่นที่อันตราย พวกเขาเหล่านั้นมีความเหน็ดเหนื่อยในการที่ต้องปกป้องอธิปไตยของชาติ เพื่อให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุข ดังนั้นในยามที่พวกเขามีเวลาพักผ่อนควรจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่ทหารตำรวจตระเวนชายแดน ทำให้พวกเขาเกิดความอบอุ่นสนุกสนานเพลิดเพลินมีกำลังใจที่ดีในการที่จะต่อสู้กับข้าศึก นอกจากนี้กีฬาต่าง ๆ ก็มีความจำเป็นไม่น้อยสำหรับทหารตำรวจตระเวนชายแดน ในอันที่จะส่งเสริมให้มีพลานามัยสมบูรณ์ มีสมรรถภาพทางกายที่ดีอยู่เสมอ

พระพงศ์ บุญศิริ (2542 : 37) กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการดังนี้

1. ให้ความสนุกสนาน พบกับความสุขในชีวิตและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยสร้างเสริมสุขภาพจิตแจ่มใส
3. ช่วยป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรมและความประพฤติเกเรของเด็กกำจัดความไม่สงบสุขของสังคม
4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี รู้จักบำรุงสุขภาพ มีน้ำใจไม่เห็นแก่ตัวรู้จักเอื้อเพื่อเสียสละช่วยเหลือกัน
5. ช่วยในการพักผ่อนคนป่วย สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและจิตใจ
6. ช่วยสร้างความรักความสามัคคีในกลุ่ม ในชุมชนและสังคม
7. ช่วยสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ความสวยงามของสถานที่ ซึ่งจัดเพื่อนันทนาการ จะเป็นแหล่งสงวนทางธรรมชาติที่ดี

ชูชีพ เยาวพัฒน์ (2543 : 26) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการพอจะสรุปเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ 3 หัวข้อดังนี้

1. ประโยชน์ต่อตนเอง ทำให้คนเรามีสุขภาพที่ดีทั้งทางกายและจิตใจ เนื่องจากในชีวิตประจำวันของแต่ละคนเต็มไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย จึงทำให้คนเราละเลยต่อการออกกำลังกาย ร่างกายจึงไม่มีความแข็งแรงสมบูรณ์และทรุดโทรมได้ง่าย ดังนั้นนันทนาการในด้านการออกกำลังกายจึงช่วยส่งเสริมให้ร่างกายมีสมรรถภาพทางกายสูงขึ้น ส่วนทางด้านจิตใจก็ได้พักผ่อนทำให้คลายความตึงเครียดลง ลดความวิตกกังวล สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมหรือทำงานต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่ม กระตุ้นให้มีการแสดงออก และช่วยเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความชำนาญ ในการปฏิบัติงานตามความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล

2. ประโยชน์ต่อครอบครัว กิจกรรมนันทนาการบางอย่างนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทำให้ชีวิตครอบครัวเป็นสุขและอบอุ่น เช่น การปลูกต้นไม้ จัดสวน ทำสวนครัว วาดภาพ เขียนการ์ตูน สะสมแสตมป์ และยังช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวทางอ้อมอีกด้วย และในบางครั้งก็มีส่วนช่วยให้สมาชิกในครอบครัวมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น อันเป็นการเพิ่มความรัก ความอบอุ่นแก่ครอบครัว จากการที่ใช้นันทนาการเป็นสื่อกลาง

3. ประโยชน์ต่อสังคม

3.1 ก่อให้เกิดความรักใคร่กลมเกลียวกัน ในการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อสาธารณประโยชน์ ช่วยให้มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน

3.2 ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี การที่ชุมชนได้มีโอกาสใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นการเพิ่มคุณธรรมแก่บุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ทำให้เขาเหล่านั้นมีความรับผิดชอบ มีน้ำใจ ลดความเห็นแก่ตัวลง

3.3 ส่งเสริมให้เกิดมิตรภาพและสันติภาพ การที่บุคคลได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมด้วยกันทำให้สร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน และลดช่องว่างระหว่างสถานภาพที่แตกต่างกันได้ สร้างความเป็นมิตร เพื่อนำไปสู่ข้อตกลงที่ก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน ความสุขความสงบของสังคมก็จะเกิดขึ้น เช่น การเล่นกีฬาเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ การจัดนิทรรศการ และการจัดการแสดงของโรงเรียน เป็นต้น

3.4 ลดปัญหาการประพฤติดีศีลธรรมหรือปัญหาอาชญากรรม เพราะเด็กและเยาวชนรู้จักใช้เวลาว่างในการพัฒนาลักษณะนิสัยของตนให้เป็นที่พึงปรารถนาต่อสังคม

ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

บัทเลอร์ (Butler. 1959 : 237 – 241) ได้แบ่งกิจกรรมนันทนาการออกเป็น

1. เกมและกีฬา
2. กิจกรรมทางสังคม
3. ดนตรี
4. ศิลปะและหัตถกรรม
5. ละคร
6. เต้นรำ
7. กิจกรรมทางธรรมชาติและกิจกรรมกลางแจ้ง
8. กิจกรรมทางภาษา วรรณกรรมและที่เกี่ยวข้อง
9. สะสมของเก่า
10. กิจกรรมบริการ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2528 : 155 – 173) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. นันทนาการประเภทการฝีมือและประเภทศิลปหัตถกรรม
2. นันทนาการประเภทเกม กีฬา กรีฑา
3. นันทนาการประเภทดนตรีและร้องเพลง
4. นันทนาการประเภทภาพยนตร์

5. นันทนาการประเภทงานอดิเรก
6. นันทนาการประเภทกิจกรรมทางสังคม
7. นันทนาการประเภทเต็นท์
8. นันทนาการประเภทนอกสถานที่ (นอกเมือง)
9. นันทนาการประเภทการอ่าน พุด เขียน และทางวรรณกรรม
10. นันทนาการประเภทกิจกรรมพิเศษ
11. นันทนาการประเภทอาสาสมัคร

บรรจง คณววรรณ (2531 : 122 – 126) กล่าวว่า กิจกรรมนันทนาการมีหลายประเภทแต่การจะนำกิจกรรมใดมาไว้ในโครงการนันทนาการจำเป็นจะต้องพิจารณาเพื่อให้เหมาะสมกับสมาชิก โดยแบ่งเป็น

1. กิจกรรมพลศึกษา เช่น เกมต่าง ๆ ซึ่งแบ่งได้ดังนี้
 - 1.1 เกมการเล่นแบบผาดโผน
 - 1.2 การเล่นเกมวิ่งหรือเปลี่ยนที่และการประกวด
 - 1.3 เกมเบ็ดเตล็ดพื้นฐาน
 - 1.4 กิจกรรมประกอบจังหวะดนตรี
 - 1.5 เกมนำ
2. กิจกรรมกีฬาซึ่งเป็นกีฬาและกรีฑา
3. กิจกรรมกลางแจ้ง
4. กิจกรรมทางการเกษตร
5. การสอนงานบ้าน
6. งานประดิษฐ์และงานช่าง
7. งานหัตถกรรม
8. งานศิลปะ
9. กิจกรรมสะสม
10. ถ่ายรูป
11. การซ่อม
12. กิจกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
13. ธุรกิจร้านค้าย่อยต่าง ๆ
14. การแต่งบทกลอน การเขียนเรียงความและนวนิยาย

สมบัติ กาญจนกิจ (2533 : 80 – 95) ได้จัดประเภทของกิจกรรมนันทนาการออกเป็น 15 ประเภทคือ

1. กิจกรรมนันทนาการประเภทเกมกีฬาและกีฬาเพื่อการแข่งขัน
2. กิจกรรมนันทนาการประเภทศิลปหัตถกรรม

3. นันทนาการเดินร่ำและกิจกรรมเข้าจังหวะ
4. นันทนาการละคร
5. นันทนาการงานอดิเรก
6. นันทนาการดนตรีและการร้องเพลง
7. นันทนาการกลางแจ้งนอกเมือง
8. นันทนาการทางสังคม
9. นันทนาการพิเศษ
10. นันทนาการวรรณกรรม (อ่าน พูด เขียน)
11. นันทนาการบริการอาสาสมัคร
12. นันทนาการท่องเที่ยวทัศนศึกษา
13. นันทนาการประเภทกลุ่มสัมพันธ์ มนุษย์สัมพันธ์
14. นันทนาการประเภทจิตใจและความสงบสุข
15. นันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ

จากเอกสารที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าสรุปได้ว่ากิจกรรมนันทนาการแบ่งออกเป็น 11

ประเภท ดังนี้

1. นันทนาการประเภทเกมและกีฬา
2. นันทนาการประเภทศิลปหัตถกรรม
3. นันทนาการประเภทการเดินร่ำ ฟ้อนร่ำ และกิจกรรมเข้าจังหวะ
4. นันทนาการประเภทดนตรีและการร้องเพลง
5. นันทนาการประเภทละคร ภาพยนตร์ และการแสดง
6. นันทนาการประเภทวรรณกรรม (อ่าน พูด เขียน)
7. นันทนาการประเภทงานอดิเรก
8. นันทนาการประเภทอาสาสมัคร
9. นันทนาการประเภทกิจกรรมพิเศษ
10. นันทนาการประเภททางสังคม
11. นันทนาการประเภทกิจกรรมกลางแจ้งนอกเมือง

นันทนาการในโรงเรียน

พระพงศ์ บุญศิริ (2542 : 44) ได้ให้ความหมายนันทนาการในโรงเรียนว่า หมายถึงกิจกรรมนันทนาการที่โรงเรียนหรือสถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อบริการเด็กนักเรียน นักศึกษา ให้มีโอกาสร่วมอย่างทั่วถึง เพื่อการส่งเสริม การออกกำลังกาย การฝึกทักษะ กีฬา การเรียนรู้ และการพักผ่อนอย่างอิสระ อาจจะจัดในช่วงเวลาเรียนการสอน นอกเวลาเรียน ในสถานที่ใดที่หนึ่ง ภายในขอบเขตของโรงเรียน เช่น สนามกีฬา ห้องสมุด

ห้องเรียน หรือจัดในรูปของกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อทักษะต่าง ๆ ชมรมกิจกรรมหรือกลุ่มสนใจต่าง ๆ เป็นต้น และนอกจากจะการจัดกลุ่มสนใจหรือชมรมแล้วทางโรงเรียนยังจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เหมาะสม มีสวนหย่อม สนามเล่น ม้าหิน โต๊ะนั่งเล่น มีสโมสรนักศึกษาเพื่อส่งเสริมการดำเนินการจัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษา หรือนักเรียนทั้งในด้านการกีฬาและนันทนาการ เช่น มุมห้องเรียน กระดาน ป้ายนิเทศการหมากรุก หมากรอส เพื่อให้เด็ก ๆ ได้มีโอกาสใช้เวลาว่างได้พักผ่อนหย่อนใจ หรืออาจจะจัดกิจกรรมดนตรีในช่วงพักกลางวัน วันหยุดหรือจัดกิจกรรมท่องเที่ยวทัศนศึกษานอกสถานที่จัดค่ายพักแรม จัดฝึกอบรมพัฒนาบุคลิกภาพโดยการนำไปอยู่ค่ายพักแรมในระยะเวลาสั้น ๆ เป็นต้น

สมบัติ กาญจนกิจ (2542 : 127 – 128) กล่าวว่า การจัดโปรแกรมนันทนาการในโรงเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาทักษะนิสัยพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนช่วยให้เขาเหล่านั้นได้มีโอกาสเข้าใจ มีความรัก และซาบซึ้งกับกิจกรรมเวลาว่าง รู้จักใช้เวลาให้เกิดประโยชน์โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างมีจุดหมาย ส่งเสริมการสร้างลักษณะนิสัยและความเป็นพลเมืองที่ดีในอนาคต ในปัจจุบันวิชานันทนาการไม่ได้บรรจุในหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ได้มีวิชาต่าง ๆ ที่เรียกว่ากิจกรรมลักษณะสร้างนิสัยซึ่งเป็นกิจกรรมนันทนาการทั้งสิ้น โดยอยู่ในรูปวิชาดนตรีศึกษา ศิลปะศึกษา หัตถศึกษา และพลศึกษา

ฐิพี เยาวพัฒน์ (2543 : 48 – 49) กล่าวว่า โรงเรียนจัดได้ว่าเป็นแหล่งบริการทางวิชาการแก่เด็กและเยาวชนที่สำคัญแห่งหนึ่ง นอกจากจะให้ความรู้ทางวิชาการแก่นักเรียนแล้ว ทางโรงเรียนควรจะมีการจัดดำเนินกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาจิตใจนักเรียนให้มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนันทนาการที่ควรจัดในโรงเรียนควรจะเป็นกิจกรรมทางกีฬาประเภทต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนในเรื่องของการออกกำลังกาย กิจกรรมทางดนตรี ลูกเสือ เนตรนารี ห้องสมุด ชมรมต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนสมัครเป็นสมาชิกชมรมใดชมรมหนึ่ง โดยเสียค่าสมาชิกบ้างเล็กน้อย ชมรมแต่ละชมรมจะจัดกิจกรรมขึ้นมาเพื่อให้สมาชิกทำกิจกรรมในช่วงที่สมาชิกว่างจากการเรียนอาจจะเป็นช่วง

เวลาพักเรียนหรือหลังเลิกเรียนแล้วนอกจากนี้โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเนื่องในโอกาสพิเศษ เช่น วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันขึ้นปีใหม่ วันกีฬา (Sports Day) วันสถาปนาโรงเรียน เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอันจะทำให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านการเรียนการสอนและเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยอีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนั้นควรส่งเสริมกิจกรรมที่กระทำร่วมกันระหว่างโรงเรียนด้วยกัน เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพและความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างเพื่อนต่างโรงเรียน อันจะเป็นการลดปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนต่างโรงเรียนลงได้

กิจกรรมนันทนาการสามารถจัดได้โดยคณะกรรมการบริหารของโรงเรียน ในรูปแบบลักษณะต่าง ๆ ที่โรงเรียนสามารถสร้างเสริมประสบการณ์ตรง ก่อให้เกิดพัฒนาอารมณ์สุขทั้งสนุกสนาน และความสุขสงบแก่ผู้เข้าร่วม ตัวอย่างกิจกรรมที่โรงเรียนจัด โครงการนันทนาการสำหรับนักเรียนมีดังนี้

1. กีฬาสีหรือวันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ส่งเสริมความรักและความเข้าใจกีฬา
 2. มหกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพสมรรถภาพ
 3. เทศกาลคริสต์มาส ปีใหม่ ตรุษจีน สงกรานต์ ส่งเสริมความเข้าใจอันดีในด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน และสังคม
 4. เทศกาลแห่งความรัก วันครู วันเด็ก วันแม่ ส่งเสริมคุณธรรม
 5. วันอาสาฬหบูชาชุมชน เช่น วัด โรงเรียน ศาลา ส่งเสริมคุณค่า การให้และการรับบริการ เพื่อตอบสนองเพื่อนมนุษย์
 6. นิทรรศการ เทศกาลดนตรีประเภทต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้และความซาบซึ้ง
 7. การประกวดศิลปะการฝีมือ และงานหัตถกรรมของนักเรียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ที่ดี
 8. นันทนาการทางสังคม เช่น งานแสดงของโรงเรียน งานปิกนิก การแสดงละคร การเต้นรำ ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์และการเรียนรู้
 9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง นอกเมือง เช่น การอยู่ค่ายพักแรม กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ซึ่งผสมผสานกับกิจกรรมอื่น เช่น เดินทางไกล แคมป์ไฟ ไร่เขา ศึกษาธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ การศิลปหัตถกรรม ดนตรี ละคร เต้นรำ การสังคมในกลุ่มต่าง ๆ
 10. กิจกรรมทัศนศึกษาและท่องเที่ยว ช่วยส่งเสริมประสบการณ์ใหม่ การเรียนรู้ในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ชนบท ธรรมชาติ หรือหน่วยงานสถานที่ที่ศึกษาได้
- การจัดนันทนาการในโรงเรียน คือการจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ และลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของเด็กนักเรียน หรือเพื่อชดเชยให้แก่เด็กนักเรียน ทั้งในด้านการออกกำลังกายและเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงนอกเวลาเรียน หรือเป็นกิจกรรมพิเศษ

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกีฬา

กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติโครงการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2532 ส่งโครงการเสนอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และได้รับความเห็นชอบสมควรสนับสนุนในการประชุมคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 8/2532 ในวันจันทร์ที่ 9 ตุลาคม 2532 จากนั้นกระทรวงศึกษาได้เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2533

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีขึ้นเป็นแห่งแรกเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2533 ซึ่งมีลักษณะเป็นสถาบันอิสระขึ้นตรงต่อกรมพลศึกษา และเปิดดำเนินการเรียนการสอนตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2534 เป็นต้นมา ปัจจุบันโรงเรียนกีฬาเปลี่ยนมาสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีจำนวนทั้งหมด 10 แห่ง ดังนี้

1. โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
2. โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี
3. โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช
4. โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น
5. โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ
6. โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์
7. โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง
8. โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง
9. โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา
- 10.โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

นโยบายของโรงเรียนกีฬา

นโยบายของโรงเรียนกีฬามีดังนี้ (กรมพลศึกษา. 2542 : 10 – 11)

1. จัดการศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขยายโอกาสการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความถนัดและความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถทางการกีฬาให้ถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการศึกษาตามหลักสูตร โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นคนดีมีคุณธรรมและคุณภาพ มีความเป็นเลิศทางวิชาการและการกีฬา
2. จัดดำเนินการสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม
3. จัดหลักสูตร และการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเกณฑ์การใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มากที่สุด
4. ระดมบุคลากรของกรมพลศึกษาที่มีอยู่และสรรหาบุคลากรที่มีคุณภาพคุณธรรม มีความรู้ความสามารถเฉพาะสาขา และมีความเสียสละในการปฏิบัติงานที่โรงเรียนกีฬา ตลอดจนระดมทรัพยากรที่มีอยู่ในกรมพลศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินงานของโรงเรียนกีฬา
5. ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ สมรรถภาพ และความสามารถทางการกีฬาของนักเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์

สุขภาพ และโภชนาการ โดยจัดให้มีแพทย์ พยาบาล นักวิทยาศาสตร์การกีฬา และนักโภชนาการประจำที่โรงเรียนกีฬาทุกแห่ง

6. จัดให้มีกิจกรรมในการส่งเสริมและพัฒนากีฬาและนันทนาการด้านบุคลิกภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรม ให้นักเรียนเป็นพลเมืองดีของชาติ และมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบอย่างที่ดี

7. จัดให้มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการกีฬาด้านหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และกิจกรรมเพื่อเสริมประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

8. จัดให้มีอาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องปฏิบัติการ สถานที่ฝึกกีฬา และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการ โดยเฉพาะจัดให้มีศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัยในโรงเรียนกีฬา

9. สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางด้านกีฬา สมรรถภาพ และสุขภาพของนักเรียน ตลอดจนเพื่อยกระดับมาตรฐานการกีฬาของชาติ

10. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีการฝึกอบรมในขณะประจำการ ส่งไปศึกษาอบรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

11. จัดให้มีการเก็บและบันทึกข้อมูลของนักเรียนทุก ๆ ด้านที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ สามารถนำข้อมูลและสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

12. ประสานงานกับภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อขอความร่วมมือและช่วยเหลือทางวิชาการ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และเงินทุนในการดำเนินงานของโรงเรียนกีฬาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา

กรมพลศึกษา (2542 : 14) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬาไว้ดังนี้

1. จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และการกีฬาสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความถนัดและความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาให้พัฒนาความสามารถสูงสุดทางด้านกีฬา

2. เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถและมีคุณภาพเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ

3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนากีฬา และนักกีฬาของประเทศ

4. เป็นศูนย์ส่งเสริมกีฬาสำหรับเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชน

5. เป็นศูนย์ส่งเสริม ทำนุบำรุง อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมด้านการกีฬาและการละเล่นพื้นเมือง

6. เป็นศูนย์บริการด้านการกีฬาแก่เยาวชน

โครงสร้างการบริหารโรงเรียนกีฬา

1. โครงสร้างการบริหาร

โรงเรียนกีฬาเป็นสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 จึงเปลี่ยนมาเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีผู้อำนวยการและอาจารย์ใหญ่เป็นหัวหน้าสถานศึกษา แบ่งการบริหารงานเป็น 3 ฝ่าย คือ

- 1.1. ฝ่ายวิชาการ
- 1.2. ฝ่ายกิจการนักเรียน
- 1.3. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

2. ลักษณะโรงเรียน

โรงเรียนกีฬา เป็นโรงเรียนประจำ (กิน-นอน) ประเภทโรงเรียนสหศึกษา รับนักเรียนทั้งชาย - หญิง โดยนักเรียนทุกคนจะได้รับเงินจากรัฐบาลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่มการศึกษาและการดูแลสุขภาพโดยโรงเรียนเป็นผู้จัดดำเนินการให้ตลอดการศึกษา เปิดทำการสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

การสมัครเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา

1. การรับสมัคร

รับสมัครนักเรียนเข้าเรียนตั้งแต่ชั้น ป.1 – ม6 โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการสมัคร และสมัครได้ที่หน่วยงานของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ดังนี้

- 1.1 โรงเรียนกีฬาจังหวัดต่าง ๆ ทั้ง 10 แห่ง
- 1.2 วิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง
- 1.3 ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

กำหนดวันรับสมัครระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – เดือนมีนาคมของทุกปี

2. คุณสมบัติของผู้เข้าเรียน

- 2.1 มีอายุตามเกณฑ์ที่กระทรวงกำหนด
- 2.2 เป็นนักเรียนชาย-หญิง และสามารถอยู่ประจำได้
- 2.3 เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง ไม่ทุพพลภาพ ไม่มีโรคประจำตัวหรือโรคอื่น ๆ ที่

เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาและการฝึกกีฬา

2.4 มีสัญชาติไทย

2.5 มีพฤติกรรมเรียบร้อย ไม่เคยถูกออก หรือไล่ออกจากโรงเรียนอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาและการฝึกกีฬา

- 2.6 ผู้ปกครองให้การยินยอมและปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน
- 2.7 มีความถนัดและความสามารถพิเศษทางการกีฬา
- 2.8 ผู้สมัครเข้าเรียนแต่ละระดับชั้นจะต้องมีพื้นความรู้และคุณสมบัติที่จะเข้าศึกษาระดับชั้นนั้น ๆ ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ

3. การสอบคัดเลือก แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนคือ

- 3.1 ขั้นตอนที่ 1 ทดสอบสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพการเรียนรู้ทักษะกลไก และทดสอบความสามารถทางการกีฬา
- 3.2 ขั้นตอนที่ 2 ผู้ทดสอบในขั้นตอนที่ 1 จะมีสิทธิเข้าสอบในขั้นตอนที่ 2 การทดสอบได้แก่ การทดสอบเชาว์ หรือไอคิว การตรวจร่างกายและการทดสอบความสามารถพิเศษทางการกีฬา

นอกจากนี้จะพิจารณาภูมิหลังเกี่ยวกับโครงสร้างขนาดของร่างกายสถิติและความสามารถทางการกีฬาตามชนิดกีฬา และจะให้สิทธิพิเศษแก่นักกีฬาที่ชนะเลิศในการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ เข้าเรียนเป็นกรณีพิเศษด้วย

4. ชนิดกีฬาที่เปิดสอน

ชนิดกีฬาที่ฝึกสอนในโรงเรียนกีฬา มีดังนี้ ยิมนาสติกสากล ยิมนาสติกลีลา วูตวูโด กระโดดน้ำ กรีฑา แบดมินตัน เทนนิส เทเบิลเทนนิส มวยสากล มวยไทย ยูโด วอลเลย์บอล ฟุตบอล และเซปักตะกร้อ ซึ่งในแต่ละปีการเปิดรับสมัครเข้าเรียนในแต่ละชนิดกีฬาแตกต่างกันออกไปและจะมีการขยายเปิดรับกีฬานิดอื่น ๆ เพิ่มขึ้น ตามความพร้อมของโรงเรียน

การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน

1. การสอนวิชาสามัญ

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เหมือนกับโรงเรียนทั่วไปทุกประการ ในปีการศึกษา 2534 ได้เปิดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 มีนักเรียนทั้งหมด 80 คน เปิดสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และในปีการศึกษา 2535 ได้เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 มีนักเรียนทั้งหมด 80 คน เปิดสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) การจัดการเรียนการสอนเหมือนโรงเรียนทั่วไปทุกประการแต่มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มากที่สุด จัดครู – อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถมีประสิทธิภาพและมีความเชี่ยวชาญในการสอนในแต่ละระดับชั้น และแต่ละรายวิชา สอนในระดับ และรายวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร นอกจากนี้ยังได้จัดกิจกรรมร่วมหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ จิตใจ คุณธรรม วัฒนธรรมและการอาชีพ ให้กับนักเรียนในโรงเรียนกีฬา โดย

มุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นพลเมืองดี มีคุณธรรมและจริยธรรมเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม และมีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการควบคู่กันไป

2. การฝึกสอนกีฬา

การฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬามุ่งเน้นพัฒนาสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางการกีฬาให้ถึงขีดสูงสุดตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาโดยระดมทรัพยากรบุคคลของกรมพลศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญเฉพาะชนิดกีฬา มารับผิดชอบในการสอนประจำและเป็นอาจารย์พิเศษ จัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อสร้างเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาทางด้านสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางการกีฬา ฝึกสอนกีฬาให้กับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในแต่ละชนิดกีฬาตามลำดับดังนี้

- 2.1 เตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ
- 2.2 เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย
- 2.3 พัฒนาทักษะกลไกในการเคลื่อนไหว
- 2.4 วางพื้นฐานทักษะทางการกีฬาขั้นพื้นฐาน
- 2.5 พัฒนาทักษะทางการกีฬาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
- 2.6 วางพื้นฐานและทักษะกีฬาเพื่อการแข่งขัน
- 2.7 พัฒนาความสามารถในการแข่งขัน
- 2.8 สร้างเสริมประสบการณ์ในการแข่งขันหรือเสริมสร้างประสบการณ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.9 การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศระดับชาติและนานาชาติ

การพัฒนาความสามารถทางการกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดต่าง ๆ มุ่งหวังความสำเร็จในระยะยาว โดยมีเป้าหมายกำหนดที่จะผลิตนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ เช่น กีฬาเอเชียนเกมส์ โอลิมปิกเกมส์ เป็นต้น

3. การจัดอาหารและโภชนาการ

การจัดอาหารและโภชนาการในโรงเรียนกีฬา มุ่งเน้นจัดอาหารให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการเพื่อพัฒนาขนาดรูปร่างสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางการกีฬา โดยมีนักโภชนาการจัดอาหารให้กับนักเรียนรับประทานให้ได้รับสารอาหารครบทุกหมู่ ถูกต้องตามหลักโภชนาการ สอดคล้องและเหมาะสมกับเพศ วัย ชนิดกีฬา และระยะต่าง ๆ ของการฝึกซ้อมในแต่ละวัน จัดอาหาร 3 มื้อ และอาหารว่าง 3 มื้อ

4. การจัดหอพัก

โรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนประจำ (กิน – นอน) นักเรียนจะต้องพักในหอพักของโรงเรียนทุกคน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอน การฝึกกีฬาและการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ การจัดหอพักของ

โรงเรียนกีฬามุ่งเน้นจัดหอพักให้ถูกสุขลักษณะมีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม ปลอดภัยและอบอุ่น เปรียบเสมือนบ้านที่ 2 ของนักเรียน จัดระบบการอยู่ร่วมกันอย่างพี่น้อง

5. การเสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและบุคลิกภาพของนักเรียน

การจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬา ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของนักเรียนไปพร้อม ๆ กัน การเสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพของนักเรียนเน้นองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

5.1 ด้านความรู้

5.2 ด้านอารมณ์และความรู้สึก

5.3 ด้านพฤติกรรมและการแสดงออก

โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร จัดกิจกรรมร่วมหลักสูตรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นพลเมืองดีของชาติ มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการเป็นนักกีฬาที่มีวินัย มีน้ำใจนักกีฬาเป็นแบบอย่างแก่คนอื่นด้วย

6. กิจวัตรประจำวันของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกีฬา จัดในระหว่างวันจันทร์ถึงวันศุกร์ สำหรับวันเสาร์โรงเรียนได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมร่วมหลักสูตร จัดกิจกรรมชมรมตามกลุ่มสนใจและกิจกรรมอิสระของนักเรียนโรงเรียนกีฬา กำหนดให้นักเรียนกลับบ้านได้เดือนละ 1 ครั้ง กิจวัตรประจำวันของนักเรียนโรงเรียนกีฬา มีดังนี้

06.00 - 07.30 น.	ฝึกซ้อมกีฬา
08.00 – 08.30 น.	รับประทานอาหารเช้า
09.00 – 10.00 น.	ศึกษาตามหลักสูตร
10.00 – 10.15 น.	รับประทานอาหารว่าง
10.15 – 12.00 น.	ศึกษาตามหลักสูตร
12.00 – 13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 14.40 น.	ศึกษาตามหลักสูตร
14.40 – 15.00 น..	รับประทานอาหารว่าง
15.00 – 18.00 น.	ฝึกซ้อมกีฬา
19.00 – 19.30 น.	รับประทานอาหารเย็น
19.30 – 20.45 น.	ทำการบ้าน อ่านหนังสือ สอนซ่อมเสริม
20.45 – 21.00 น.	ดื่มนม แปร่งฟัน ให้อาหารพระสวดมนต์ นอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮัมฟรี (Humphrey. 1960 : 125 – 131) ทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชาย หญิง จำนวน 600 คน รวมทั้งผู้ปกครองและเจ้าของโรงเรียน ด้วย นักเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับ 5 จาก 8 โรงเรียน ซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจเท่าเทียมกัน ใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูล ส่วนกิจกรรมนอกโรงเรียนกำหนดไว้ 12 ชนิด คือ กิจกรรมด้านสังคม ทำงานบ้าน ร้องเพลง ทำงานนอกบ้าน งานฝีมือ การท่องเที่ยว ศิลปะการอ่าน ศาสนา ดุริยทัศน์ ดุริยทัศน์ และงานอดิเรกอื่น ๆ ผลการวิจัย ปรากฏว่า ผู้ปกครองส่วนมากเห็นว่าเด็กของตนมีความสนใจในกิจกรรมนอกโรงเรียนมากและเด็กชายชอบรวมกลุ่มมากกว่าเด็กหญิงเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจยากจนมักใช้เวลาในการทำงานเพื่อครอบครัวหรือตนเองมากกว่าเด็กที่มีฐานะร่ำรวย เด็กที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง ใช้เวลาในการร่วมทำกิจกรรมนอกโรงเรียนค่อนข้างสูงมาก เช่น การอ่านหนังสือ ศิลปะ และสังคม ในขณะที่เดียวกันเด็กที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำก็ใช้เวลาในการร่วมกิจกรรมเหมือนกัน แต่เป็นกิจกรรมในการดูโทรทัศน์ ร้องเพลงและการเล่นเกมต่าง ๆ สรุปได้ว่า เด็กที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงส่วนใหญ่มาจากพวกที่มีฐานะปานกลาง และสูงมากกว่าพวกที่มีฐานะต่ำ แต่ไม่ค่อยมีความแตกต่างระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและกิจกรรมนอกโรงเรียนที่เด็กใช้เวลามากกว่าปกติ คือการดูโทรทัศน์

สกอต (Scott. 1971 : 264 A – 265 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการประกอบกิจกรรมในเวลาว่างกับพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่นและวัยรุ่นหนุ่ม

สาว (young adult) โดยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการประกอบกิจกรรมในเวลาว่างกับบุคลิกภาพ ผู้วิจัยได้นำประสบการณ์ในการใช้เวลาว่างของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกันระหว่างประเภทและชนิดของกิจกรรมที่ใช้ในเวลาว่าง ชนิดของกิจกรรมหมายถึงเกมหรือการวิ่งแข่งต่าง ๆ ประเภทของกิจกรรมหมายถึง กิจกรรมที่มีกฎ กติกา ข้อบังคับ ทักษะในการเคลื่อนไหวทางกาย การปะทะกัน และความสำเร็จที่ได้รับจากชัยชนะของผู้เข้าร่วมแข่งขัน ผลของการวิจัยปรากฏว่า

1. ทั้งสองกลุ่ม มีความแตกต่างกันในด้านประสบการณ์ในการประกอบกิจกรรมในเวลาว่าง และบุคลิกภาพน้อย
2. ทั้งสองกลุ่มมักจะมีส่วนร่วมและมีความสุขสนุกสนานในกิจกรรมประเภทเกม
3. ทั้งสองกลุ่มจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่กับเพื่อน
4. กลุ่มวัยรุ่นหนุ่มสาวใช้เวลาว่างกับครอบครัวมากกว่ากลุ่มวัยรุ่น

อ็อตโต (Otto. 1972 : 627 A) ได้ศึกษาเรื่องการใช้และขอบเขตของการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลเพื่อการจัดนันทนาการชุมชนในเขตการศึกษาของรัฐวิสคอนซิน โดยมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลเพื่อการจัดนันทนาการชุมชนในเขตการศึกษาของรัฐวิสคอนซิน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามและศึกษาเอกสารต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์พอสรุปได้ว่า กฎหมายของรัฐวิสคอนซินส่งเสริมให้ชุมชนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลเพื่อนันทนาการโดยมีคณะกรรมการศึกษา หน่วยงานนันทนาการชุมชนเป็นผู้วางนโยบายจัดโครงการนันทนาการ จัดผู้นำ ผู้ให้คำปรึกษา และการให้บริการด้านอื่น ๆ อย่างไรก็ตามได้ห้ามการจัดกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากกิจกรรมนันทนาการ เช่น การจัดกิจกรรมทางด้านการค้า ศาสนา การปกครอง หรืองานเลี้ยงสังสรรค์ที่มีการจัดบริการเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ นอกจากนี้จากการที่ได้ศึกษาถึงขอบเขตการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ปรากฏว่า เด็กก่อนวัยเรียนและคนสูงอายุ (65 ปีขึ้นไป) ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้น้อยมาก เด็กที่อยู่ในวัยเรียนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้มากในช่วงที่ไม่มีการเรียน ปัญหาที่เกิดจากการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่พอหาได้ในโรงเรียนรัฐบาลก็คือ การมีผู้นำและผู้ให้คำปรึกษาไม่พอเพียงกับจำนวนของผู้เข้าร่วมกิจกรรม การโรงเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของชุมชน แม้ว่าจะได้เพิ่มค่าเช่าสิ่งอำนวยความสะดวกแล้วก็ตามและมีบางโรงเรียนที่ให้ชุมชนใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียนเพื่อการศาสนา แต่มิได้ระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ระเบียบและนโยบาย

เฟลเกิล (Flegle. 1973 : 6193 – A) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาในซานเมืองดีทรอยต์ รัฐมิชิแกน โดยศึกษาจากรายงานของเด็กเองเกี่ยวกับความสนใจ ความต้องการและปัญหาในการใช้เวลาว่าง และศึกษาความรู้สึกที่นักเรียนมีต่อโรงเรียนในด้านคุณภาพในการให้การศึกษาและขอบเขตของความต้องการและการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า

1. คุณภาพของกิจกรรมที่โรงเรียนและชุมชนจัดให้ไม่สามารถที่จะดึงดูดใจนักเรียนได้
2. มืองค์ประกอบทางด้านกายภาพ ทางด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมที่ชี้ให้เห็นว่าเด็กอยากเข้าร่วมในกิจกรรมหรือไม่ ได้แก่ ทักษะ การชักจูงจากเพื่อนฝูง ความสนใจในกิจกรรม ความไกลของสถานที่ที่เด็กจะเข้าร่วมกิจกรรม ยานพาหนะ เงิน เวลาว่าง และผู้ปกครอง เป็นต้น
3. สถาบันทางสังคมและองค์กรต่าง ๆ ควรช่วยพัฒนาและช่วยเหลือโครงการกิจกรรมที่ประกอบในเวลาว่างของนักเรียนด้วย

4. นักเรียนส่วนมากรู้สึกว่าการศึกษเกี่ยวกับเวลาว่างและการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของนักเรียนมีน้อย

เรมอร์ (Raymore. 1994 : 702) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในช่วงเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสู่ช่วงวัยรุ่นในมหาวิทยาลัยจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและการคงอยู่ของรูปแบบพฤติกรรมการใช้เวลาว่างตามช่วงวัยดังกล่าว ได้แก่ เพื่อนสนิทและผู้ปกครอง รูปแบบการใช้เวลาว่างที่ทำการศึกษได้แก่ ระดับของการมีส่วนร่วมในกิจกรรม กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย กิจกรรมบันเทิง กิจกรรมที่บ้าน และกิจกรรมการใช้เวลาว่างที่เสี่ยงอันตราย นักเรียนเมื่ออยู่ในช่วงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะเข้าร่วมกิจกรรมการใช้เวลาว่างในเกณฑ์ต่ำ และจะเปลี่ยนแปลงอีกครั้งเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น กล่าวคือจะเข้าร่วมในกิจกรรมการใช้เวลาว่างน้อยลง

แม็คโดเวล (Mcdowell. 1996 : 435) ได้ศึกษาเรื่องความปรารถนาและการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในเวลาว่างเปรียบเทียบระหว่างเด็กวัยรุ่นปกติกับเด็กวัยรุ่นที่มีความผิดปกติทางสมองประเภทเรียนช้า ผลการวิจัยพบว่าเด็กวัยรุ่นทั้งสองกลุ่มมีความปรารถนาสูงที่จะใช้เวลาว่างได้แก่ การฟังดนตรี ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ จับกลุ่มสนทนา วาดน้ำ พุดโทรศัพท์ ชมกีฬา ส่วนกิจกรรมที่เด็กทั้ง 2 กลุ่มเข้าร่วมในเกณฑ์ต่ำ ได้แก่ การจับจ่ายสิ่งของ การกินอาหารนอกบ้านและการอ่านหนังสือ นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาอุปสรรคที่ทำให้วัยรุ่นไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่ตนปรารถนาได้ก็คือความจำกัดทางด้านเวลาและโอกาส เด็กวัยรุ่นที่มีความผิดปกติทางสมองมีความปรารถนาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าเด็กวัยรุ่นปกติ

แอน (Ann. 1997 : 37) ทำการศึกษาความต้องการและความสนใจในกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในภาคกลางของรัฐเทนเนสซี (Tennessee) จากการสำรวจกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพ 36 ประเภท ได้ถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ โดยการสำรวจจากผู้สูงอายุ 94 คน มีอายุระหว่าง 55 – 56 ปี สิ่งที่สำรวจได้แก่ความเอาใจใส่ในกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมและสิ่งที่ต้องการฝึกเพิ่มเติม ผลจากการสำรวจเห็นว่าวิทยาลัย มหาวิทยาลัย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการสอนควรส่งเสริมและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมตลอดชีพให้กว้างขวางเพื่อเป็นการเตรียมเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่กระตือรือร้นกีฬาประเภททีมไม่ควรตัดออกจากกิจกรรมของโรงเรียน และกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพ ควรได้รับการสนับสนุนไปพร้อมกัน

วัตสัน (Watson. 1997 : 325) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของทัศนคติและแรงจูงใจของการใช้เวลาว่างที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการการออกกำลังกายของนักศึกษาในวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างวันละ 2 – 3 ชั่วโมงในการดูโทรทัศน์หรือทำกิจกรรมที่ไม่มีการเคลื่อนไหวซึ่งเขาสรุปไว้นักศึกษามีเวลาว่าง แต่ไม่ใช่

เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนทางการออกกำลังกาย ขาดทัศนคติที่ดี ขาดแรงจูงใจ ตลอดจนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนั้นหนทางการออกกำลังกายเพื่อนั้นหนทางการ

จากความสัมพันธ์อันใกล้ชิดทั้งทฤษฎี แนวคิด และองค์ประกอบของการเล่น กิจกรรมเวลาว่างและนั้นหนทางการ งานวิจัยที่นำมาศึกษาส่วนใหญ่จึงเกี่ยวข้องกับเรื่องของการ เล่นและกิจกรรมเวลาว่าง

งานวิจัยในประเทศ

เจริญ กระบวนรัตน์ และคนอื่น ๆ (2525 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องความต้องการรับบริการด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพของข้าราชการและนิสิตในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สรุปว่า

1. ข้าราชการ และนิสิตต้องการได้รับบริการทางด้านการออกกำลังกาย เพื่อส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ข้าราชการและนิสิตต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมเพียงพอ และต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญแต่ละด้านมาคอยให้บริการ ให้คำแนะนำในการออกกำลังกายมากที่สุด ความต้องการรองลงมา ได้แก่ ความต้องการบริการด้านความรู้เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการออกกำลังกายและกติกากีฬา แข่งขันมาก และการประชาสัมพันธ์
3. ข้าราชการต้องการได้รับบริการในกิจกรรมประเภทบริหารทรวงอก การบริการว่ายน้ำ เทนนิส แบดมินตัน ส่วนนิสิตต้องการกิจกรรมประเภทว่ายน้ำ ฟุตบอล และเทนนิส
4. ในวันธรรมดาข้าราชการและนิสิตต้องการออกกำลังกายในช่วงเวลา 16.30 – 18.30 น ส่วนในวันหยุดข้าราชการต้องการเวลา 08.00 – 18.30 น.

5. สถานที่ออกกำลังกายและอุปกรณ์ไม่พอเพียงกับความต้องการ

กรรณิกา พันธ์อำพล (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาในสถาบันผลิตครูจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นไทยมุสลิมว่าอันดับของการจัดกิจกรรมนักศึกษา สอดคล้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาหรือไม่ และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าชมกิจกรรมของนักศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิสำเนา และสถาบันที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาลัยครูยะลา และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา ระดับปริญญาตรีภาคปกติ ปีการศึกษา 2528 จำนวน 415 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวิธีการแบบคิว-ซอร์ท (Q-Sort) แบบสอบถามได้รับคืนและสมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและทดสอบด้วย H-test ปรากฏผลดังนี้

1. อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สอดคล้องกับอันดับของการจัดกิจกรรมนักศึกษา 9 ประเภทคือ กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กิจกรรมศิลปะและการดนตรี กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ กิจกรรมเสริมวิชาชีพ และกิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก

2. กิจกรรมที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมมาก ได้แก่ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมทางสังคม ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมน้อย ได้แก่ กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ และกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานอดิเรก

3. อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา โดยแยกตามเพศ อายุ ศาสนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิสำเนา และสถาบันที่ศึกษา ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างโดยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณิต เขียววิชัย (2531 : 80) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมนันทนาการในชนบทที่มีหน่วยงานของรัฐดำเนินการ และได้สรุปหน่วยงานรับผิดชอบสำหรับการจัดนันทนาการชนบท โดยแบ่งออกเป็น 3 หน่วยงานคือ เทศบาล การพัฒนาชุมชน และการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. เทศบาลเมือง จัดกิจกรรม

1.1 ศูนย์เยาวชนและศูนย์สุขภาพเพื่อสมรรถภาพ	33 %
1.2 สนามเด็กเล่น	22 %
1.3 การจัดงานวันสำคัญ	21 %
1.4 การแข่งขันกีฬา	10 %
1.5 สวนสาธารณะ	8 %
1.6 ดนตรีสำหรับประชาชน	4 %
1.7 สวนสัตว์	2 %

2. พัฒนาชุมชนจังหวัด จัดกิจกรรม

2.1 การสัมมนาผู้นำเยาวชน	39 %
2.2 ส่งเสริมกีฬานันทนาการ	34 %
2.3 ศูนย์เยาวชนตำบล	27 %

3. การศึกษาออกโรงเรียน จัดกิจกรรม

3.1 ห้องสมุดสำหรับประชาชน	90 %
3.2 การแข่งขันกีฬา	10 %

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมปรากฏว่า เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย กิจกรรมที่เข้าร่วมในนันทนาการพิเศษระดับอายุ 6 – 15 ปี ได้แก่ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ดนตรี สำหรับ

ประชาชน วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา และวันลอยกระทง ช่วงเวลาที่ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด ได้แก่ 15.00 – 18.00 น.

ทองสุข สัมปหังสิต (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างด้วยการออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยส่งแบบสอบถามให้กับนิสิตคณะต่าง ๆ 6 คณะรวม 913 คน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตส่วนมากใช้เวลาว่างด้วยการออกกำลังกายและจะออกกำลังกายในวันที่มีการเรียนการสอนโดยจะออกกำลังกายในช่วงเวลา 16.00 ถึง 18.00 น. โดยใช้โรงฝึกพลศึกษาเป็นสถานที่ออกกำลังกาย นิสิตชายมีความสนใจในกิจกรรมฟุตบอลมากที่สุด นิสิตหญิงสนใจกิจกรรมว่ายน้ำมากที่สุดและเข้าร่วมกิจกรรมออกกำลังกายก็พาน้องใหม่มากที่สุด นิสิตมีปัญหาการออกกำลังกายด้านสถานที่และอุปกรณ์การออกกำลังกายไม่เพียงพอต่อความต้องการ นิสิตส่วนมากจะมีเวลาว่างไม่เพียงพอที่จะออกกำลังกาย และมีภาระการเรียนมาก นิสิตมีความต้องการบริการการออกกำลังกายในด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และต้องการให้มีบุคลากรคอยแนะนำและให้บริการด้านต่าง ๆ นิสิตคณะพลศึกษามีความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากนิสิตคณะวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนิสิตคณะพลศึกษามีความต้องการด้านบริการการออกกำลังกายในด้านบุคลากรแตกต่างจากนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศีลภาสาตร์ และคณะสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งนิสิตคณะพลศึกษาต้องการให้มีบุคลากรคอยแนะนำและให้บริการด้านต่าง ๆ มากกว่าคณะอื่น ๆ

กรมพลศึกษา (2538 : บทคัดย่อ) รายงานผลการวิจัยการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ส่วนมากมีการทำกิจกรรมหลังเลิกเรียน รองลงมาได้แก่การทำกิจกรรมภายในโรงเรียน เมื่อเดินทางมาถึงโรงเรียน การทำกิจกรรมเมื่อมีเวลาว่างภายในโรงเรียน การอ่านหนังสือ กิจกรรมด้านศิลปะ และการเลี้ยงสัตว์ การทำกิจกรรมเมื่อมีเวลาว่างขณะอยู่ที่บ้านอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ กิจกรรมสะสมสิ่งของ กิจกรรมการปลูกต้นไม้ และการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมระหว่างนักเรียนชาย-หญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในแต่ละกิจกรรม พบว่า การทำกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนใหญ่นักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับนักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นการอ่านหนังสือนักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และกิจกรรมการสะสมสิ่งของนักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างกับนักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และกิจกรรมด้านกีฬา นักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับนักเรียนชาย-หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ชลิตร์ รัตน์ะ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เพื่อเปรียบเทียบอันดับความต้องการประเภทของกิจกรรมนันทนาการ โดยแยกตามเพศ อายุ สถานภาพบุคคล และรายได้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ข้าราชการในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ใช้วิธีแบบคิวิ-ซอร์ท การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและทดสอบด้วย H-test ปรากฏผลดังนี้

1. บุคลากรชาย บุคลากรที่มีอายุ 30 ปีลงมา บุคลากรที่มีสถานภาพโสด บุคลากรที่มีรายได้ต่ำกว่า 7,300 บาท และบุคลากรที่มีรายได้ตั้งแต่ 13,680 บาท ขึ้นไป มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการประเภทเกม กีฬา และกรีฑาสูงสุด กิจกรรมที่ต้องการน้อยที่สุด คือ กิจกรรมนันทนาการประเภทวรรณกรรม (อ่าน ฟุด เขียน) ส่วนบุคลากรหญิง บุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า 31 – 40 ปี บุคลากรที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป บุคลากรที่มีสถานภาพสมรสและบุคลากรที่มีรายได้ระหว่าง 7,300 - 13,040 บาทมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการประเภทท่องเที่ยวทัศนศึกษาสูงสุด กิจกรรมที่ต้องการน้อยที่สุดคือ ประเภทวรรณกรรม (อ่าน ฟุด เขียน)

2. บุคลากรที่มีเพศ อายุ สถานภาพบุคคล และรายได้แตกต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. บุคลากรมีความเห็นว่า การที่สมาชิกไม่ให้ความร่วมมือ ไม่สนใจ ไม่ให้ความสำคัญ การขาดผู้นำทางนันทนาการ ผู้บริหารไม่สนับสนุนด้านงบประมาณ การขาดการประชาสัมพันธ์ การไม่สำรวจความต้องการนันทนาการของบุคลากร โดยเสนอแนะให้แก้ไขปัญหานั้นโดยให้กลุ่มร่วมรับผิดชอบในลักษณะขององค์กร ชมรม สมาคม ผู้บริหารควรส่งเสริมและให้ความสำคัญ ควรมีการสำรวจความต้องการกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กิจกรรมควรมีหลายประเภท เพื่อที่จะเลือกได้ตามความชอบและเหมาะสมกับวัยและสามารถเข้าร่วมได้ทั้งครอบครัว

อาภรณ์ มณีโชติ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนและเจ้าหน้าที่ศูนย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชนในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของเยาวชนและเจ้าหน้าที่ศูนย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชน โดยแยกตามเพศ อายุ ประสบการณ์การทำงานในศูนย์ ขนาดของศูนย์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เยาวชนจำนวน 170 คน เจ้าหน้าที่ศูนย์จำนวน 70 คน จากศูนย์เยาวชน 13 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และทดสอบค่าที และค่าเอฟ ปรากฏผลดังนี้

1. เยาวชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชนเขต

กรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่ามีความคิดเห็นด้านกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ด้านบุคลาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเจ้าหน้าที่ศูนย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการของศูนย์ฯ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านบุคลาการ และกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง

2. เยาวชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการไม่มีความแตกต่างโดยนัยสำคัญทางสถิติและเยาวชนที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกศูนย์ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและรายได้ ยกเว้นด้านกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เจ้าหน้าที่ศูนย์ที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเจ้าหน้าที่ศูนย์ที่ทำงานในศูนย์ขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เยาวชนและเจ้าหน้าที่ศูนย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของศูนย์เยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะของเยาวชนและเจ้าหน้าที่ศูนย์ เรียงลำดับดังนี้
เจ้าหน้าที่มีจำนวนไม่เพียงพอ จำนวนอุปกรณ์ไม่เพียงพอ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง

พิสมัย พลางาม (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร 6 ด้าน คือ กิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพอนามัยและสมรรถภาพ กิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมพัฒนาอารมณ์สุข กิจกรรมศิลปหัตถกรรมและงานอดิเรก กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พูด เขียน กิจกรรมงานอาสาสมัคร และกิจกรรมศึกษาประเพณี วัฒนธรรมและอารยธรรม และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการโดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส สภาพการอยู่อาศัย อาชีพครั้งสุดท้าย(ก่อนอายุ 60 ปี) แหล่งรายได้ และขนาดของชมรมที่เป็นสมาชิก กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้สูงอายุจำนวน 206 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและค่าเอฟ และการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีนิวแมนคูลส์ ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพอนามัยและสมรรถภาพ ด้านกิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมพัฒนาอารมณ์สุข ด้านกิจกรรม

ศิลปหัตถกรรมและงานอดิเรก ด้านกิจกรรมงานอาสาสมัคร และด้านกิจกรรมศึกษาประเพณี วัฒนธรรมและอารยธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พุด เขียน อยู่ในระดับน้อย

2. ผู้สูงอายุที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการกิจกรรม นันทนาการทั้งหกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้าน กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พุด เขียน และด้านกิจกรรมงานอาสาสมัคร แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้สูงอายุที่มีสภาพการอยู่อาศัยต่างกันมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้าน กิจกรรมศึกษาประเพณีวัฒนธรรมและอารยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้สูงอายุที่มีอาชีพครั้งสุดท้าย (ก่อนอายุ 60 ปี) ต่างกันมีความต้องการ กิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พุด เขียน และด้านกิจกรรมงาน อาสาสมัครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผู้สูงอายุที่มีแหล่งรายได้ต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้าน กิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมพัฒนาอารมณ์สุข และกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พุด เขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ผู้สูงอายุที่มีขนาดของชมรมที่เป็นสมาชิกต่างกัน มีความต้องการกิจกรรม นันทนาการด้านกิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมพัฒนาอารมณ์สุข กิจกรรมศิลปหัตถกรรมและ งานอดิเรก กิจกรรมศึกษาประเพณี วัฒนธรรมและอารยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

จิราวัจน์ จันทสิทธิ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการการให้บริการ ด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการของประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือ เพื่อ เปรียบเทียบความต้องการการให้บริการด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการของ ประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือ แต่ละระดับชั้นของเทศบาล ตามเพศ กลุ่มอายุ กลุ่ม ตัวอย่างคือประชาชนในเขตเทศบาลระดับชั้น 1 – 5 จำนวน 5 เทศบาล ได้แก่เทศบาลเมือง พิษณุโลก เทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ เทศบาลเมืองพิจิตร เทศบาลเมืองสวรรคโลก และ เทศบาลเมืองหล่มสัก จำนวน 460 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ SPSSPC+ โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความต้องการโดยวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างโดยวิธีของดันแคน (Duncan) ด้วยค่าสถิติ (F-test) ปรากฏผลดังนี้

1. ประชากรในเขตเทศบาลภาคเหนือมีความต้องการการให้บริการด้านการออก กายและกิจกรรมนันทนาการของประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือโดยรวมอยู่ในระดับ

ปานกลาง และมีความต้องการในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบุคลากรผู้ให้บริการ

2. ประชากรแต่ละชั้นของเทศบาลในภาคเหนือ มีความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายและกีฬานั้นแตกต่างกันในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ประชากรเพศชายและเพศหญิงของเทศบาลในภาคเหนือ มีความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายและกีฬานั้นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวม 6 ด้าน คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริการทางวิชาการที่เกี่ยวกับการออกกำลังกายและกีฬานั้นแตกต่างกัน ด้านประเภทของกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬานั้นแตกต่างกัน และด้านช่วงเวลาของการออกกำลังกาย และกีฬานั้นแตกต่างกัน สำหรับด้านรูปแบบของกิจกรรมประชากรเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประชากรระหว่างกลุ่มอายุระหว่าง 15 – 30 ปี อายุระหว่าง 31 – 45 ปี และ 46 ปีขึ้นไปของเทศบาลในภาคเหนือมีความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายและกีฬานั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัทมา รอดทั้ง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนมากที่ใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายมีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ได้ประกอบอาชีพและยังไม่มีรายได้ ประชาชนส่วนมากได้รับข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และออกกำลังกายจากโทรทัศน์ เล่นกีฬาและออกกำลังกายทั้งในวันธรรมดาและวันหยุดมากที่สุด ใช้เวลา 1 – 2 วัน/สัปดาห์ และใช้เวลาในแต่ละครั้ง 10 - 30 นาที ในช่วงเวลา 16.00 – 19.00 น. ใช้สนามกีฬาของโรงเรียนหรือของหมู่บ้านเป็นที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายมากที่สุด กิจกรรมในร่มที่นิยมมากที่สุดคือ วอลเลย์บอล กิจกรรมกลางแจ้งที่นิยมมากที่สุด คือ วิ่งเหยาะ แต่กีฬาที่สนใจมากที่สุดคือ ฟุตบอล ประชาชนมีจุดมุ่งหมายของการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพดีมากที่สุด ปัญหาการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายด้านสถานที่คือสถานที่ไม่เพียงพอ ด้านอุปกรณ์คืออุปกรณ์ไม่เพียงพอ ปัญหาส่วนตัวของประชาชนที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ เวลาว่างไม่เพียงพอที่จะใช้ในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ความต้องการรับบริการในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่างด้านสถานที่อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบุคลากรผู้ให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองด้าน

มานะ หมอชาติ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกายของนักเรียนนายเรืออากาศ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนนายเรืออากาศโรงเรียนนาย

เรืออากาศส่วนมากมีความต้องการวิชาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเพื่อออกกำลังกาย ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับกีฬาอยู่เสมอ ๆ ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคและทักษะการออกกำลังกาย เชี่ยวชาญการบรรยายสาธิตในหลักการวิธีใหม่ ๆ ให้แก่สมาชิกได้มีความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ มาบรรยายสาธิตในหลักการวิธีใหม่ๆ ให้แก่สมาชิกได้มีความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ นักเรียนนายเรืออากาศส่วนมากมีความต้องการการออกกำลังกายเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกายโดยมีความต้องการกิจกรรมกีฬาตามลำดับดังนี้ แบดมินตัน ฟุตบอล โบว์ลิ่ง ยิงธนู เทนนิส เทเบิลเทนนิส บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ วาเลย์บอล รักบี้ฟุตบอล ตามลำดับ และความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างเพื่อการออกกำลังกาย ได้แก่ สถานที่ออกกำลังกายในร่ม สถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้งควรมีไฟฟ้าสนาม สถานที่ออกกำลังกายตั้งอยู่ใกล้และไปมาสะดวก ตู้เก็บเสื้อผ้า (LOCKER) สำหรับผู้ใช้บริการมีการบริการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มใกล้สถานที่ออกกำลังกาย อุปกรณ์กีฬามีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ธัญญรัตน์ วงษ์สมัย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี จำนวน 396 คน เป็นนักเรียนชาย 198 คน นักเรียนหญิง 198 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบด้วยค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของตุ๊กกี ปรากฏผลดังนี้

1. บิดามารดา และผู้ปกครองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสระบุรี ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ส่วนใหญ่มีรายได้รวมเฉลี่ย 3,001- 6,000 บาท ต่อเดือนและมีอาชีพรับจ้าง

2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี ใช้เวลาว่างในด้านการทำนันทนาการอยู่ในระดับมากและกิจกรรมที่นิยมมากตามลำดับคือ ชกมวยเสื้อผ้า กวาดหญ้า ถูบ้าน ถูจักรยาน หุงหาอาหาร ส่วนช่วงเวลาว่างทำกิจกรรมการเรียน การออกกำลังกายและเล่นกีฬาและงานอดิเรก ตามลำดับ

3. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี ปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนอยู่ในระดับน้อย นิยมมากได้แก่ทำการบ้าน ทำรายงาน ทบทวนการบ้านที่เรียนมาแล้ว

4. การใช้เวลาว่างโดยรวมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรีที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การออกกำลังกายและเล่นกีฬางานอดิเรก เช่น ดูโทรทัศน์ ฟุตบอล ฟังวิทยุ และไม่ได้ใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษ

แต่อย่างไร

5. เปรียบเทียบการใช้เวลาว่างระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสระบุรี ใช้เวลาว่างในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา หารายได้พิเศษ งานอดิเรก การเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ใช้เวลาว่างในด้านการช่วยงานบ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่านันทนาการประกอบไปด้วยกิจกรรมมากมายหลายประเภท ซึ่งคนแต่ละคนก็สามารถเลือกทำกิจกรรมเหล่านั้นได้ตามความต้องการ ตามความพึงพอใจของตนเอง แต่ความต้องการเหล่านั้นแปรเปลี่ยนไปตามสภาพของตัวเรา นั่นก็คือ เพศ อายุ รายได้ สภาพการทำงาน ระดับการศึกษา โดยแต่ละคนจะปรับตัวให้สอดคล้องกับประเภทต่าง ๆ ของกิจกรรมที่จัดหมวดหมู่ได้ 11 ประเภทคือ ประเภทเกมและกีฬา ประเภทศิลปหัตถกรรม ประเภทการเดินร่ำฟ้อนรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ ประเภทดนตรีและการร้องเพลง ประเภทการละครภาพยนตร์และการแสดง ประเภทวรรณกรรม (อ่าน พูด เขียน) ประเภทงานอดิเรก ประเภทอาสาสมัคร ประเภทกิจกรรมพิเศษ ประเภทกิจกรรมทางสังคม ประเภทกิจกรรมกลางแจ้งนอกเมือง มาทำการศึกษาสภาพและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยจำแนกตามตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และระดับชั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ปีการศึกษา 2546 10 แห่ง จำนวน 1,500 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬา จำนวน 376 คน ซึ่งเลือกมาจากประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (ยุกท ไกยวรรณ. 2546 : 105 ; อ้างอิงจาก Yamane, 1970) และทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 376 คน แบ่งเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในอัตราส่วน 2 : 1 มีขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งระดับชั้นของนักเรียนโรงเรียนกีฬาออกเป็น 3 ระดับชั้น คือ มัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6
2. สุ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรในแต่ละระดับชั้นด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก และใช้สัดส่วนกลุ่มนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแต่ละระดับชั้นในอัตราส่วน 2 : 1 จากประชากรแต่ละโรงเรียนกีฬา รายละเอียดปรากฏในตาราง 1, 2

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา
สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

โรงเรียนกีฬาจังหวัด	ประชากร (คน)			จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. สุพรรณบุรี	196	112	308	50	27	77
2. นครศรีธรรมราช	96	84	180	30	15	45
3. อุบลราชธานี	118	62	180	30	15	45
4. ขอนแก่น	116	64	180	30	15	45
5. ศรีสะเกษ	112	68	180	30	15	45
6. นครสวรรค์	120	60	180	30	15	45
7. ชลบุรี	63	26	89	14	8	22
8. ยะลา	42	13	55	9	5	14
9. อ่างทอง	55	15	70	12	6	18
10. ลำปาง	50	28	78	14	6	20
รวม	968	532	1,500	249	127	376

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

โรงเรียนกีฬา จังหวัด	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง											
	ชาย	หญิง	รวม	ม.4			ม.5			ม.6		
				ช.	ญ.	รวม	ช.	ญ.	รวม	ช.	ญ.	รวม
1. สุพรรณบุรี	50	27	77	17	9	26	17	9	26	16	9	25
2. นครศรีธรรมราช	30	15	45	10	5	15	10	5	15	10	5	15
3. อุบลราชธานี	30	15	45	10	5	15	10	5	15	10	5	15
4. ขอนแก่น	30	15	45	10	5	15	10	5	15	10	5	15
5. ศรีสะเกษ	30	15	45	10	5	15	10	5	15	10	5	15
6. นครสวรรค์	30	15	45	10	5	15	10	5	15	10	5	15
7. ชลบุรี	14	8	22	14	8	22	-	-	-	-	-	-
8. ยะลา	9	5	14	9	5	14	-	-	-	-	-	-
9. อ่างทอง	12	6	18	12	6	18	-	-	-	-	-	-
10. ลำปาง	14	6	20	14	6	20	-	-	-	-	-	-
รวม	249	127	376	116	59	175	67	34	101	66	34	100

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีองค์ประกอบของการดำเนินการแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านงบประมาณและการสนับสนุน
2. ด้านบุคลากร
3. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ด้านวัน,เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ
5. ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามให้ผู้ตอบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open- Ended)

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การให้คะแนนสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กำหนดค่าคะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. นำระดับสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จากค่าคะแนนแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ยรายด้าน แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่า (บุญชม ศรีสะอาด. 2532 : 100) ดังนี้

ระดับสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ

มากที่สุด	4.51 – 5.00
มาก	3.51 – 4.50
ปานกลาง	2.51 – 3.50
น้อย	1.51 – 2.50
น้อยที่สุด	1.00 – 1.50

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ
2. ศึกษาสภาพโดยทั่ว ๆ ไปของโรงเรียนกีฬาเพื่อดูสภาพในการจัดกิจกรรมนันทนาการ
3. สร้างแบบสอบถามตามแนวคิดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอประธานกรรมการควบคุมตรวจแก้ไขและปรับปรุง จากนั้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

5. นำแบบสอบถามไปให้ประธานกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบอีกครั้งเพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 30 คน ได้แก่นักเรียนโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (- Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach, 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขแบบสอบถาม
2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร เพื่อขอพัฒนาเครื่องมือการวิจัย
3. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึง ผู้อำนวยการอาจารย์ใหญ่โรงเรียนกีฬา ทั้ง 10 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ประสานงานกับผู้อำนวยการ และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนกีฬาทั้ง 10 แห่ง และจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ภายในมีซองติดแสตมป์จำหน่ายของส่งคืนผู้วิจัยตามระยะเวลาที่กำหนด
5. ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามรวมทั้งหมด 376 ฉบับ ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 357 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มาหาค่าทางสถิติ ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรม
นันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและ
กีฬา มาวิเคราะห์แต่ละด้านโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแยกเป็นรายข้อ
แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อความหมายในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ให้เข้าใจตรงกัน ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

S.D แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านงบประมาณและการสนับสนุน ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ และด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับสภาพและความต้องการของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ข้อมูลส่วนตัว จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	235	65.80
หญิง	122	34.20
รวม	357	100.00
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	171	47.90
มัธยมศึกษาปีที่ 5	96	26.89
มัธยมศึกษาปีที่ 6	90	25.21
รวม	357	100.00

จากตาราง 3 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ แยกเป็นเพศชาย จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 65.80 และเป็นเพศหญิง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 โดยเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 47.90 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.89 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.21

ผลการวิเคราะห์สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยแยกตาม
เพศชายและเพศหญิง ดังแสดงในตาราง 4 – 15

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ด้านงบประมาณและการสนับสนุน	3.23	0.62	ปานกลาง	3.18	0.57	ปานกลาง
2. ด้านบุคลากร	3.32	0.64	ปานกลาง	3.32	0.62	ปานกลาง
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.33	0.66	ปานกลาง	3.22	0.68	ปานกลาง
4. ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ	2.99	0.60	ปานกลาง	2.92	0.64	ปานกลาง
5. ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	2.81	0.76	ปานกลาง	2.70	0.76	ปานกลาง
รวม	3.13	0.52	ปานกลาง	3.07	0.51	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$, $\bar{X} = 3.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน โดยนักเรียนชายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.33$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.81$) ส่วนนักเรียนหญิง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.32$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.70$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามเพศ ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

ด้านงบประมาณและการสนับสนุน	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. โรงเรียนกีฬาควรเป็นผู้จัดงบประมาณทั้งหมด	3.50	0.94	ปานกลาง	3.33	1.10	ปานกลาง
2. หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ	3.42	1.13	ปานกลาง	3.64	1.02	มาก
3. ผู้ปกครองควรสนับสนุนงบประมาณ	3.19	1.15	ปานกลาง	3.17	0.76	ปานกลาง
4. นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสีย ค่าใช้จ่าย	2.54	1.09	ปานกลาง	2.74	1.16	ปานกลาง
5. โรงเรียนมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม นันทนาการที่ชัดเจน	3.40	0.89	ปานกลาง	3.30	1.13	ปานกลาง
6. ผู้บริหารโรงเรียนกำหนดเป้าหมายในการ ดำเนินงานไว้ชัดเจน	3.39	1.09	ปานกลาง	3.23	1.07	ปานกลาง
7. โรงเรียนมีระบบการจัดและดำเนินงานชัดเจน	3.32	0.94	ปานกลาง	3.07	0.90	ปานกลาง
8. โรงเรียนมีการบรรจุวิชากิจกรรมนันทนาการ ลงในหลักสูตร	3.09	1.06	ปานกลาง	2.99	1.03	ปานกลาง
รวม	3.23	0.62	ปานกลาง	3.18	0.57	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา ด้านงบประมาณและการสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, $\bar{X} = 3.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 8 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนกีฬาควรเป็นผู้จัดงบประมาณทั้งหมด ($\bar{X} = 3.50$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.54$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และระดับปานกลาง 7 ข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 3.64$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.74$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามเพศ ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ผู้นำกิจกรรมมีความรู้ความสามารถตรงตามกิจกรรมที่จัด	3.37	0.89	ปานกลาง	3.39	0.81	ปานกลาง
2. ผู้นำกิจกรรมมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	3.42	1.02	ปานกลาง	3.36	1.01	ปานกลาง
3. ผู้นำกิจกรรมมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักเรียนขณะเข้าร่วมกิจกรรม	3.37	0.99	ปานกลาง	3.39	0.99	ปานกลาง
4. ผู้นำกิจกรรมให้อิสระในการเลือกกิจกรรมตรงตามความถนัดและความสนใจ	3.38	1.01	ปานกลาง	3.27	1.02	ปานกลาง
5. ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะปฏิบัติงาน	3.23	1.05	ปานกลาง	3.13	0.94	ปานกลาง
6. ผู้นำกิจกรรมอำนวยความสะดวก	3.22	0.91	ปานกลาง	3.23	0.98	ปานกลาง
7. กิจกรรมนันทนาการที่จัดตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	3.31	0.99	ปานกลาง	3.25	1.06	ปานกลาง
8. จัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้	3.42	1.05	ปานกลาง	3.52	0.91	มาก
9. กิจกรรมนันทนาการที่จัดกระตุ้นให้นักเรียนอยากเข้าร่วม	3.18	1.00	ปานกลาง	3.12	0.96	ปานกลาง
10. นักเรียนได้ความรู้และทักษะจากกิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วม	3.38	0.96	ปานกลาง	3.48	0.93	ปานกลาง
รวม	3.32	0.64	ปานกลาง	3.32	0.62	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬาด้าน
บุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียน
ชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 10 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน 2 ข้อ คือ ผู้นำ
กิจกรรมมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานและจัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้
($\bar{X} = 3.42$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมนันทนาการที่จัดกระตุ้นให้นักเรียนอยากเข้า
ร่วม ($\bar{X} = 3.18$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และระดับปานกลาง 9
ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.52$) และข้อ
ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมนันทนาการที่จัดกระตุ้นให้นักเรียนอยาก
เข้าร่วม ($\bar{X} = 3.12$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามเพศ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ						
กลางแจ้ง	3.44	0.99	ปานกลาง	3.39	0.74	ปานกลาง
2. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่ม	3.41	1.05	ปานกลาง	3.35	0.92	ปานกลาง
3. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ						
กลางแจ้งมีมาตรฐานและมี						
ความปลอดภัย	3.38	0.95	ปานกลาง	3.28	1.01	ปานกลาง
4. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่ม						
มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย	3.55	0.94	มาก	3.35	0.92	ปานกลาง
5. สภาพของห้องที่ใช้จัดกิจกรรมมีอากาศ						
ถ่ายเทได้ดี	3.50	1.05	ปานกลาง	3.40	1.00	ปานกลาง
6. มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด	3.07	1.18	ปานกลาง	2.85	1.05	ปานกลาง
7. มีการจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้	3.33	1.03	ปานกลาง	3.33	1.09	ปานกลาง
8. มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	3.22	0.96	ปานกลาง	3.07	1.05	ปานกลาง
9. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อยู่ในสภาพ						
สมบูรณ์และได้มาตรฐาน	3.27	0.81	ปานกลาง	3.02	0.98	ปานกลาง
10. มีอุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิดมาก						
พอแก่การให้บริการ	3.36	1.12	ปานกลาง	3.02	1.16	ปานกลาง
11. สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนกีฬา						
สะอาดร่มรื่นเป็นระเบียบ	3.41	0.98	ปานกลาง	3.39	0.99	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
11. สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนกีฬาสะอาด						
ร่มรื่นเป็นระเบียบ	3.41	0.98	ปานกลาง	3.39	0.99	ปานกลาง
12. สถานที่ใช้การประกอบกิจกรรมนันทนาการ						
มีเพียงพอในการประกอบกิจกรรม	3.38	0.92	ปานกลาง	3.31	1.01	ปานกลาง
13. สถานที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมมีตาราง						
การใช้ปิดประกาศไว้ชัดเจน	3.00	1.10	ปานกลาง	3.11	0.97	ปานกลาง
รวม	3.33	0.66	ปานกลาง	3.22	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$, $\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และระดับปานกลาง 12 ข้อ ($\bar{X} = 3.33$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่มมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.55$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมมีตารางการใช้ปิดประกาศไว้ชัดเจน ($\bar{X} = 3.00$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 13 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สภาพของห้องที่ใช้จัดกิจกรรมมีอากาศถ่ายเทได้ดี ($\bar{X} = 3.40$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน 2 ข้อคือ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อยู่ในสภาพสมบูรณ์และได้มาตรฐานและมีอุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิดมากพอแก่การให้บริการ ($\bar{X} = 3.02$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามเพศ ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. วันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ						
(1) วันจันทร์	2.46	1.04	น้อย	2.52	1.09	ปานกลาง
(2) วันอังคาร	2.53	1.01	ปานกลาง	2.50	1.17	ปานกลาง
(3) วันพุธ	2.57	1.00	ปานกลาง	2.54	1.13	ปานกลาง
(4) วันพฤหัสบดี	2.76	1.23	ปานกลาง	2.43	1.15	น้อย
(5) วันศุกร์	2.90	1.10	ปานกลาง	2.75	1.20	ปานกลาง
(6) วันเสาร์	3.54	1.20	มาก	3.46	1.25	ปานกลาง
(7) วันอาทิตย์	3.36	1.20	ปานกลาง	3.36	1.22	ปานกลาง
(8) วันหยุดนักขัตฤกษ์	3.00	1.24	ปานกลาง	3.52	1.21	มาก
รวม	2.89	0.79	ปานกลาง	2.89	0.79	ปานกลาง
2. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ						
(1) 06.00 น. – 08.00 น.	2.97	1.13	ปานกลาง	2.83	1.10	ปานกลาง
(2) 12.00 น. – 13.00 น.	2.93	0.99	ปานกลาง	2.91	1.04	ปานกลาง
(3) 16.30 น. – 20.00 น.	3.49	1.13	ปานกลาง	3.51	1.08	มาก
รวม	3.13	0.52	ปานกลาง	3.09	0.51	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรม นันทนาการ	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
3. ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการ						
(1) จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวัน ราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์	3.20	1.01	ปานกลาง	2.81	1.02	ปานกลาง
(2) จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะ วันหยุดราชการ	3.08	1.02	ปานกลาง	3.14	1.01	ปานกลาง
(3) จัดกิจกรรมนันทนาการทั้งวัน ราชการและวันหยุดราชการ	3.09	0.98	ปานกลาง	3.08	0.84	ปานกลาง
(4) จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที	2.91	1.12	ปานกลาง	3.72	1.02	มาก
(5) จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 1 ถึง 2 ชั่วโมงต่อวัน	3.06	1.02	ปานกลาง	2.78	0.93	ปานกลาง
รวม	3.07	0.50	ปานกลาง	3.11	0.51	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ นักเรียนชายมีความคิดเห็นว่า วันเวลาที่ใช้ในการ จัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.54$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 2.46$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม นันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น.-16.30 น. ($\bar{X} = 3.49$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เวลา 12.00 – 13.00 น. ($\bar{X} = 2.93$) และช่วงเวลาในการ จัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรม นันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.20$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 2.91$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่า วันที่ ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ ($\bar{X} = 3.52$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ วันพฤหัสบดี ($\bar{X} = 2.43$) เวลาที่ ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น.-20.00 น. ($\bar{X} = 3.51$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. – 08.00 น. ($\bar{X} = 2.83$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) ข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 3.72$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัด กิจกรรมนันทนาการครั้งละ 1 ถึง 2 ชั่วโมงต่อวัน

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามเพศ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา เช่น เกมต่างๆ						
กีฬากลางแจ้ง ในร่ม	3.15	1.08	ปานกลาง	3.35	1.06	ปานกลาง
2. กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม เช่น การประดิษฐ์เครื่องใช้ การเย็บปักถักร้อย การปั้นการวาดภาพ	2.54	1.20	ปานกลาง	2.52	1.11	ปานกลาง
3. กิจกรรมประเภทการเต้นรำ ฟ้อนรำ และกิจกรรมเข้าจังหวะ เช่น รำวง กลองยาว รวมทั้งการเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี	2.58	1.27	ปานกลาง	2.43	1.08	น้อย
4. กิจกรรมประเภทดนตรีและการร้องเพลง เช่น การร้องเพลงต่าง ๆ เล่นดนตรี ฟังดนตรี	2.90	1.23	ปานกลาง	2.81	1.06	ปานกลาง
5. กิจกรรมประเภทละครภาพยนตร์และการแสดง เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมติ	2.85	1.19	ปานกลาง	2.57	1.10	ปานกลาง
6. กิจกรรมประเภทวรรณกรรม (อ่าน พูด เขียน) เช่น การอ่านการ์ตูน ใต้เวที แต่งกลอนเรียงความ	2.47	1.09	น้อย	2.46	1.12	น้อย
7. กิจกรรมประเภทงานอดิเรก เช่น การสะสม แสตมป์ เหรียญที่ระลึก	2.32	1.29	น้อย	2.15	1.10	น้อย
8. กิจกรรมประเภทอาสาสมัคร เช่น บริการช่วยเหลืองานโรงเรียน ชุมชน สังคม	2.95	1.13	ปานกลาง	2.62	1.12	ปานกลาง
9. กิจกรรมพิเศษ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา วันเฉลิมพระชนมพรรษา	3.41	1.09	ปานกลาง	3.24	1.21	ปานกลาง
10. กิจกรรมทางสังคม เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ การแสดงมุทิตาจิต แสดงความยินดี	3.12	0.96	ปานกลาง	2.93	1.14	ปานกลาง
11. กิจกรรมกลางแจ้งนอกเมือง เช่น การอยู่ค่ายพักแรม	2.57	1.19	ปานกลาง	2.59	1.13	ปานกลาง
รวม	2.81	0.76	ปานกลาง	2.70	0.76	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านประเภทของการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$, $\bar{X} = 2.70$) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 9 ข้อ และระดับน้อย 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมพิเศษ ($\bar{X} = 3.41$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทงานอดิเรก ($\bar{X} = 2.32$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง 8 ข้อ และระดับน้อย 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา ($\bar{X} = 3.35$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทงานอดิเรก ($\bar{X} = 2.15$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ด้านงบประมาณและการสนับสนุน	3.72	0.53	มาก	3.88	0.54	มาก
2. ด้านบุคลากร	3.89	0.59	มาก	4.08	0.63	มาก
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.20	0.65	มาก	4.22	0.64	มาก
4. ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.48	0.78	ปานกลาง	3.63	0.75	มาก
5. ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	3.59	0.66	มาก	3.77	0.69	มาก
รวม	3.78	0.47	มาก	3.92	0.53	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา โดยรวมและรายด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, $\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนชายมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.20$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 3.48$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้าน สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.22$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 3.63$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามเพศ ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

ด้านงบประมาณและการสนับสนุน	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. โรงเรียนกีฬาควรเป็นผู้จัดงบประมาณทั้งหมด	3.78	0.51	มาก	3.91	0.53	มาก
2. หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ	4.29	0.78	มาก	4.40	0.79	มาก
3. ผู้ปกครองควรสนับสนุนงบประมาณ	3.51	1.00	มาก	3.64	0.89	มาก
4. นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย	2.37	1.23	น้อย	2.55	1.21	ปานกลาง
5. โรงเรียนมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม นันทนาการที่ชัดเจน	3.99	0.82	มาก	4.07	0.98	มาก
6. ผู้บริหารโรงเรียนกำหนดเป้าหมายในการ ดำเนินงานไว้ชัดเจน	3.99	0.94	มาก	4.22	0.84	มาก
7. โรงเรียนมีระบบการจัดและดำเนินงานชัดเจน	4.01	0.81	มาก	4.22	0.82	มาก
8. โรงเรียนมีการบรรจุวิชากิจกรรมนันทนาการ ลงในหลักสูตร	3.39	0.98	ปานกลาง	4.11	0.87	มาก
รวม	3.72	0.53	มาก	3.88	0.54	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการด้านงบประมาณและการสนับสนุนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, $\bar{X} = 3.88$) เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนชายมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ ปานกลาง 1 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.29$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.37$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควร

สนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.40$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.55$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามเพศ ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ผู้นำกิจกรรมมีความรู้ความสามารถตรงตามกิจกรรมที่จัด	4.10	0.91	มาก	4.27	0.86	มาก
2. ผู้นำกิจกรรมมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	4.07	0.83	มาก	4.31	0.80	มาก
3. ผู้นำกิจกรรมมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักเรียน ขณะร่วมกิจกรรม	4.01	0.89	มาก	4.20	0.93	มาก
4. ผู้นำกิจกรรมให้อิสระในการเลือกกิจกรรมตรงตาม ความถนัดและความสนใจ	4.13	0.82	มาก	4.20	0.85	มาก
5. ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะปฏิบัติงาน	2.76	1.34	ปานกลาง	2.77	1.48	ปานกลาง
6. ผู้นำกิจกรรมอำนวยความสะดวก	3.94	0.91	มาก	4.22	0.80	มาก
7. กิจกรรมนันทนาการที่จัดตรงกับความต้องการ และความสนใจของนักเรียน	3.99	0.97	มาก	4.31	0.91	มาก
8. จัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้	4.11	0.84	มาก	4.19	0.83	มาก
9. กิจกรรมนันทนาการที่จัดกระตุ้นให้นักเรียนอยากเข้าร่วม	3.83	1.01	มาก	4.21	0.91	มาก
10. นักเรียนได้ความรู้และทักษะจากกิจกรรม นันทนาการที่เข้าร่วม	4.04	0.97	มาก	4.20	0.84	มาก
รวม	3.89	0.59	มาก	4.08	0.63	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, $\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยนักเรียนชายมีความต้องการข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้นำกิจกรรมให้อิสระในการเลือกกิจกรรมตรงตามความถนัดและความสนใจ ($\bar{X} = 4.13$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้นำมักใช้อารมณ์ในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.76$) ส่วน

นักเรียนหญิงข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากัน 2 ข้อ คือ ผู้นำกิจกรรมมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และกิจกรรมนันทนาการที่จัดตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ($\bar{X} = 4.31$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.77$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำแนกตามเพศ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ

1. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง	3.88	1.10	มาก	3.84	1.02	มาก
2. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่ม	4.13	0.89	มาก	4.24	0.84	มาก
3. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย	4.08	0.95	มาก	4.18	0.81	มาก
4. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่มมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย	4.25	0.79	มาก	4.22	0.90	มาก
5. สภาพของห้องที่ใช้จัดกิจกรรมมีอากาศถ่ายเทได้ดี	4.33	0.92	มาก	4.28	0.76	มาก
6. มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด	4.27	1.00	มาก	4.33	0.95	มาก
7. มีการจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้	4.26	0.95	มาก	4.37	0.83	มาก
8. มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	4.33	0.84	มาก	4.24	0.84	มาก
9. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อยู่ในสภาพสมบูรณ์และได้มาตรฐาน	4.23	0.87	มาก	4.30	0.82	มาก
10. มีอุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิดมากพอแก่การให้บริการ	4.34	0.89	มาก	4.34	0.86	มาก
11. สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนกีฬาสะอาดร่มรื่นเป็นระเบียบ	4.28	0.94	มาก	4.33	0.90	มาก
12. สถานที่ใช้การประกอบกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอในการประกอบกิจกรรม	4.19	0.99	มาก	4.25	0.91	มาก
13. สถานที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมมีตารางการใช้ปิดประกาศไว้ชัดเจน	4.06	1.00	มาก	3.98	0.94	มาก
รวม	4.20	0.65	มาก	4.22	0.64	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, $\bar{X} = 4.22$) เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้ง 13 ข้อ โดยนักเรียนชายมีความต้องการข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีอุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิดมากพอแก่การให้บริการ ($\bar{X} = 4.34$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ($\bar{X} = 3.88$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มี

การจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้ ($\bar{X} = 4.37$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดาคือ สถานที่ประกอบกิจกรรม
นันทนาการกลางแจ้ง ($\bar{X} = 3.84$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามเพศ ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรม นันทนาการ	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ

1. วันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม						
นันทนาการ						
(1) วันจันทร์	3.22	1.26	ปานกลาง	3.45	1.22	ปานกลาง
(2) วันอังคาร	3.27	1.29	ปานกลาง	3.52	1.22	มาก
(3) วันพุธ	3.25	1.28	ปานกลาง	3.48	1.27	ปานกลาง
(4) วันพฤหัสบดี	3.47	1.30	ปานกลาง	3.53	1.23	มาก
(5) วันศุกร์	3.52	1.27	มาก	3.65	1.23	มาก
(6) วันเสาร์	3.70	1.26	มาก	3.78	1.27	มาก
(7) วันอาทิตย์	3.61	1.26	มาก	3.74	1.24	มาก
(8) วันหยุดนักขัตฤกษ์	3.59	1.34	มาก	3.69	1.30	มาก
รวม	3.45	0.78	ปานกลาง	3.61	0.73	มาก
2. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม						
นันทนาการ						
(1) 06.00 น. – 08.00 น.	3.08	1.26	ปานกลาง	3.25	1.26	ปานกลาง
(2) 12.00 น. – 13.00 น.	3.15	1.22	ปานกลาง	3.31	1.18	ปานกลาง
(3) 16.30 น. – 20.00 น.	3.93	1.15	มาก	3.98	1.09	มาก
รวม	3.87	0.58	มาก	3.51	0.77	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ

3. ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการ						
(1) จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวัน						
ราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์	3.67	1.10	มาก	3.98	0.98	มาก
(2) จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะ						
วันหยุดราชการ	3.47	1.19	ปานกลาง	3.81	1.04	มาก
(3) จัดกิจกรรมนันทนาการทั้งวันราชการ						
และวันหยุดราชการ	3.59	1.08	มาก	3.64	1.08	มาก
(4) จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที	3.51	1.14	มาก	3.67	1.08	มาก
(5) จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 1 ถึง 2						
ชั่วโมงต่อวัน	3.39	1.16	มาก	3.62	1.07	มาก
รวม	3.57	0.51	มาก	3.74	0.54	มาก

จากตาราง 14 นักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ นักเรียนชายมีความต้องการวัน เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง

($\bar{X} = 3.45$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.70$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 3.22$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.93$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. – 08.00 น. และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.57$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.67$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการวัน เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.78$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 3.45$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.98$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. – 08.00 น. ($\bar{X} = 3.25$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.98$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 1 ถึง 2 ชั่วโมงต่อวัน ($\bar{X} = 3.62$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำแนกตามเพศ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ด้านประเภทกิจกรรมนันทนาการ	เพศชาย = 235			เพศหญิง = 122		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา เช่น เกมต่างๆ กีฬากลางแจ้ง ในร่ม	4.00	0.90	มาก	3.98	0.90	มาก
2. กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม เช่น การประดิษฐ์เครื่องใช้ การเย็บปักถักร้อย การปั้น การวาดภาพ	3.33	1.24	ปานกลาง	3.30	1.22	ปานกลาง
3. กิจกรรมประเภทการเต้นรำ ฟ้อนรำ และ กิจกรรมเข้าจังหวะ เช่น รำวง กลองยาว รวมทั้งการเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี	3.16	1.16	ปานกลาง	3.42	1.22	ปานกลาง
4. กิจกรรมประเภทดนตรีและการร้องเพลง เช่น การร้องเพลงต่าง ๆ เล่นดนตรี ฟังดนตรี	3.84	1.15	มาก	4.18	0.95	มาก
5. กิจกรรมประเภทละครภาพยนตร์และการแสดง เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมติ	3.51	1.17	มาก	3.81	1.10	มาก
6. กิจกรรมประเภทวรรณกรรม (อ่าน ฟัง เขียน) เช่น การอ่านการ์ตูน ใต้เวที แต่งกลอน เรียงความ	3.31	1.23	ปานกลาง	3.64	0.97	มาก
7. กิจกรรมประเภทงานอดิเรก เช่น การสะสม แสตมป์ เหรียญที่ระลึก	3.32	1.14	ปานกลาง	3.41	1.16	ปานกลาง
8. กิจกรรมประเภทอาสาสมัคร เช่น บริการ ช่วยเหลืองานโรงเรียน ชุมชน สังคม	3.70	1.00	มาก	3.79	0.90	มาก
9. กิจกรรมพิเศษ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมในวัน สำคัญทางศาสนา วันเฉลิมพระชนมพรรษา	3.75	0.97	มาก	3.88	0.86	มาก
10. กิจกรรมทางสังคม เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ การแสดงมุทิตาจิต แสดงความยินดี	3.92	1.03	มาก	4.04	0.89	มาก
11. กิจกรรมกลางแจ้งนอกเมือง เช่น การอยู่ ค่ายพักแรม	3.71	1.18	มาก	4.07	1.00	มาก
รวม	3.59	0.66	มาก	3.77	0.69	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านประเภทของกิจกรรม
นันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, $\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่า นักเรียนชายมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ ระดับปานกลาง 4 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา ($\bar{X} = 4.00$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทการเต้นรำ ฟ้อนรำ และกิจกรรมเข้าจังหวัด ($\bar{X} = 3.16$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ และระดับปานกลาง 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือกิจกรรมประเภทดนตรี และการร้องเพลง ($\bar{X} = 4.18$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม ($\bar{X} = 3.30$)

ผลการวิเคราะห์สภาพความต้องการของการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยแยกตามระดับชั้นเรียน ดังแสดงในตาราง 16 – 27

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน

สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ	ม.4 =171			ม.5 = 96			ม. 6= 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ด้านงบประมาณและ									
การสนับสนุน	3.20	0.59	ปานกลาง	3.22	0.62	ปานกลาง	3.24	0.61	ปานกลาง
2. ด้านบุคลากร	3.25	0.61	ปานกลาง	3.42	0.62	ปานกลาง	3.36	0.67	ปานกลาง
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และ									
สิ่งอำนวยความสะดวก	3.13	0.69	ปานกลาง	3.49	0.58	ปานกลาง	3.39	0.64	ปานกลาง
4. ด้านวัน เวลาของการจัด									
กิจกรรม	2.92	0.57	ปานกลาง	3.06	0.69	ปานกลาง	2.97	0.59	ปานกลาง
5. ด้านประเภทของกิจกรรม									
นันทนาการ	2.68	0.75	ปานกลาง	2.97	0.77	ปานกลาง	2.71	0.72	ปานกลาง
รวม	3.04	0.50	ปานกลาง	3.23	0.52	ปานกลาง	3.13	0.54	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน ($\bar{X} = 3.04$, $\bar{X} = 3.23$, $\bar{X} = 3.13$) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนชั้น ม. 4 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.25$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.20$) นักเรียนชั้น ม. 5 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.49$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.97$) และนักเรียนชั้น ม. 6 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.39$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.36$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

ด้านงบประมาณและการสนับสนุน	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. โรงเรียนที่พาควรเป็นผู้จัด									
งบประมาณทั้งหมด	3.41	1.02	ปานกลาง	3.40	0.91	ปานกลาง	3.55	1.04	มาก
2. หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุน									
งบประมาณ	3.56	1.05	มาก	3.50	1.07	ปานกลาง	3.37	1.22	ปานกลาง
3. ผู้ปกครองควรสนับสนุน									
งบประมาณ	3.38	1.04	ปานกลาง	3.02	0.90	ปานกลาง	2.98	1.10	ปานกลาง
4. นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควร									
เป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย	2.58	1.14	ปานกลาง	2.58	1.18	ปานกลาง	2.68	1.03	ปานกลาง
5. โรงเรียนมีนโยบายเกี่ยวกับการ									
จัดกิจกรรมนันทนาการที่ชัดเจน	3.30	0.91	ปานกลาง	3.45	1.00	ปานกลาง	3.45	1.04	ปานกลาง
6. ผู้บริหารโรงเรียนกำหนด									
เป้าหมายในการดำเนินงานไว้									
ชัดเจน	3.18	1.06	ปานกลาง	3.45	1.17	ปานกลาง	3.54	0.96	มาก
7. โรงเรียนมีระบบการจัดและ									
ดำเนินงานชัดเจน	3.17	0.83	ปานกลาง	3.35	1.06	ปานกลาง	3.29	0.98	ปานกลาง
8. โรงเรียนมีการบรรจุวิชา									
กิจกรรมนันทนาการลงใน									
หลักสูตร	3.12	1.03	ปานกลาง	2.96	1.10	ปานกลาง	3.09	1.04	ปานกลาง
รวม	3.20	0.59	ปานกลาง	3.22	0.62	ปานกลาง	3.24	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬาด้านงบประมาณและการสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.20$, $\bar{x} = 3.22$, $\bar{x} = 3.24$) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่าชั้น ม. 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และปานกลาง 7 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{x} = 3.56$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{x} = 2.58$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 8 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{x} = 3.50$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{x} = 2.58$) และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ และระดับปานกลาง 6 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนกีฬาควรเป็นผู้จัดงบประมาณทั้งหมด ($\bar{x} = 3.55$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{x} = 2.68$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ผู้นำกิจกรรมมีความรู้ความสามารถ ตรงตามกิจกรรมที่จัด	3.35	0.79	ปานกลาง	3.51	0.96	มาก	3.32	0.90	ปานกลาง
2. ผู้นำกิจกรรมมีความกระตือรือร้นใน การปฏิบัติงาน	3.35	1.01	ปานกลาง	3.62	1.05	มาก	3.30	0.95	ปานกลาง
3. ผู้นำกิจกรรมมีความสนใจและเอาใจ ใส่ต่อนักเรียนขณะร่วมกิจกรรม	3.35	0.96	ปานกลาง	3.36	1.05	ปานกลาง	3.46	0.96	ปานกลาง
4. ผู้นำกิจกรรมให้อิสระในการเลือก กิจกรรมตรงตามความถนัดและ ความสนใจ	3.30	1.05	ปานกลาง	3.36	0.98	ปานกลาง	3.42	0.96	ปานกลาง
5. ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะ ปฏิบัติงาน	3.30	1.00	ปานกลาง	3.14	1.07	ปานกลาง	3.03	0.98	ปานกลาง
6. ผู้นำกิจกรรมอำนวยความสะดวก	3.10	0.89	ปานกลาง	3.35	0.96	ปานกลาง	3.38	0.91	ปานกลาง
7. กิจกรรมนันทนาการที่จัดตรงกับ ความต้องการและความสนใจของ นักเรียน	3.13	0.99	ปานกลาง	3.43	1.06	ปานกลาง	3.48	0.97	ปานกลาง
8. จัดกิจกรรมนันทนาการตาม กำหนดการที่วางไว้	3.36	1.03	ปานกลาง	3.63	0.87	มาก	3.45	1.08	ปานกลาง
9. กิจกรรมนันทนาการที่จัดกระตุ้นให้ นักเรียนอยากเข้าร่วม	2.98	0.88	ปานกลาง	3.36	0.92	ปานกลาง	3.30	1.18	ปานกลาง
10. นักเรียนได้ความรู้และทักษะจาก กิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วม	3.34	0.99	ปานกลาง	3.44	0.83	ปานกลาง	3.53	1.02	มาก
รวม	3.25	0.61	ปานกลาง	3.42	0.62	ปานกลาง	3.24	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 18 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการใน โรงเรียนกีฬาด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.63$, $\bar{X} = 3.63$, $\bar{X} = 3.63$) เมื่อ พิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนชั้น ม. 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 10 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.36$) ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.10$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ และระดับปานกลาง 7 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรม นันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.63$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้ อารมณ์ในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.14$) และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และระดับปานกลาง 9 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนได้ความรู้และทักษะจากกิจกรรม นันทนาการที่เข้าร่วม ($\bar{X} = 3.53$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะ ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.03$)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. สถานที่ประกอบกิจกรรม									
นันทนาการกลางแจ้ง	3.23	0.92	ปานกลาง	3.56	0.84	มาก	3.59	0.98	มาก
2. สถานที่ประกอบกิจกรรม									
นันทนาการในร่ม	3.26	1.04	ปานกลาง	3.47	0.93	ปานกลาง	3.55	0.99	มาก
3. สถานที่ประกอบกิจกรรม									
นันทนาการกลางแจ้งมี									
มาตรฐานและมีความ									
ปลอดภัย	3.30	0.94	ปานกลาง	3.47	0.94	ปานกลาง	3.31	1.05	ปานกลาง
4. สถานที่ประกอบกิจกรรม									
นันทนาการในร่มมีมาตรฐาน									
และมีความปลอดภัย	3.39	0.98	ปานกลาง	3.64	0.84	มาก	3.49	0.93	ปานกลาง
5. สภาพของห้องที่ใช้จัด									
กิจกรรมมีอากาศถ่ายเทได้ดี	3.36	1.10	ปานกลาง	3.54	0.95	มาก	3.59	0.95	มาก
6. มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด	2.73	1.13	ปานกลาง	3.40	0.99	ปานกลาง	3.05	1.18	ปานกลาง
7. มีการจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้	3.21	1.05	ปานกลาง	3.51	1.07	มาก	3.37	1.02	ปานกลาง
8. มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	3.04	1.03	ปานกลาง	3.41	0.97	ปานกลาง	3.17	0.91	ปานกลาง
9. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อยู่									
ในสภาพสมบูรณ์และได้									
มาตรฐาน	3.05	0.92	ปานกลาง	3.43	0.87	ปานกลาง	3.13	0.74	ปานกลาง
10. มีอุปกรณ์เครื่องมือกีฬาหลาย									
หลายๆ ชนิดมากพอแก่การ									
ให้บริการ	2.98	1.19	ปานกลาง	3.50	1.05	ปานกลาง	3.51	1.02	มาก
11. สภาพแวดล้อมภายใน									
โรงเรียนกีฬาสะอาดร่มรื่น									
เป็นระเบียบ	3.23	0.95	ปานกลาง	3.55	0.97	มาก	3.55	1.02	มาก

ตาราง 19 (ต่อ)

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวก	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
12. สถานที่ใช้ในการประกอบ กิจกรรมนันทนาการมี เพียงพอในการประกอบ กิจกรรม	3.18	0.91	ปานกลาง	3.46	0.95	ปานกลาง	3.61	0.98	มาก
13. สถานที่ใช้ในการประกอบ กิจกรรมมีตารางการใช้ปิด ประกาศไว้ชัดเจน	2.75	0.99	ปานกลาง	3.45	1.01	ปานกลาง	3.14	1.10	ปานกลาง
	3.13	0.69	ปานกลาง	3.49	0.58	ปานกลาง	3.39	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 19 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัด
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการใน
โรงเรียนกีฬาด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.13$, $\bar{X} = 3.49$, $\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนชั้น ม.
4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 13 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่ประกอบ
กิจกรรมนันทนาการในร่มมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.39$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มี
ห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ($\bar{X} = 2.73$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก 5
ข้อและระดับปานกลาง 8 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่ม
มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.64$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด
($\bar{X} = 3.40$) และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ และระดับปานกลาง 7
ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่ใช้การประกอบกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอในการ
ประกอบกิจกรรม ($\bar{X} = 3.61$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ($\bar{X} = 3.05$)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรม นันทนาการ	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. วันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม นันทนาการ									
(1) วันจันทร์	2.44	0.96	น้อย	2.62	1.17	ปานกลาง	2.40	1.09	น้อย
(2) วันอังคาร	2.49	0.92	น้อย	2.66	1.26	ปานกลาง	2.43	1.06	น้อย
(3) วันพุธ	2.55	0.97	ปานกลาง	2.66	1.19	ปานกลาง	2.49	1.01	น้อย
(4) วันพฤหัสบดี	2.76	1.20	ปานกลาง	2.64	1.27	ปานกลาง	2.47	1.16	น้อย
(5) วันศุกร์	2.69	1.04	ปานกลาง	3.02	1.14	ปานกลาง	2.99	1.28	ปานกลาง
(6) วันเสาร์	3.32	1.25	ปานกลาง	3.45	1.15	ปานกลาง	3.94	1.13	มาก
(7) วันอาทิตย์	3.28	1.25	ปานกลาง	3.34	1.13	ปานกลาง	3.51	1.21	มาก
(8) วันหยุดนักขัตฤกษ์	3.02	1.22	ปานกลาง	3.22	1.29	ปานกลาง	3.47	1.21	ปานกลาง
รวม	2.82	0.52	ปานกลาง	2.95	0.59	ปานกลาง	2.96	0.58	ปานกลาง
2. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม นันทนาการ									
(1) 06.00 น. – 08.00 น.	3.01	1.06	ปานกลาง	2.80	1.13	ปานกลาง	2.87	1.22	ปานกลาง
(2) 12.00 น. – 13.00 น.	2.94	0.97	ปานกลาง	3.10	1.03	ปานกลาง	2.66	0.99	ปานกลาง
(3) 16.30 น. – 20.00 น.	3.38	1.07	ปานกลาง	3.71	1.07	มาก	3.54	0.18	มาก
รวม	3.11	0.57	ปานกลาง	3.06	0.69	ปานกลาง	2.47	0.59	ปานกลาง

ตาราง 20 (ต่อ)

ด้านวัน เวลาของการจัด กิจกรรมนันทนาการ	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
3. ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม นันทนาการ									
(1) จัดกิจกรรมนันทนาการ เฉพาะในวันราชการ อย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์	3.05	0.92	ปานกลาง	3.27	1.04	ปานกลาง	2.85	0.20	ปานกลาง
(2) จัดกิจกรรมนันทนาการ เฉพาะวันหยุดราชการ	2.93	1.03	ปานกลาง	3.30	0.95	ปานกลาง	3.22	0.99	ปานกลาง
(3) จัดกิจกรรมนันทนาการทั้ง วันราชการและวันหยุด ราชการ	3.05	0.97	ปานกลาง	3.20	0.94	ปานกลาง	3.01	0.86	ปานกลาง
(4) จัดกิจกรรมนันทนาการ ครั้งละ 30 นาที	2.77	1.04	ปานกลาง	2.96	1.18	ปานกลาง	2.85	1.00	ปานกลาง
(5) จัดกิจกรรมนันทนาการ ครั้งละ 1 ถึง 2 ชั่วโมง ต่อวัน	2.90	0.99	ปานกลาง	3.01	0.98	ปานกลาง	3.02	1.05	ปานกลาง
รวม	3.13	0.69	ปานกลาง	3.49	0.58	ปานกลาง	3.39	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 20 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการใน โรงเรียนกีฬาด้านเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ นักเรียนชั้น ม.4 มีความคิดเห็นว่าวัน เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.32$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 2.44$) เวลาที่ใช้ในการจัด กิจกรรมคือ 16.00 – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.38$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เวลา 12.00 น. – 13.00 น. ($\bar{X} = 2.94$) และช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน 2 ข้อคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ และจัดกิจกรรมนันทนาการทั้งวันราชการและวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.05$) ส่วน นักเรียนชั้น ม .5 มีความคิดเห็นว่าวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปาน กลาง ($\bar{X} = 2.95$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.45$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วัน จันทร์ ($\bar{X} = 2.62$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.71$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. – 08.00 น. ($\bar{X} = 2.80$) และช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมเฉพาะวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.30$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 2.96$) และนักเรียนชั้น ม .6 มีความคิดเห็นว่าเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.94$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 2.40$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.54$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เวลา 12.00 น. – 13.00 น. ($\bar{X} = 2.66$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.22$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 2.85$)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ

1. กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา เช่น										
เกมต่างๆ กีฬากลางแจ้ง ในร่ม	3.03	1.11	ปานกลาง	3.39	0.88	ปานกลาง	3.40	1.15	ปานกลาง	
2. กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม เช่น										
การประดิษฐ์เครื่องใช้ การเย็บปัก										
ถักร้อย การปั้น การวาดภาพ	2.50	1.15	ปานกลาง	2.71	1.13	ปานกลาง	2.36	1.21	น้อย	
3. กิจกรรมประเภทการเต้นรำ ฟ้อนรำ										
และกิจกรรมเข้าจังหวะ เช่น รำวง										
กลองยาว รวมทั้งการเคลื่อนไหว										
ให้เข้ากับจังหวะดนตรี	2.41	1.20	น้อย	2.91	1.14	ปานกลาง	2.36	1.23	น้อย	
4. กิจกรรมประเภทดนตรีและการ										
ร้องเพลง เช่น การร้องเพลงต่าง ๆ										
เล่นดนตรี ฟังดนตรี	2.65	1.20	ปานกลาง	3.11	1.14	ปานกลาง	3.06	1.11	ปานกลาง	
5. กิจกรรมประเภทละครภาพยนตร์และ										
การแสดง เช่น การแสดงละคร										
บทบาทสมมติ	2.65	1.16	ปานกลาง	2.99	1.17	ปานกลาง	2.67	1.13	ปานกลาง	
6. กิจกรรมประเภทวรรณกรรม (อ่าน										
พูด เขียน) เช่น การอ่านการ์ตูน										
โต้วาที แต่งกลอน เรียงความ	2.38	1.09	น้อย	2.81	1.04	ปานกลาง	2.24	1.07	ปานน้อย	
7. กิจกรรมประเภทงานอดิเรก เช่น										
การสะสมแสตมป์ เหยี่ยูที่ระลึก	2.19	1.25	น้อย	2.53	1.19	ปานกลาง	2.07	1.19	น้อย	
8. กิจกรรมประเภทอาสาสมัคร เช่น										
บริการช่วยเหลืองานโรงเรียน ชุมชน										
สังคม	2.75	1.10	ปานกลาง	3.03	1.11	ปานกลาง	2.79	1.23	ปานกลาง	
9. กิจกรรมพิเศษ เช่น การเข้าร่วม										
กิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา										
วันเฉลิมพระชนมพรรษา	3.35	1.10	ปานกลาง	3.25	1.09	ปานกลาง	3.49	1.24	ปานกลาง	
10.กิจกรรมทางสังคม เช่น งานเลี้ยง										
สังสรรค์ การแสดงมุขตลก แสดง										
ความยินดี	3.06	1.02	ปานกลาง	3.15	1.06	ปานกลาง	2.92	0.98	ปานกลาง	
11.กิจกรรมกลางแจ้งนอกเมือง เช่น										
การอยู่ค่ายพักแรม	2.51	1.18	ปานกลาง	2.73	1.18	ปานกลาง	2.54	1.14	ปานกลาง	
รวม	2.68	0.75	ปานกลาง	2.97	0.77	ปานกลาง	2.71	0.72	ปานกลาง	

ตาราง 21 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา
ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$, $\bar{X} = 2.97$,

$\bar{X} = 2.71$) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนชั้น ม. 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 8 ข้อ และระดับน้อย 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมพิเศษ ($\bar{X} = 3.35$) รองลงมาคือ กิจกรรมทางสังคม เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ การแสดงมุทิตาจิต แสดงความยินดี ($\bar{X} = 3.06$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 11 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา เช่น เกมต่างๆ กีฬากลางแจ้ง ในร่ม ($\bar{X} = 3.39$) รองลงมาคือ กิจกรรมพิเศษ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา วันเฉลิมพระชนมพรรษา ($\bar{X} = 3.25$) และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ และระดับน้อย 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมพิเศษ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา วันเฉลิมพระชนมพรรษา ($\bar{X} = 3.49$) รองลงมาคือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา เช่น เกมต่างๆ กีฬากลางแจ้ง ในร่ม ($\bar{X} = 3.40$)

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามระดับชั้นเรียน โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ด้านงบประมาณและการสนับสนุน	3.77	0.57	มาก	3.71	0.49	มาก	3.87	0.50	มาก
2. ด้านบุคลากร	3.95	0.63	มาก	3.82	0.54	มาก	4.10	0.59	มาก
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก									
ความสะดวก	4.26	0.61	มาก	4.04	0.62	มาก	4.27	0.69	มาก
4. ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรม									
นันทนาการ	3.59	0.72	มาก	3.32	0.86	ปานกลาง	3.64	0.71	มาก
5. ด้านประเภทของกิจกรรม									
นันทนาการ	3.61	0.63	มาก	3.59	0.68	มาก	3.79	0.73	มาก
รวม	3.90	0.50	มาก	3.79	0.45	มาก	4.01	0.51	มาก

จากตาราง 22 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, $\bar{X} = 3.79$, $\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนทั้ง 3 ระดับชั้น มีความต้องการอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ม.4 ($\bar{X} = 4.26$) , ม. 5 ($\bar{X} = 4.04$) และ ม.6 ($\bar{X} = 4.27$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ม. 4 ($\bar{X} = 3.61$) ม. 5 ($\bar{X} = 3.59$) และ ม. 6 ($\bar{X} = 3.79$)

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

ด้านงบประมาณและการสนับสนุน	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. โรงเรียนกีฬาควรเป็นผู้จัด งบประมาณทั้งหมด	3.82	0.55	มาก	3.75	0.48	มาก	3.91	0.49	มาก
2. หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุน งบประมาณ	4.29	0.81	มาก	4.27	0.81	มาก	4.46	0.71	มาก
3. ผู้ปกครองควรสนับสนุนงบประมาณ	3.69	0.99	มาก	3.34	0.89	ปานกลาง	3.54	0.97	มาก
4. นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็น ผู้เสียค่าใช้จ่าย	2.36	1.31	น้อย	2.57	1.23	ปานกลาง	2.44	1.05	น้อย
5. โรงเรียนมีนโยบายเกี่ยวกับการจัด กิจกรรมนันทนาการที่ชัดเจน	4.01	0.86	มาก	3.85	0.90	มาก	4.20	0.88	มาก
6. ผู้บริหารโรงเรียนกำหนดเป้าหมาย ในการดำเนินงานไว้ชัดเจน	4.04	0.88	มาก	3.98	0.99	มาก	4.21	0.88	มาก
7. โรงเรียนมีระบบการจัดและ ดำเนินงานชัดเจน	4.05	0.84	มาก	4.00	0.84	มาก	4.22	0.73	มาก
8. โรงเรียนมีการบรรจุวิชากิจกรรม นันทนาการลงในหลักสูตร	3.95	1.03	มาก	3.97	0.87	มาก	4.09	0.86	มาก
รวม	3.77	0.57	มาก	3.71	0.49	มาก	3.87	0.50	มาก

จากตาราง 23 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัด
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านงบประมาณและ
การสนับสนุนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, $\bar{X} = 3.71$, $\bar{X} = 3.87$) เมื่อพิจารณาเป็น

รายชื่อ พบว่า นักเรียนชั้น ม. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ ระดับน้อย 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.29$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.36$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ ระดับปานกลาง 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.27$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.57$) และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.46$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.44$)

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ผู้นำกิจกรรมมีความรู้ความสามารถตรงตามกิจกรรมที่จัด	4.13	0.90	มาก	4.05	0.86	มาก	4.33	0.90	มาก
2. ผู้นำกิจกรรมมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	4.11	0.79	มาก	4.02	0.87	มาก	4.38	0.81	มาก
3. ผู้นำกิจกรรมมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักเรียนขณะร่วมกิจกรรม	4.14	0.83	มาก	3.80	1.02	มาก	4.25	0.87	มาก
4. ผู้นำกิจกรรมให้อิสระในการเลือกกิจกรรมตรงตามความถนัดและความสนใจ	4.14	0.88	มาก	4.03	0.78	มาก	4.33	0.77	มาก
5. ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน	2.83	1.41	ปานกลาง	2.86	1.34	ปานกลาง	2.53	1.40	ปานกลาง
6. ผู้นำกิจกรรมอำนวยความสะดวก	4.01	0.95	มาก	3.94	0.81	มาก	4.21	0.80	มาก
7. กิจกรรมเน้นหนักการที่จัดตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	4.03	1.05	มาก	3.91	0.87	มาก	4.45	0.79	มาก
8. จัดกิจกรรมเน้นหนักการตามกำหนดการที่วางไว้	4.19	0.84	มาก	3.93	0.82	มาก	4.29	0.82	มาก
9. กิจกรรมเน้นหนักการที่จัดกระตุ้นให้นักเรียนอยากเข้าร่วม	3.92	0.96	มาก	3.85	1.07	มาก	4.16	0.94	มาก
10. นักเรียนได้ความรู้และทักษะจากกิจกรรมเน้นหนักการที่เข้าร่วม	4.10	0.95	มาก	4.01	0.88	มาก	4.21	0.94	มาก
รวม	3.95	.63	มาก	3.82	0.54	มาก	3.87	.50	มาก

จากตาราง 24 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมเน้นหนักการด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, $\bar{X} = 3.82$, $\bar{X} = 3.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนทั้ง 3 ระดับชั้น มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ ระดับปานกลาง 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมตามกำหนดการที่วางไว้ ($\bar{X} = 4.19$, $\bar{X} = 2.83$, $\bar{X} = 4.33$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.83$, $\bar{X} = 4.19$, $\bar{X} = 2.53$)

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมเน้นหนักการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ									
กลางแจ้ง	3.91	1.13	มาก	3.71	0.97	มาก	3.94	1.06	มาก
2. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่ม	4.20	0.89	มาก	4.00	0.85	มาก	4.28	0.85	มาก
3. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ									
กลางแจ้งมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย	4.17	0.89	มาก	3.98	0.92	มาก	4.18	0.91	มาก
4. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ									
ในร่มมาตรฐานและมีความปลอดภัย	4.26	0.81	มาก	4.15	0.85	มาก	4.33	0.82	มาก
5. สภาพของห้องที่ใช้จัดกิจกรรมมีอากาศ									
ถ่ายเทได้ดี	4.33	0.87	มาก	4.19	0.89	มาก	4.41	0.86	มาก
6. มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด	4.28	1.01	มาก	4.26	0.85	มาก	4.34	1.08	มาก
7. มีการจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้	4.38	0.82	มาก	4.09	1.02	มาก	4.37	0.92	มาก
8. มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	4.38	0.85	มาก	4.09	0.80	มาก	4.44	0.79	มาก
9. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อยู่ในสภาพ									
สมบูรณ์ และได้มาตรฐาน	4.30	0.85	มาก	4.13	0.83	มาก	4.33	0.88	มาก
10. มีอุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิด									
มากพอแก่การให้บริการ	4.41	0.81	มาก	4.15	0.98	มาก	4.43	0.87	มาก
11. สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนกีฬา									
สะอาดร่มรื่นเป็นระเบียบ	4.40	0.84	มาก	4.13	0.91	มาก	4.30	1.07	มาก
12. สถานที่ใช้การประกอบกิจกรรมนันทนาการ									
มีเพียงพอในการประกอบกิจกรรม	4.33	0.84	มาก	3.97	1.08	มาก	4.28	1.03	มาก
13. สถานที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมมีตาราง									
การใช้ปิดประกาศไว้ชัดเจน	4.11	0.90	มาก	3.90	1.00	มาก	4.03	1.09	มาก
รวม	4.26	0.61	มาก	4.04	0.62	มาก	4.27	0.69	มาก

จากตาราง 25 แสดงว่าแสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, $\bar{X} = 4.04$, $\bar{X} = 4.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนทั้ง 3 ระดับชั้นมีความต้องการอยู่ในระดับมากทั้ง 13 ข้อ โดยนักเรียนชั้น ม. 4 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน 2 ข้อ คือ มีการจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้ และมีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ($\bar{X} = 4.38$) และมีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อยู่ในสภาพสมบูรณ์และได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 4.41$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ กลางแจ้ง ($\bar{X} = 3.91$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ($\bar{X} = 4.26$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ($\bar{X} = 3.71$) และนักเรียนชั้น ม. 6 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ($\bar{X} = 4.44$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ($\bar{X} = 3.94$)

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรม	ม. 4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. วันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม									
นันทนาการ									
(1) วันจันทร์	3.39	1.20	ปานกลาง	3.04	1.35	ปานกลาง	3.41	1.19	ปานกลาง
(2) วันอังคาร	3.50	1.20	ปานกลาง	3.02	1.41	ปานกลาง	3.44	1.21	ปานกลาง
(3) วันพุธ	3.48	1.23	ปานกลาง	3.01	1.40	ปานกลาง	3.44	1.18	ปานกลาง
(4) วันพฤหัสบดี	3.65	1.21	มาก	3.16	1.38	ปานกลาง	3.53	1.23	มาก
(5) วันศุกร์	3.62	1.15	มาก	3.41	1.37	ปานกลาง	3.65	1.30	มาก
(6) วันเสาร์	3.78	1.22	มาก	3.47	1.24	ปานกลาง	3.92	1.32	มาก
(7) วันอาทิตย์	3.74	1.16	มาก	3.27	1.38	ปานกลาง	3.90	1.20	มาก
(8) วันหยุดนักขัตฤกษ์	3.62	1.32	มาก	3.33	1.42	ปานกลาง	3.97	1.19	มาก
รวม	3.60	0.66	มาก	3.21	0.62	ปานกลาง	3.66	0.67	มาก
2. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม									
นันทนาการ									
(1) 06.00 น. – 08.00 น.	3.19	.22	ปานกลาง	2.93	1.32	ปานกลาง	3.29	1.28	ปานกลาง
(2) 12.00 น. – 13.00 น.	3.21	1.18	ปานกลาง	3.26	1.34	ปานกลาง	3.13	1.12	ปานกลาง
(3) 16.30 น. – 20.00 น.	3.85	1.15	มาก	3.92	1.19	มาก	4.20	1.00	มาก
รวม	3.42	0.76	ปานกลาง	3.37	0.47	ปานกลาง	3.54	0.50	มาก

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรม	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
3. ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการ									
(1) จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะใน วันราชการอย่างน้อย 3 วัน/ สัปดาห์	3.78	1.04	มาก	3.73	1.11	มาก	3.82	1.09	มาก
(2) จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะ วันหยุดราชการ	3.56	1.13	มาก	3.35	1.17	ปานกลาง	3.90	1.10	มาก
(3) จัดกิจกรรมนันทนาการทั้งวัน ราชการและวันหยุดราชการ	3.64	1.10	มาก	3.45	1.13	ปานกลาง	3.68	0.97	มาก
(4) จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที	3.67	0.93	มาก	3.43	1.29	ปานกลาง	3.51	1.27	มาก
(5) จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 1 ถึง 2 ชั่วโมงต่อวัน	3.67	1.11	มาก	3.48	1.04	ปานกลาง	3.57	1.26	มาก
รวม	3.67	0.72	มาก	3.49	0.87	ปานกลาง	3.67	0.72	มาก

จากตาราง 26 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัด
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านวัน เวลาของ
นักเรียนชั้น ม. 4 มีความคิดเห็นว่าวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$)
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.78$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 3.39$)
เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา
16.30 น. – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.85$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. – 08.00 น.
($\bar{X} = 3.19$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) ข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์
($\bar{X} = 3.78$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.56$)
ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความคิดเห็นว่าวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.21$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.47$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วันพุธ
($\bar{X} = 3.01$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
คือ เวลา 16.30 น. – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.92$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. – 08.00 น.
($\bar{X} = 2.93$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) ข้อที่
มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์
($\bar{X} = 3.73$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.35$)
และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความคิดเห็นว่าวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$)
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ ($\bar{X} = 3.97$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วันจันทร์
($\bar{X} = 3.41$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ
เวลา 16.30 – 20.00 น. ($\bar{X} = 4.20$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เวลา 12.00 น. – 13.00 น.
($\bar{X} = 3.13$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) ข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์
($\bar{X} = 3.90$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 3.51$)

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
จำแนกตามระดับชั้นเรียน ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	ม.4 = 171			ม.5 = 96			ม.6 = 90		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา เช่น เกมต่าง ๆ กีฬากลางแจ้ง ในร่ม	4.07	0.82	มาก	3.69	0.99	มาก	4.16	0.87	มาก
2. กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม เช่น การประดิษฐ์เครื่องใช้ การเย็บ ปักถักร้อยการปั้น การวาดภาพ	3.43	1.22	ปานกลาง	3.16	1.28	ปานกลาง	3.32	1.20	ปานกลาง
3. กิจกรรมประเภทการเต้นรำ ฟ้อนรำ กิจกรรมเข้าจังหวะ เช่น รำวง กลองยาวรวมทั้งการเคลื่อนไหว ให้เข้ากับจังหวะดนตรี	3.09	1.10	ปานกลาง	3.34	1.27	ปานกลาง	3.46	1.23	ปานกลาง
4. กิจกรรมประเภทดนตรีและการ ร้องเพลง เช่น การร้องเพลง ต่าง ๆ เล่นดนตรี ฟังดนตรี	3.75	1.18	มาก	3.97	1.05	มาก	4.36	0.88	มาก
5. กิจกรรมประเภทละครภาพยนตร์ และการแสดง เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมติ	3.54	1.14	มาก	3.53	1.16	มาก	3.84	1.16	มาก
6. กิจกรรมประเภทวรรณกรรม (อ่าน พูด เขียน) เช่น การอ่านการ์ตูน ได้อาที่ แต่งกลอน เรียงความ	3.25	1.15	ปานกลาง	3.64	1.11	มาก	3.54	1.19	มาก
7. กิจกรรมประเภทงานอดิเรก เช่น การสะสมแสตมป์ เหรียญที่ระลึก	3.36	1.04	ปานกลาง	3.26	1.12	ปานกลาง	3.43	1.35	ปานกลาง
8. กิจกรรมประเภทอาสาสมัคร เช่น บริการช่วยเหลืองานโรงเรียน ชุมชน สังคม	3.71	0.89	มาก	3.74	0.91	มาก	3.76	1.17	มาก
9. กิจกรรมพิเศษ เช่น การเข้าร่วม กิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา วันเฉลิมพระชนมพรรษา	3.77	0.93	มาก	3.62	0.88	มาก	4.05	0.98	มาก
10. กิจกรรมทางสังคม เช่น งานเลี้ยง สังสรรค์ การแสดงมุทิตาจิต แสดงความยินดี	4.05	0.93	มาก	3.84	0.99	มาก	3.93	1.08	มาก
11. กิจกรรมกลางแจ้งนอกเมือง เช่น การอยู่ค่ายพักแรม	3.81	1.17	มาก	3.78	1.07	มาก	3.94	1.14	มาก
รวม	3.61	0.63	มาก	3.59	3.68	มาก	3.79	0.73	มาก

จากตาราง 27 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$, $\bar{X} = 3.59$, $\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนชั้น ม. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ ระดับปานกลาง 4 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา ($\bar{X} = 4.07$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทเต้นรำ ฟ้อนรำ และกิจกรรมเข้าจังหวะ ($\bar{X} = 3.09$) ส่วนนักเรียนชั้น ม.5 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ และระดับปานกลาง 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทดนตรีและการร้องเพลง ($\bar{X} = 3.97$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม ($\bar{X} = 3.16$) และนักเรียนชั้น ม.6 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ ระดับปานกลาง 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทดนตรีและการร้องเพลง ($\bar{X} = 4.36$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม ($\bar{X} = 3.32$)

ผลการวิเคราะห์สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังแสดงในตาราง 28 – 39

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน

สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ด้านงบประมาณและการสนับสนุน	3.22	0.61	ปานกลาง
2. ด้านบุคลากร	3.33	0.63	ปานกลาง
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.29	0.67	ปานกลาง
4. ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ	2.97	0.61	ปานกลาง
5. ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	2.77	0.76	ปานกลาง
รวม	3.12	0.48	ปานกลาง

จากตาราง 28 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน ($\bar{X} = 3.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.33$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.77$)

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

ด้านงบประมาณและการสนับสนุน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. โรงเรียนกีฬาควรเป็นผู้จัดงบประมาณทั้งหมด	3.44	1.00	ปานกลาง
2. หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ	3.49	1.10	ปานกลาง
3. ผู้ปกครองควรสนับสนุนงบประมาณ	3.18	1.03	ปานกลาง
4. นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย	2.61	1.12	ปานกลาง
5. โรงเรียนมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการที่ชัดเจน	3.37	0.98	ปานกลาง
6. ผู้บริหารโรงเรียนกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานไว้ชัดเจน	3.33	1.09	ปานกลาง
7. โรงเรียนมีระบบการจัดและดำเนินงานชัดเจน	3.23	0.93	ปานกลาง
8. โรงเรียนมีการบรรจุวิชากิจกรรมนันทนาการลงในหลักสูตร	3.06	1.05	ปานกลาง
รวม	3.22	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 29 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านงบประมาณและการสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 8 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 3.49$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.61$)

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ผู้นำกิจกรรมมีความรู้ความสามารถตรงตาม กิจกรรมที่จัด	3.37	0.86	ปานกลาง
2. ผู้นำกิจกรรมมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	3.40	1.02	ปานกลาง
3. ผู้นำกิจกรรมมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักเรียน ขณะร่วมกิจกรรม	3.38	0.99	ปานกลาง
4. ผู้นำกิจกรรมให้อิสระในการเลือกกิจกรรมตรงตาม ความถนัดและความสนใจ	3.34	1.02	ปานกลาง
5. ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะปฏิบัติงาน	3.19	1.02	ปานกลาง
6. ผู้นำกิจกรรมอำนวยความสะดวก	3.22	0.93	ปานกลาง
7. กิจกรรมนันทนาการที่จัดตรงกับความต้องการและ ความสนใจของนักเรียน	3.29	1.03	ปานกลาง
8. จัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้	3.46	1.00	ปานกลาง
9. กิจกรรมนันทนาการที่จัดกระตุ้นให้นักเรียน อยากเข้าร่วม	3.16	0.99	ปานกลาง
10. นักเรียนได้ความรู้และทักษะจากกิจกรรม นันทนาการที่เข้าร่วม	3.41	0.95	ปานกลาง
รวม	3.33	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 30 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้าน
บุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.46$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ย
ต่ำสุดคือ กิจกรรมนันทนาการที่จัดกระตุ้นให้นักเรียนอยากเข้าร่วม ($\bar{X} = 3.16$)

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง	3.42	0.91	ปานกลาง
2. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่ม	3.39	1.00	ปานกลาง
3. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ กลางแจ้งมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย	3.34	0.97	ปานกลาง
4. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่ม มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย	3.48	0.94	ปานกลาง
5. สภาพของห้องที่ใช้จัดกิจกรรมมีอากาศ ถ่ายเทได้ดี	3.47	1.03	ปานกลาง
6. มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด	2.99	1.14	ปานกลาง
7. มีการจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้	3.33	1.05	ปานกลาง
8. มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	3.17	0.99	ปานกลาง
9. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อยู่ในสภาพ สมบูรณ์และได้มาตรฐาน	3.18	0.88	ปานกลาง
10. มีอุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิดมากพอ แก่การให้บริการ	3.24	1.14	ปานกลาง
11. สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนกีฬาสะอาด ร่มรื่นเป็นระเบียบ	3.40	0.99	ปานกลาง
12. สถานที่ใช้การประกอบกิจกรรมนันทนาการ มีเพียงพอในการประกอบกิจกรรม	3.36	0.95	ปานกลาง
13. สถานที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมมีตาราง การใช้ปิดประกาศไว้ชัดเจน	3.04	1.06	ปานกลาง
รวม	3.29	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 31 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่มมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.48$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ($\bar{X} = 2.99$)

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. วันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ			
(1) วันจันทร์	2.48	1.05	น้อย
(2) วันอังคาร	2.52	1.07	ปานกลาง
(3) วันพุธ	2.56	1.04	ปานกลาง
(4) วันพฤหัสบดี	2.65	1.21	ปานกลาง
(5) วันศุกร์	2.85	1.14	ปานกลาง
(6) วันเสาร์	3.51	1.22	มาก
(7) วันอาทิตย์	3.36	1.21	ปานกลาง
(8) วันหยุดนักขัตฤกษ์	3.19	1.25	ปานกลาง
รวม	2.89	0.63	ปานกลาง
2. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ			
(1) 06.00 น. – 08.00 น.	2.92	1.12	ปานกลาง
(2) 12.00 น. – 13.00 น.	2.91	1.01	ปานกลาง
(3) 16.30 น. – 20.00 น.	3.50	1.00	ปานกลาง
รวม	3.11	0.51	ปานกลาง

3. ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการ

(1) จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์	3.07	1.03	ปานกลาง
(2) จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันหยุดราชการ	3.10	1.02	ปานกลาง
(3) จัดกิจกรรมนันทนาการทั้งวันราชการและวันหยุดราชการ	3.09	0.93	ปานกลาง
(4) จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที	2.85	1.09	ปานกลาง
(5) จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 1 ถึง 2 ชั่วโมงต่อวัน	2.96	1.00	ปานกลาง
รวม	3.01	0.48	ปานกลาง

จากตาราง 32 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านระยะเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีความเห็นว่าวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.51$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 2.48$) ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น.- 20.00 น. ($\bar{X} = 3.50$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 12.00 น. – 13.00 น. ($\bar{X} = 2.91$) และช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.10$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 2.85$)

ตาราง 33 ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
-------------------------------	-----------	-----	-------

1. กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา เช่น เกมต่าง ๆ			
กีฬากลางแจ้ง ในร่ม	3.22	1.08	ปานกลาง
2. กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม เช่น			
การประดิษฐ์เครื่องใช้ การเย็บปักถักร้อย			
การปั้น การวาดภาพ	2.53	1.17	ปานกลาง
3. กิจกรรมประเภทการเต้นรำ ฟ้อนรำ และ			
กิจกรรมเข้าจังหวะ เช่น รำวง กลองยาว			
รวมทั้งการเคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี	2.53	1.21	ปานกลาง
4. กิจกรรมประเภทดนตรีและการร้องเพลง เช่น			
การร้องเพลงต่าง ๆ เล่นดนตรี ฟังดนตรี	2.87	1.18	ปานกลาง
5. กิจกรรมประเภทละครภาพยนตร์และการแสดง			
เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมติ	2.75	1.17	ปานกลาง
6. กิจกรรมประเภทวรรณกรรม (อ่าน พูดย เขียน) เช่น			
การอ่านการ์ตูน โต้วาทิ แต่งกลอน เรียงความ	2.46	1.10	น้อย
7. กิจกรรมประเภทงานอดิเรก เช่น การสะสม			
แสตมป์ เหรียญที่ระลึก	2.26	1.23	น้อย
8. กิจกรรมประเภทอาสาสมัคร เช่น บริการ			
ช่วยเหลืองานโรงเรียน ชุมชน สังคม	2.84	1.13	ปานกลาง
9. กิจกรรมพิเศษ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมใน			
วันสำคัญทางศาสนา วันเฉลิมพระชนมพรรษา	3.35	1.13	ปานกลาง
10. กิจกรรมทางสังคม เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์			
การแสดงมุทิตาจิต แสดงความยินดี	3.05	1.02	ปานกลาง
11. กิจกรรมกลางแจ้งนอกเมือง เช่น			
การอยู่ค่ายพักแรม	2.58	1.17	ปานกลาง
รวม	2.77	0.76	ปานกลาง

จากตาราง 33 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประเภทกิจกรรมพิเศษ ($\bar{X} = 3.35$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทงานอดิเรก ($\bar{X} = 2.26$)

ตาราง 34 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 โดยรวมและรายด้าน

ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
-----------------------------------	-----------	-----	-------

1. ด้านงบประมาณและการสนับสนุน	3.78	0.54	มาก
2. ด้านบุคลากร	3.96	0.61	มาก
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.21	0.65	มาก
4. ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.53	0.77	มาก
5. ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	3.66	0.68	มาก
รวม	3.83	0.48	มาก

จากตาราง 34 แสดงว่าความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.21$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.53$)

ตาราง 35 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

ด้านงบประมาณและการสนับสนุน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. โรงเรียนกีฬาควรเป็นผู้จัดงบประมาณทั้งหมด	4.14	0.87	มาก
2. หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ	4.32	0.78	มาก
3. ผู้ปกครองควรสนับสนุนงบประมาณ	3.56	0.96	มาก
4. นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย	2.43	1.23	น้อย
5. โรงเรียนมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม นันทนาการที่ชัดเจน	4.02	0.88	มาก
6. ผู้บริหารโรงเรียนกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงาน ไว้ชัดเจน	4.07	0.91	มาก
7. โรงเรียนมีระบบการจัดและดำเนินงานชัดเจน	4.08	0.81	มาก
8. โรงเรียนมีการบรรจุวิชากิจกรรมนันทนาการลงใน หลักสูตร	3.99	0.95	มาก
รวม	3.78	0.54	มาก

จากตาราง 35 แสดงว่าความต้องการการกรกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านงบประมาณและการสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.32$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือนักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.43$)

ตาราง 36 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. ผู้นำกิจกรรมมีความรู้ความสามารถตรงตามกิจกรรมที่จัด	4.16	0.90	มาก
2. ผู้นำกิจกรรมมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	4.15	0.83	มาก
3. ผู้นำกิจกรรมมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักเรียนขณะร่วมกิจกรรม	4.08	0.91	มาก
4. ผู้นำกิจกรรมให้อิสระในการเลือกกิจกรรมตรงตามความถนัดและความสนใจ	4.15	0.83	มาก
5. ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน	2.77	1.39	ปานกลาง
6. ผู้นำกิจกรรมอำนวยความสะดวก	4.04	0.88	มาก
7. กิจกรรมนั้นหนทางการที่จัดตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน	4.10	0.96	มาก
8. จัดกิจกรรมนั้นหนทางการตามกำหนดการที่วางไว้	4.14	0.84	มาก
9. กิจกรรมนั้นหนทางการที่จัดกระตุ้นให้นักเรียนอยากเข้าร่วม	3.96	0.99	มาก
10. นักเรียนได้ความรู้และทักษะจากกิจกรรมนั้นหนทางการที่เข้าร่วม	4.10	0.93	มาก
รวม	3.96	0.61	มาก

จากตาราง 36 แสดงว่าความต้องการการจัดกิจกรรมนั้นหนทางการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้นำกิจกรรมมีความรู้ความสามารถตรงตามกิจกรรมที่จัด ($\bar{X} = 4.16$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.77$)

ตาราง 37 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนั้นหนทางการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง	3.87	1.07	มาก
2. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่ม	4.17	0.87	มาก
3. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย	4.12	0.90	มาก
4. สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่มมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย	4.24	0.83	มาก
5. สภาพของห้องที่ใช้จัดกิจกรรมมีอากาศถ่ายเทได้ดี	4.31	0.87	มาก
6. มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด	4.29	0.98	มาก
7. มีการจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้	4.30	0.91	มาก
8. มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้	4.30	0.84	มาก
9. อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อยู่ในสภาพสมบูรณ์และได้มาตรฐาน	4.26	0.85	มาก
10. มีอุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิดมากพอแก่การให้บริการ	4.34	0.88	มาก
11. สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนกีฬาสะอาดร่มรื่นเป็นระเบียบ	4.29	0.93	มาก
12. สถานที่ใช้การประกอบกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอในการประกอบกิจกรรม	4.21	0.97	มาก
13. สถานที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมมีตารางการใช้ปิดประกาศไว้ชัดเจน	4.03	0.98	มาก
รวม	4.21	0.65	มาก

จากตาราง 37 แสดงว่าความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิดมากพอแก่การให้บริการ ($\bar{X} = 4.34$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ($\bar{X} = 3.87$)

ตาราง 38 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. วันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ			
(1) วันจันทร์	3.30	1.25	ปานกลาง
(2) วันอังคาร	3.35	1.27	ปานกลาง
(3) วันพุธ	3.33	1.28	ปานกลาง
(4) วันพฤหัสบดี	3.49	1.27	ปานกลาง
(5) วันศุกร์	3.57	1.25	มาก
(6) วันเสาร์	3.73	1.26	มาก
(7) วันอาทิตย์	3.65	1.25	มาก
(8) วันหยุดนักขัตฤกษ์	3.63	1.33	มาก
รวม	3.51	0.74	มาก
2. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ			
(1) 06.00 น. – 08.00 น.	3.14	1.26	ปานกลาง
(2) 12.00 น. – 13.00 น.	3.21	1.21	ปานกลาง
(3) 16.30 น. – 20.00 น.	3.95	1.13	มาก
รวม	3.43	0.68	ปานกลาง
3. ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการ			
(1) จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการ อย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์	3.78	1.07	มาก
(2) จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันหยุดราชการ	3.59	1.15	มาก
(3) จัดกิจกรรมนันทนาการทั้งวันราชการและ วันหยุดราชการ	3.61	1.08	มาก
(4) จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที	3.56	1.12	มาก
(5) จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 1 ถึง 2 ชั่วโมงต่อวัน	3.60	1.13	มาก
รวม	3.62	0.79	มาก

จากตาราง 38 แสดงว่าความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีความคิดเห็นว่าวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดวันเสาร์ ($\bar{X} = 3.73$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ

วันจันทร์ ($\bar{X} = 3.30$) ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.95$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. – 08.00 น. ($\bar{X} = 3.14$) และช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.78$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 3.59$)

ตาราง 39 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา เช่น เกมต่างๆ กีฬา กลางแจ้ง ไนรม	3.99	0.90	มาก
2. กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม เช่น การประดิษฐ์ เครื่องใช้ การเย็บปักถักร้อย การปั้น การวาดภาพ	3.32	1.23	ปานกลาง
3. กิจกรรมประเภทการเดินรำ ฟ้อนรำ และกิจกรรม เข้าจังหวะ เช่น รำวง กลองยาว รวมทั้งการ เคลื่อนไหวให้เข้ากับจังหวะดนตรี	3.25	1.18	ปานกลาง
4. กิจกรรมประเภทดนตรีและการร้องเพลง เช่น การ ร้องเพลงต่าง ๆ เล่นดนตรี ฟังดนตรี	3.95	1.10	มาก
5. กิจกรรมประเภทละครภาพยนตร์และการแสดง เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมติ	3.61	1.15	มาก
6. กิจกรรมประเภทวรรณกรรม (อ่าน พูด เขียน) เช่น การอ่านการ์ตูน ใ้ว่าที่ แต่งกลอน เรียงความ	3.42	1.16	ปานกลาง
7. กิจกรรมประเภทงานอดิเรก เช่น การสะสมแสตมป์ เหรียญที่ระลึก	3.35	1.14	ปานกลาง
8. กิจกรรมประเภทอาสาสมัคร เช่น บริการช่วยเหลือ งานโรงเรียน ชุมชน สังคม	3.73	0.97	มาก
9. กิจกรรมพิเศษ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญ ทางศาสนา วันเฉลิมพระชนมพรรษา	3.79	0.93	มาก
10. กิจกรรมทางสังคม เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ การแสดงมุทิตาจิต แสดงความยินดี	3.96	0.98	มาก
11. กิจกรรมกลางแจ้งนอกเมือง เช่น การอยู่ค่ายพักแรม	3.84	1.13	มาก
รวม	3.66	0.68	มาก

จากตาราง 39 แสดงว่าความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา ($\bar{X} = 3.99$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม ($\bar{X} = 3.32$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับสภาพและความต้องการของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

1. ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกีฬา มีความคิดเห็นในด้านงบประมาณและการสนับสนุน ดังนี้

- งบประมาณไม่เพียงพอในการจัดกิจกรรมนันทนาการ
- ไม่ใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- งบประมาณไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกีฬา มีข้อเสนอแนะในด้านงบประมาณและการสนับสนุน ดังนี้

- ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้มากกว่านี้
- น่าจะมีหน่วยงานอื่น ๆ เข้ามาสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมนันทนาการ
- ผู้บริหารควรมีการชี้แจงในเรื่องงบประมาณและค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรม
- ไม่ควรเรียกเก็บเงินจากนักเรียนเพื่อนำมาทำกิจกรรม
- ควรมีงบประมาณในการให้รางวัลกับนักเรียนที่ชนะเลิศในการทำกิจกรรม

2. ด้านบุคลากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกีฬา มีความคิดเห็นในด้านบุคลากร ดังนี้

- บุคลากรที่ประจำในกิจกรรมต่าง ๆ ต้องมีความรู้ ความสามารถและเชี่ยวชาญในกิจกรรมนั้น ๆ
- บุคลากรที่ดูแลนักเรียนขณะทำกิจกรรม ต้องเอาใจใส่ให้นักเรียนให้มากกว่านี้
- บุคลากรไม่เพียงพอกับกิจกรรมและจำนวนนักเรียน
- บุคลากรขาดความสามัคคี
- บุคลากรบางท่านไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกีฬา มีข้อเสนอแนะในด้านบุคลากร ดังนี้

- ควรมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในกิจกรรมนั้น ๆ
- ควรเพิ่มบุคลากรด้านกิจกรรมนันทนาการให้มากขึ้น หรือจัดฝึกอบรมผู้นำด้านนันทนาการ
- ควรมีบุคลากรให้เพียงพอ กับนักเรียนในขณะร่วมกิจกรรม
- บุคลากรควรเอาใจใส่ ดูแลนักเรียนให้มากกว่านี้

- บุคลากรไม่ควรเอาเรื่องคะแนนและการพักการเรียนมาข่มขู่ หรือต่อรองให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ควรให้เลือกได้ตามความสมัครใจ
- บุคลากรควรรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนบ้าง

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกีฬา มีความคิดเห็นในด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

- สถานที่ในการจัดกิจกรรมคับแคบ ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมแต่ละประเภท
- สถานที่ในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสมกับกิจกรรมบางประเภท
- สถานที่ในการทำกิจกรรมไม่สะอาด อากาศถ่ายเทได้ไม่สะดวก และแสงสว่างไม่เพียงพอ
- สถานที่จัดกิจกรรมบางประเภทไม่ปลอดภัย
- ขาดอุปกรณ์ เช่น อุปกรณ์กีฬาประเภทต่าง ๆ อุปกรณ์ทำความสะอาดสถานที่
- ขาดการบำรุงรักษาและซ่อมแซมอุปกรณ์กีฬา
- ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น รถยนต์ในการรับ – ส่ง นักเรียนไปทำกิจกรรมนอกสถานที่

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกีฬา มีข้อเสนอแนะในด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนี้

- ควรจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภท
- ควรมีสถานที่ให้เพียงพอ กว้างขวาง สำหรับการจัดกิจกรรม ทั้งในร่มและกลางแจ้ง
- สถานที่จัดกิจกรรมควรสะอาด มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกและแสงสว่างเพียงพอ
- ควรเพิ่มอุปกรณ์กีฬาแต่ละประเภทให้เพียงพอและได้มาตรฐาน
- ควรมีชุดกีฬาให้ใช้ในการจัดกิจกรรม
- ควรมีการซ่อมแซม ดูแลรักษา อุปกรณ์ เพื่อให้ใช้งานได้อยู่เสมอ
- ควรมียานพาหนะในการพานักเรียนไปทำกิจกรรมนอกสถานที่ เช่น เข้าค่ายพักแรม ทักษะศึกษา เป็นต้น
- ควรมีห้องดนตรีไว้ให้นักเรียนได้เล่นเพื่อผ่อนคลายความเครียด

4. ด้าน วัน เวลา ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกีฬา มีความคิดเห็นในด้านวัน เวลา ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้

- วัน เวลา ในการจัดกิจกรรมไม่แน่นอน
- เวลาในการจัดกิจกรรมน้อยเกินไป ไม่เหมาะสมกับกิจกรรมบางประเภท
- ไม่ควรจัดกีฬาในวันเปิดเรียนเพราะนักเรียนไม่มีเวลาทำการบ้าน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกีฬา มีข้อเสนอแนะในด้านวัน เวลา ของกิจกรรมนันทนาการดังนี้

- ควรเพิ่มระยะเวลาในการจัดกิจกรรมให้มากกว่านี้
- ควรจัดกิจกรรมในวันหยุด
- ควรจัดกิจกรรมแต่ละประเภทให้เหมาะสมกับเวลา
- ควรแจ้งกำหนดการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน

5. ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกีฬา มีความคิดเห็นในด้านประเภท ของกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้

- ประเภทของกิจกรรมมีให้เลือกน้อย
- กิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้ไม่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน ไม่ตรงกับความ ต้องการของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม
- กิจกรรมที่จัดเน้นกีฬาเกินไป ควรมีกิจกรรมประเภทอื่น ๆ ที่สนุกสนานผ่อนคลายความเครียดบ้าง
- กิจกรรมที่จัดซ้ำซาก ทำให้นักเรียนไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกีฬา มีข้อเสนอแนะในด้านประเภทของ กิจกรรมนันทนาการ ดังนี้

- ควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการหลาย ๆ ประเภท เช่น เดินรำ ฟ้อนรำ ร้อง เพลง ดูหนัง เป็นต้น
- ควรมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และจูงใจให้นักเรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรม
- ควรเพิ่มกิจกรรมประเภทที่สนุกสนานและได้แสดงความสามารถของนักเรียน เช่น การประกวดร้องเพลง การประกวดเต้นลีลาศ เป็นต้น
- ควรจัดกิจกรรมทัศนศึกษาหรือเข้าค่าย นอกสถานที่ และควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมทุกคน

- ควรมีการสำรวจ ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน เพื่อจะได้จัดกิจกรรมตามความสนใจของนักเรียน
- ควรมีการตั้งชมรมต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนและบุคลากรทำกิจกรรมร่วมกันทำให้เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกัน
- ควรมีกิจกรรมใหม่ ๆ ให้สาระความรู้กับนักเรียน
- ควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย และกระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงออก
- ควรจัดดนตรีให้นักเรียนเล่นกันเอง อย่างน้อยเดือนละครั้ง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษา
ในปีการศึกษา 2546 โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 376 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ
ยามาเน่ (Yamane. 1970 : 725) และทำการแบ่งสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified
Random Sampling) และแบ่งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในอัตราส่วน 2 : 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ
และระดับชั้นที่กำลังศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรม
นันทนาการและความต้องการของการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ของโรงเรียนกีฬา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ
มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งเป็น 5 ด้าน

1. ด้านงบประมาณและการสนับสนุน
2. ด้านบุคลากร
3. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ด้าน วัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ
5. ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามให้ผู้ตอบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับสภาพและความต้องการของการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนกีฬา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open – Ended)

เกณฑ์การให้คะแนน

1. การให้คะแนนสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้กำหนดคะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. นำระดับสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่า

ระดับสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ

มากที่สุด	4.51 – 5.00
มาก	3.51 – 3.50
ปานกลาง	2.51 – 2.50
น้อย	1.51 – 2.50
น้อยที่สุด	1.00 – 1.50

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนกีฬา ทั้ง 10 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ประสานงานกับผู้อำนวยการ และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนกีฬาทั้ง 10 แห่ง และจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ภายในมีซองติดแสตมป์จำหน่ายของส่งคืนผู้วิจัยตามระยะเวลาที่กำหนด และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 357 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุป

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 65.80 และเป็นเพศหญิง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 โดยเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 47.90 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.89 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.20 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬาโดยแยกเป็นเพศ ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$, $\bar{X} = 3.07$) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน โดยนักเรียนชายข้อที่มีค่าเฉลี่ยความสูงสุดคือ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.33$) ต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.33$) ส่วนนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดในด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.32$) ต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.70$) โดยพบรายด้านดังนี้

2.1.1 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมนันทนาการในด้านงบประมาณและการสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, $\bar{X} = 3.18$)) โดยนักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 8 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนกีฬาควรเป็นผู้จัดงบประมาณทั้งหมด ($\bar{X} = 3.50$) ต่ำสุดคือนักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.54$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความ

คิดเห็นโดยรวมปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) โดยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และระดับปานกลาง 7 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 3.64$) ต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.74$)

2.1.2 ด้านบุคลากร

นักเรียนชายและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมนันทนาการในด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) โดยนักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 10 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน 2 ข้อคือ ผู้นำกิจกรรมมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และจัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.42$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมนันทนาการที่จัดกระตุ้นให้นักเรียนอยากเข้าร่วม ($\bar{X} = 3.18$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และระดับปานกลาง 9 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.52$) ต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.12$)

2.1.3 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมนันทนาการในด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$, $\bar{X} = 3.22$) โดยนักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และระดับปานกลาง 12 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่มมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.55$) ต่ำสุดคือ สถานที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการมีตารางการใช้ปิดประกาศไว้ชัดเจน ($\bar{X} = 3.00$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 13 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สภาพของห้องที่ใช้จัดกิจกรรมมีอากาศถ่ายเทได้ดี ($\bar{X} = 3.40$) ต่ำสุดเท่ากัน 2 ข้อคือ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้อยู่ในสภาพสมบูรณ์และได้มาตรฐาน และมีอุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิดมากพอแก่การให้บริการ ($\bar{X} = 3.02$)

2.1.4 ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมนันทนาการในด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ เห็นว่าวันที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.54$) ต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 2.46$) ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. – 20.00 น. ต่ำสุดคือ เวลา 12.00 น. – 13.00 น. ($\bar{X} = 2.93$) และช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรม

นันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.20$) ต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 2.91$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่าเป็นวันที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ ($\bar{X} = 3.52$) ต่ำสุดคือ วันพฤหัสบดี ($\bar{X} = 2.75$) ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.51$) ต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. – 08.00 น. ($\bar{X} = 2.83$) ส่วนช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือจัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 3.72$) ต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 1 ถึง 2 ชั่วโมงต่อวัน

2.1.5 ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมนันทนาการในด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$, $\bar{X} = 2.70$) โดยนักเรียนชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 9 ข้อ และระดับน้อย 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมพิเศษ ($\bar{X} = 3.41$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทงานอดิเรก ($\bar{X} = 2.32$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง 8 ข้อ และระดับน้อย 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา ($\bar{X} = 3.35$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทงานอดิเรก ($\bar{X} = 2.15$)

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา โดยแยกเป็นเพศ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, $\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนชายมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.20$) ต่ำสุดคือ ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.48$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้าน สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.22$) ต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.63$) โดยพบรายด้านดังนี้

2.2.1 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านงบประมาณและการสนับสนุนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, $\bar{X} = 3.88$) โดยนักเรียนชายมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ ปานกลาง 1 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.29$) ต่ำสุดคือนักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.37$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงาน

เอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.40$) ต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.55$)

2.2.2 ด้านบุคลากร

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, $\bar{X} = 4.08$) โดยนักเรียนชายมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้นำกิจกรรมให้อิสระในการเลือกกิจกรรมตรงตามความถนัดและความสนใจ ($\bar{X} = 4.13$) ต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.76$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากัน 2 ข้อ คือ ผู้นำกิจกรรมมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน และกิจกรรมนันทนาการที่จัดตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ($\bar{X} = 4.31$) ต่ำสุดคือ ผู้นำมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.77$)

2.2.3 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการการจัดกิจกรรมด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, $\bar{X} = 4.22$) โดยนักเรียนชายมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้ง 13 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีอุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิดมากพอแก่การให้บริการ ($\bar{X} = 4.34$) ต่ำสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ($\bar{X} = 3.88$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้ง 13 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้ ($\bar{X} = 4.37$) ต่ำสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ($\bar{X} = 3.84$)

2.2.4 ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชายมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการในด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีความต้องการวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.70$) ต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 3.22$) ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.93$) ต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. – 08.00 น. ($\bar{X} = 3.08$) และช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.67$) ต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.47$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.78$) ต่ำสุด

คือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 3.45$) ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.98$) ต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. – 08.00 น. ($\bar{X} = 3.25$) และช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์. ($\bar{X} = 3.98$) ต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 1 ถึง 2 ชั่วโมงต่อวัน ($\bar{X} = 3.62$)

2.2.5 ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการในด้านประเภทของจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, $\bar{X} = 3.77$) โดยนักเรียนชายมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ และระดับปานกลาง 4 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา ($\bar{X} = 4.00$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทการเต้นรำ ฟ้อนรำ และกิจกรรมเข้าจังหวะ ($\bar{X} = 3.16$) ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ และระดับปานกลาง 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทดนตรีและการร้องเพลง ($\bar{X} = 4.18$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทศิลปหัตถกรรม ($\bar{X} = 3.30$)

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา โดยแยกเป็นระดับชั้น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$, $\bar{X} = 3.23$, $\bar{X} = 3.13$) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนชั้น ม. 4 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.25$) ต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.68$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.49$) ต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.97$) และนักเรียนชั้น ม. 6 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.39$) ต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.71$) โดยพบรายด้านดังนี้

2.3.1 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านงบประมาณและการสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, $\bar{X} = 3.22$, $\bar{X} = 3.24$) โดยนักเรียนชั้น ม. 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และปานกลาง 7 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 3.56$) ต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.58$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 8 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 3.50$) ต่ำสุดคือ นักเรียน

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.58$) และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ และระดับปานกลางทั้ง 6 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนกีฬาควรเป็นผู้จัดงบประมาณทั้งหมด ($\bar{X} = 3.55$) ต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.68$)

2.3.2 ด้านบุคลากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านงบประมาณและการสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, $\bar{X} = 3.42$, $\bar{X} = 3.24$) โดยนักเรียนชั้น ม. 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 10 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.36$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมนันทนาการที่จัดกระตุ้นให้นักเรียนอยากเข้าร่วม ($\bar{X} = 2.98$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.63$) ต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.14$) และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และระดับปานกลาง 9 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนได้ความรู้และทักษะจากกิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วม ($\bar{X} = 3.53$) ต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.03$)

2.3.3 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$, $\bar{X} = 3.49$, $\bar{X} = 3.39$) โดยนักเรียนชั้น ม. 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 13 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่มมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.39$) ต่ำสุดคือ มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ($\bar{X} = 2.73$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 5 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 8 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่มมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.64$) ต่ำสุดคือ มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ($\bar{X} = 3.40$) และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ และระดับปานกลาง 7 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่ใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการมีเพียงพอในการประกอบกิจกรรม ($\bar{X} = 3.61$) ต่ำสุดคือ มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ($\bar{X} = 3.05$)

2.3.4 ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยนักเรียนชั้น ม. 4 มีความคิดเห็นวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับ

ปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.32$) ต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 2.44$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. - 20.00 น. ($\bar{X} = 3.32$) ต่ำสุดคือ เวลา 12.00 น. - 13.00 น. ($\bar{X} = 2.94$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.05$) ต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 2.77$) ส่วนนักเรียนชั้น ม.5 มีความคิดเห็นวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.45$) ต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 2.62$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. - 20.00 น. ($\bar{X} = 3.71$) ต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. - 08.00 น. ($\bar{X} = 2.80$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.27$) ต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 2.96$) และนักเรียนชั้น ม.6 มีความคิดเห็นวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.94$) ต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 2.40$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. - 20.00 น. ($\bar{X} = 3.54$) ต่ำสุดคือ เวลา 12.00 น. - 13.00 น. ($\bar{X} = 2.66$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือจัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.22$) ต่ำสุดเท่ากัน 2 ข้อ คือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ และจัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 2.85$)

2.3.5 ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$, $\bar{X} = 2.97$, $\bar{X} = 2.71$) โดยนักเรียนชั้น ม.4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 8 ข้อ และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมพิเศษ ($\bar{X} = 3.35$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทงานอดิเรก ($\bar{X} = 2.19$) ส่วนนักเรียนชั้น ม.5 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 11 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา ($\bar{X} = 3.39$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทงานอดิเรก ($\bar{X} = 2.53$) และนักเรียนชั้น ม.6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ และระดับน้อย 4 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมพิเศษ ($\bar{X} = 3.49$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทงานอดิเรก ($\bar{X} = 2.07$)

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนกีฬา โดยแยกเป็นระดับชั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, $\bar{X} = 3.79$, $\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความต้องการอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ม. 4 ($\bar{X} = 4.26$), ม. 5 ($\bar{X} = 4.04$) และ ม. 6 ($\bar{X} = 4.27$) ต่ำสุดคือด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ม. 4 ($\bar{X} = 3.61$), ม. 5 ($\bar{X} = 3.59$) และ ม. 6 ($\bar{X} = 3.79$) โดยพบรายด้านดังนี้

2.4.1 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านงบประมาณและการสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, $\bar{X} = 3.71$, $\bar{X} = 3.87$) โดยนักเรียนชั้น ม. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ และอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.29$) ต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.36$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือหน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.27$) ต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.57$) และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 4.46$) ต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 2.44$)

2.4.2 ด้านบุคลากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, $\bar{X} = 3.82$, $\bar{X} = 3.87$) และมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยนักเรียนชั้น ม. 4 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้ ($\bar{X} = 4.19$) ต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.83$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมีความรู้ความสามารถตรงตามกิจกรรมที่จัด ($\bar{X} = 4.05$) ต่ำสุด ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.86$) และนักเรียนชั้น ม. 6 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมนันทนาการที่จัดตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ($\bar{X} = 4.45$) ต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.53$)

2.4.3 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

นักเรียนทั้ง 3 ระดับชั้น มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, $\bar{X} = 4.04$, $\bar{X} = 4.27$) และมีความต้องการอยู่ในระดับมากทั้ง 13 ข้อ โดยนักเรียนชั้น ม. 4 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน 2 ข้อคือ มีการจัดบริการน้ำดื่มน้ำใช้ และมีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ($\bar{X} = 4.38$) ต่ำสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ($\bar{X} = 3.91$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ($\bar{X} = 4.26$) ต่ำสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ($\bar{X} = 3.71$) และนักเรียนชั้น ม. 6 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ($\bar{X} = 4.44$) ต่ำสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.94$)

2.4.4 ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยนักเรียนชั้น ม. 4 มีความต้องการวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.78$) ต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 3.39$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. - 20.00 น. ($\bar{X} = 3.85$) ต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. - 08.00 น. ($\bar{X} = 3.14$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.78$) ต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมเฉพาะวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.56$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความต้องการวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.47$) ต่ำสุดคือ วันพุธ ($\bar{X} = 3.01$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. - 20.00 น. ($\bar{X} = 3.92$) ต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. - 08.00 น. ($\bar{X} = 2.93$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.73$) ต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.35$) และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความต้องการวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.92$) ต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 3.41$) เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. - 20.00 น. ($\bar{X} = 4.20$) ต่ำสุดคือ เวลา 12.00 น. - 13.00 น. ($\bar{X} = 3.13$) และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ

จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.90$) ต่ำสุดคือ จัดกิจกรรม และจัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 3.51$)

2.4.5 ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 3 ระดับชั้น มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) โดยนักเรียนชั้น ม. 4 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา ($\bar{X} = 4.07$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทการเดินร่ำ ฟ้อนร่ำ และกิจกรรมเข้าจังหวะ ($\bar{X} = 3.09$) ส่วนนักเรียนชั้น ม. 5 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทดนตรีและการร้องเพลง ($\bar{X} = 3.97$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทศิลปะหัตถกรรม ($\bar{X} = 3.16$) และนักเรียนชั้น ม. 6 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 8 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทดนตรีและการร้องเพลง ($\bar{X} = 4.36$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทศิลปะหัตถกรรม ($\bar{X} = 3.32$)

2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.33$) ต่ำสุดคือ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 2.77$)

2.5.1 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านงบประมาณและการสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 8 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณ ($\bar{X} = 3.49$) ต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเอง ($\bar{X} = 2.61$)

2.5.2 ด้านบุคลากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 10 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการตาม

กำหนดการที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.46$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมนันทนาการที่จัดกระตุ้นให้นักเรียนอยากเข้าร่วม ($\bar{X} = 3.16$)

2.5.3 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 13 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการในร่มมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.48$) ต่ำสุดคือ มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาด ($\bar{X} = 2.99$)

2.5.4 ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีความเห็นว่าวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.51$) ต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 2.48$) ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.50$) ต่ำสุดคือ เวลา 12.00 น. – 13.00 น. ($\bar{X} = 2.91$) และช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันหยุดราชการ ($\bar{X} = 3.10$) ต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 2.85$)

2.5.5 ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 9 ข้อ และระดับน้อย 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมพิเศษ ($\bar{X} = 3.35$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา ($\bar{X} = 3.22$)

2.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.21$) ต่ำสุดคือ ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.53$)

2.6.1 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านงบประมาณและการสนับสนุน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยงานเอกชนควรสนับสนุนประมาณ ($\bar{X} = 4.32$) ต่ำสุดคือ นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมควรเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเอง ($\bar{X} = 2.43$)

2.6.2 ด้านบุคลากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมีความรู้ความสามารถตรงตามกิจกรรมที่จัด ($\bar{X} = 4.16$) ต่ำสุดคือ ผู้นำกิจกรรมมักใช้อารมณ์ในขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.77$)

2.6.3 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมากทั้ง 13 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีอุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิดมากพอแก่การให้บริการ ($\bar{X} = 4.34$) ต่ำสุดคือ สถานที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง ($\bar{X} = 3.87$)

2.6.4 ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีความเห็นว่าวันเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วันเสาร์ ($\bar{X} = 3.73$) ต่ำสุดคือ วันจันทร์ ($\bar{X} = 3.30$) ส่วนเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เวลา 16.30 น. – 20.00 น. ($\bar{X} = 3.95$) ต่ำสุดคือ เวลา 06.00 น. – 08.00 น. ($\bar{X} = 3.14$) และช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวัน

ราชการ อย่างน้อย 3 วัน/สัปดาห์ ($\bar{X} = 3.78$) ต่ำสุดคือ จัดกิจกรรมนันทนาการครั้งละ 30 นาที ($\bar{X} = 3.56$)

2.6.5 ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการระดับมาก 7 ข้อ และระดับปานกลาง 4 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา ($\bar{X} = 3.99$) ต่ำสุดคือ กิจกรรมประเภทเต้นรำ ฟ้อนระ และกิจกรรมเข้าจังหวะ ($\bar{X} = 3.25$)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ แยกเป็น 5 ด้าน สรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

งบประมาณที่โรงเรียนกีฬาได้รับไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและในการจัดกิจกรรมนันทนาการ และไม่ใช่งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด โรงเรียนกีฬาควรเพิ่มงบประมาณในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้มากกว่านี้ ควรมีการชี้แจงในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ควรมีหน่วยงานอื่น ๆ เข้ามาสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยไม่ควรเรียกเก็บเงินจากนักเรียนในการทำกิจกรรม และควรมีงบประมาณในการให้รางวัลกับนักเรียนที่ชนะเลิศในการทำกิจกรรม

3.2 ด้านบุคลากร

โรงเรียนกีฬามีบุคลากรในการทำกิจกรรมนันทนาการไม่เพียงพอ กับกิจกรรมและจำนวนนักเรียน ต้องการบุคลากรผู้นำกิจกรรมที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในกิจกรรมนั้น ๆ ควรเพิ่มบุคลากรด้านนันทนาการโดยจัดอบรมผู้นำด้านนันทนาการ ในขณะที่ทำกิจกรรมควรเอาใจใส่นักเรียน อยากให้บุคลากรมีความสามัคคีและเข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียน บุคลากรควรรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนและไม่ควรนำเรื่องคะแนนและการพักการเรียนมาเป็นข้อต่อรองในการทำกิจกรรมนันทนาการ และควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกตามความสมัครใจ

3.3 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

โรงเรียนกีฬาควรจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับประเภทของกีฬานั้นๆ การเลือกสถานที่ที่กว้างขวางสะอาดปลอดภัย มีแสงสว่างเพียงพอและมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกสำหรับการจัดกิจกรรมทั้งกลางแจ้งและในร่ม ควรจัดอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐาน มีการบำรุงรักษาอุปกรณ์ให้มีสภาพที่ดีอยู่เสมอ อยากให้มีรถยนต์ในการรับ-ส่งนักเรียนในการทำกิจกรรมนอกสถานที่มากกว่านี้ อยากให้มีชุดกีฬาให้ใช้ในการจัดกิจกรรม และมีห้องดนตรีไว้ให้นักเรียนได้เล่นเพื่อผ่อนคลาย

3.4 ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

โรงเรียนกีฬาควรจัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้มากกว่าที่จัดอยู่ในปัจจุบัน

3.5 ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ก่อนจัดกิจกรรมนันทนาการโรงเรียนควรสำรวจความสนใจและความต้องการของนักเรียนเพื่อจะได้จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน โรงเรียนกีฬาควรจัดกิจกรรมหลาย ๆ ประเภท ที่สนุกสนานไม่ซ้ำซาก เช่น ร้องเพลง เต้นรำ ฟ้อนรำ ดูหนัง ฟังเพลง ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เข้าร่วมทุกคน ควรมีกิจกรรมฝึกนักเรียนให้กล้าแสดงออกถึงความสามารถ เช่น การประกวดร้องเพลง การเต้นลีลาศ อยากให้มีการจัดกิจกรรมทัศนศึกษาหรือเข้าค่ายนอกสถานที่ เพราะที่เป็นอยู่ไม่มีกิจกรรมประเภทนี้ อยากให้จัดดนตรีให้นักเรียนเล่นอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1 สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนโรงเรียนกีฬาโดยรวมทั้งหมด เพศชายและเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 ทั้งโดยรวมและรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 5 ด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนประจำที่มีอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ จำนวน 10 แห่ง จึงปรากฏสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนจะมีลักษณะคล้ายคลึงกันทุก ๆ ด้าน สำหรับรายด้านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

สภาพโดยรวมของนักเรียนทั้งหมด เพศชายและเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านงบประมาณและการสนับสนุน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนประจำและเป็นหน่วยงานทางการศึกษาของรัฐที่เน้นความเป็นเลิศทางด้านกีฬาเป็นหลัก โรงเรียนกีฬาจึงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด งบประมาณส่วนใหญ่จึงต้องนำไปใช้ในการจ่ายค่าตอบแทนบุคลากร สิ่งอุปโภค บริโภค จึงทำให้มีงบประมาณไม่เพียงพอในการจัดกิจกรรมนันทนาการ

1.2 ด้านบุคลากร

สภาพโดยรวมของนักเรียนทั้งหมด เพศชายและเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง คือโรงเรียนกีฬาจัดกิจกรรมนันทนาการตามกำหนดการที่วางไว้ มีความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ให้นักเรียนในขณะร่วมกิจกรรม โรงเรียนกีฬามีจำนวนบุคลากรนันทนาการยังไม่มากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนกีฬานับว่าเป็นเลิศทางด้านกีฬา บุคลากรที่มีส่วนใหญ่มักจะมีทักษะและความรู้ความสามารถทางด้านกีฬา ประกอบกับบุคลากรผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่มีอยู่ในโรงเรียนกีฬาเป็นบุคลากรที่สามารถจัดกิจกรรมนันทนาการตรงตามกำหนดการที่วางไว้ และสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรมซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างมากที่จะทำให้ให้นักเรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้อย่างเต็มที่ ผู้นำกิจกรรมนันทนาการต้องมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมนันทนาการ ที่สำคัญคือจะต้องมีความรู้ความสามารถตรงตามกิจกรรมที่จัด และจัดกิจกรรมนันทนาการตรงตามความต้องการและความสนใจของผู้เข้าร่วม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.3 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

สภาพโดยรวมของนักเรียนทั้งหมด เพศชายและเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนกีฬามีสถานที่ในการจัดกิจกรรมนันทนาการในร่มมีมาตรฐานและมีความปลอดภัย สภาพของห้องที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีอากาศถ่ายเทได้ดี และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกีฬาสะอาดร่มรื่นพอสมควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนกีฬานับว่าเป็นเลิศทางการกีฬา จึงมีสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะแก่การจัดกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งไม่เป็นอุปสรรคในการใช้สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมนันทนาการ

1.4 ด้านวัน เวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

สภาพโดยรวมของนักเรียนทั้งหมด เพศชายและเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง คือ โรงเรียนกีฬามีสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในวันเสาร์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ ในเวลา 16.30 น – 20.00 น. มีสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการในวันจันทร์อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วันเสาร์เป็นวันหยุดพักผ่อนของนักเรียน ตั้งแต่เช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์นักเรียนต้องเรียนวิชาสามัญตามปกติและต้องฝึกซ้อมกีฬาก่อนและหลังเลิกเรียน จึงทำให้ต้องจัดกิจกรรมในวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ อีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะเหตุผลว่า การทำกิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลาย ทำให้นักเรียนมีความสุขเกิดความสนุกสนานในวันหยุดพักผ่อน

1.5 ด้านประเภทของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

สภาพโดยรวมของนักเรียนทั้งหมด เพศชายและเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นถึงสภาพที่เป็นจริงว่าโรงเรียนกีฬามีการจัดกิจกรรมพิเศษ กิจกรรมประเภทเกมและกีฬา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนกีฬามีการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละชนิดกีฬาอยู่แล้ว จึงไม่เน้นการจัดกิจกรรมนันทนาการประเภทอื่น ๆ มากนัก และต้องใช้งบประมาณและการสนับสนุน ตลอดจนต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการจัดกิจกรรมนันทนาการ

2. ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมของนักเรียนทั้งหมด ทั้งเพศชายและเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนกีฬาเป็นโรงเรียนประจำที่เน้นความเป็นเลิศทางด้านกีฬา จึงต้องการกิจกรรมนันทนาการเหมือนกันทุก ๆ ด้าน สำหรับรายด้านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านงบประมาณและการสนับสนุน

ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมของนักเรียนทั้งหมด เพศชายและเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านงบประมาณและการสนับสนุน อยู่ในระดับมาก แสดงถึงงบประมาณและการสนับสนุนยังไม่เพียงพอในการจัดกิจกรรมนันทนาการ และต้องการให้หน่วยงานเอกชนสนับสนุนงบประมาณ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า จากสภาพที่พบในเรื่องงบประมาณและการ

สนับสนุนของโรงเรียนกีฬาดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นย่อมมีผลกระทบถึงความต้องการงบประมาณ และการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับนักเรียนโรงเรียนกีฬา ดังนั้นจึงต้องการให้หน่วยงานเอกชนสนับสนุนงบประมาณ

2.2 ด้านบุคลากร

ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมของนักเรียนทั้งหมด เพศชาย และเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้าน ทั้งนี้เพราะจะทำให้ให้นักเรียนได้ความรู้และเกิดทักษะจากกิจกรรม นันทนาการที่เข้าร่วม และผู้นำกิจกรรมนันทนาการเอาใจใส่นักเรียนคอยให้คำแนะนำในขณะ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ และเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านกิจกรรมนันทนาการ สามารถจัดกิจกรรมนันทนาการได้อย่างเหมาะสม จะทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความศรัทธา และเกิดทักษะการเรียนรู้จากกิจกรรมนันทนาการได้อย่างดียิ่ง และอีกเหตุผลหนึ่งซึ่ง สมโภชน์ ไวกนอมสตร์ (2540 : 84) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการการออกกำลังกายของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษามีความต้องการมีบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการจัดและดำเนินด้านพลศึกษา และสามารถเลือกกิจกรรมที่เหมาะสม ให้แก่นักเรียน จึงเป็นความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนโรงเรียนกีฬาดังกล่าวที่ ต้องการให้มีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านและจัดกิจกรรมนันทนาการได้อย่าง เหมาะสม

2.3 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมของนักเรียนทั้งหมด เพศชาย และเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 มีความต้องการการจัด กิจกรรมนันทนาการด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการประกอบกิจกรรมนันทนาการต้องมีอุปกรณ์เครื่องกีฬาหลาย ๆ ชนิดมากพอกับความต้องการ สภาพของห้องที่ใช้จัดกิจกรรมมีอากาศถ่ายเทได้ดี อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องได้มีมาตรฐาน สภาพแวดล้อมสะอาดร่มรื่นเป็นระเบียบ ตลอดจนการบริการน้ำ ดื่มดื่มน้ำใช้ เพื่อเป็นการสร้างความสนใจให้กับนักเรียนโรงเรียนกีฬาและอยากเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ แสดงว่านักเรียนโรงเรียนกีฬาเห็นถึงความสำคัญและสิ่งจำเป็นของสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ ความต้องการในด้าน ดังกล่าวมีความจำเป็นต่อการส่งเสริมและเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกิจกรรมได้เร็วขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภรณ์ มณีโชติ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนและเจ้าหน้าที่ศูนย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการของ ศูนย์เยาวชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า เยาวชนมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก คือ สถานที่จัดกิจกรรม นันทนาการควรอยู่ในทำเลที่เหมาะสมไม่ห่างจากที่พักมากเกินไป มีห้องน้ำห้องส้วมสะอาดและเพียงพอ มีน้ำดื่มไว้บริการอย่างเพียงพอ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรวัจน์ จันทสิทธิ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายและ กิจกรรมนันทนาการของประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือ ซึ่งมีความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สถานที่ออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการต้อง ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยสูง

2.4 ด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมของนักเรียนทั้งหมด เพศชาย และเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 มีความต้องการการจัด กิจกรรมนันทนาการด้านวันเวลาของการจัดกิจกรรมนันทนาการตามวันที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับมาก คือ ต้องการให้จัดกิจกรรมนันทนาการในวันเสาร์ ต้องการให้จัดกิจกรรมนันทนาการในเวลา 16.30 น. – 20.00 น. และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม คือต้องการให้จัดกิจกรรมนันทนาการ เฉพาะวันราชการอย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ ทั้งนี้เพราะวันเสาร์เป็นวันที่เหมาะสมสำหรับ การจัดกิจกรรมนันทนาการเป็นอย่างดีเพราะเป็นวันหยุดพักผ่อน นักเรียนได้พักผ่อน ไม่วิตกกังวล และได้ผ่อนคลายความเครียดกับการเรียนมาตลอดสัปดาห์ และยังต้องการให้มีการจัด กิจกรรมนันทนาการเฉพาะวันราชการอย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ เพราะในวันราชการเป็น วันที่นักเรียนต้องเรียนวิชาสามัญและฝึกซ้อมกีฬา ทำให้เกิดความวิตกกังวล ความเครียด และไม่มีเวลาในการพักผ่อนและผ่อนคลายความเครียด จึงทำให้นักเรียนมีความต้องการให้จัด กิจกรรมนันทนาการเฉพาะในวันราชการอย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ เพื่อเป็นการลดความ วิตกกังวลและผ่อนคลายความเครียด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของ ปัทมา รอดทั้ง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของ ประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่าง พบว่า ความต้องการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของ ประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่างทั้งในวันธรรมดาและวันหยุดมากที่สุด ใช้เวลา 1-2 วัน/ สัปดาห์ และใช้เวลาในการออกกำลังกายแต่ละครั้ง 10 - 30 นาที ในช่วงเวลา 16.00 – 19.00 น.

2.5 ด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมของนักเรียนทั้งหมด เพศชาย และเพศหญิง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 มีความต้องการการจัด กิจกรรมนันทนาการด้านประเภทของกิจกรรมนันทนาการอยู่ในระดับมาก คือนักเรียนต้องการ ให้โรงเรียนกีฬาจัดกิจกรรมประเภทเกมและกีฬา กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมประเภทดนตรี

และการร้องเพลง กิจกรรมกลางแจ้งนอกเมือง และกิจกรรมพิเศษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนโรงเรียนกีฬาอยู่ในช่วงวัยรุ่น และมีโอกาสในการทำกิจกรรมนันทนาการ จำทำให้เกิดความมีน้ำใจ ความสามัคคีในระหว่างเพื่อน ๆ ได้เป็นอย่างดี ได้เรียนรู้ทั้งความร่วมมือร่วมใจและความสามัคคี นอกจากนี้ถ้านักเรียนได้ทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนแล้วจะช่วยลดปัญหาการมีอารมณ์ที่รุนแรงในวัยรุ่นได้มาก และยังเป็นการช่วยเตรียมวัยรุ่นให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบในกิจกรรมอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลิตร์ รัตนะ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่มีความต้องการกิจกรรมประเภทเกมกีฬาและกรีฑาสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการเก็บข้อมูลในกลุ่มครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. ควรนำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมนันทนาการให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ให้มีดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบสภาพและความต้องการระหว่างนักเรียนโรงเรียนกีฬาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและนักเรียนโรงเรียนกีฬาสังกัด